

ČTVRTEK, 11. ÚNORA 2010

PŘESEDÁJÍCÍ PAN McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rámcová dohoda o prevenci poranění ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví (rozprava)

Předsedající – (EN) Dalším bodem je rozprava o návrhu usnesení, který předložily Elizabeth Lynne a Pervenche Berès jménem výboru EMPL, o návrhu směrnice Rady, kterou se provádí Rámcová dohoda o prevenci poranění ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví, uzavřená mezi HOSPEEM a EPSU (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, autorka. – (EN) Pane předsedající, v celé EU dojde každý rok k milionu případů poranění zdravotníků injekčními jehlami, kterým se dá zabránit. Mnozí zranění a jejich rodiny pak s obavami čekají, jestli se nenakazili nějakým krví přenosným infekčním onemocněním, například HIV nebo hepatitidou typu C.

Riziko nákazy po takové nehodě je nezanedbatelné. Podle odborníků je riziko nakažení u hepatitidy typu B jedna ku třem, u hepatitidy typu C jedna ku třiceti a u HIV jedna ku třem stům. Vezměme si případ Juliet Youngové. Juliet byla zdravotní sestra, která zemřela v roce 2008, sedm let poté, co se v jedné londýnské nemocnici nakazila virem HIV při odběru krve nakaženému pacientovi. Pícha se o jehlu, když jí při odebrání vzorku vyklouzla. Nebo případ stomatologické zdravotní sestry, která pracovala ve vězení a píchla se o jehlu, když dávala injekci vězni, který měl hepatitidu A, B a C a byl HIV pozitivní. Představte si to hrozné čekání; nyní zjistila, že se nakazila hepatitidou typu C. Tato zdravotní sestra spolu s řadou dalších stále pořádá kampaně upozorňující na tento problém.

Já jsem se poprvé zapojila v roce 2004, když jsem na popud sdružení Health First Europe navštívila nemocnice ve svém volebním obvodu, a 1. prosince téhož roku jsem pak se Stephenem Hughesem pořádala zde v Parlamentu výstavu v rámci Světového dne boje proti AIDS. Zdravotníci z celé Evropské unie za námi přijeli do Parlamentu a toužili po naší pomoci. Ty z vás, kdo jste měli možnost se s těmito sestrami a dalšími zdravotníky setkat, nemohla jejich prosba nechat chladnými, a tak jsme v roce 2006 schválili usnesení Parlamentu o ochraně zaměstnanců ve zdravotnictví Evropské unie před krví přenosnými nákazami způsobenými poraněním o jehlu. V tomto usnesení jsme žádali Komisi, aby do tří měsíců předložila legislativní návrh na změnu směrnice 2000/54/ES o biologických činitelích. Takový návrh předložen nebyl, ale my jsme to se Stephenem Hughesem nevzdali.

Já osobně jsem předložila pozměňovací návrhy k řadě zpráv a usnesení, hovořila jsem o tomto problému na plenárních zasedáních a položila nespočet parlamentních otázek. V roce 2008 nám bylo na základě několika setkání s komisařem Špidlou řečeno, že Komise návrh připravuje, a zdálo se, že cíle dosáhneme. Na poslední chvíli však byl návrh zablokován, protože sociální partneři slíbili, že se budou snažit konečně dosáhnout dohody, což nás velice zklamalo.

Ke komplexní dohodě o nutných podmínkách sociální partneři nakonec došli v létě roku 2009. Já tuto dohodu ve svém usnesení plně podporuji. Rada musí navrženou směrnici urychleně schválit, aby Komise mohla neodkladně zajistit její efektivní uplatňování. Zdravotníci z celé Evropy na nás spoléhají. Naši zdravotníci nemohou čekat a neměli by nadále být vystavováni nebezpečí. Je skutečně čas začít rozhodně jednat.

Stephen Hughes, autor. – (EN) Pane předsedající, jedná se důležitý právní předpis v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví. Liz už zmínila, co mu předcházelo. Trvalo to dlouho – šest let od našich prvních setkání, jak říkala. Je skvělé, že tu dnes je komisař Andor, ale svým způsobem je škoda, že tu není komisař Špidla.

Často jsme ho zde v Parlamentu kritizovali, ale dnes bychom mu mohli poblahopřát, že nakonec vyvinul iniciativu směřující k předložení tohoto návrhu, který se týká poranění jehlami a ostrými předměty.

Chvilí nám trvalo, než jsme ho přesvědčili, aby začal jednat. To, aby žádné kroky nepodnikal, mu radili lidé z jeho útvarů Komise, kteří říkali, že ochranu před těmito zraněními dostatečně řeší směrnice o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí biologickým činitelům z roku 2000 v kombinaci s prvky rámcové směrnice z roku 1989 týkajícími se posuzování rizik. Nakonec jsme je ale přesvědčili, že pokud dochází k milionu zranění ročně, je něco špatně. Potřebovali jsme právní předpis zabývající se konkrétně tímto problémem, jaký mají například ve Spojených státech nebo v některých oblastech Španělska, kde tyto předpisy velmi dobře fungují.

Pan komisař nakonec souhlasil, že podnikne potřebné kroky, a jak říkala Liz, v roce 2008 skutečně vytvořil návrh na změnu směrnice z roku 2000; odborové organizace veřejných služeb – HOSPEEM a EPSU – mu však naznačily, že chtějí vypracovat dohodu. Tuto dohodu skutečně vypracovaly. A já jsem rád, že to udělaly. Je to kvalitní dohoda, některé její části však jsou poněkud nejednoznačné. Proto jsem předložil pozměňovací návrh, který byl ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci přijat, a sice že by Komise měla ke směrnici vydat pokyny, které by zajistily hladké a jednotné provedení této směrnice v právních předpisech všech členských států.

Návrh směrnice, který Komise předložila, plně podporujeme a chápeme, že na dohodu sociálních partnerů nelze sahat. Nemůžeme ji měnit. Měnit ji nemůže ani Rada. Je to jejich dohoda. Nejdůležitější část této dohody, tedy ustanovení 6, které se týká eliminace, prevence a ochrany, však bohužel vyvolává určité nejasnosti, pokud jde o posuzování rizik a to, která konkrétní opatření mají zaměstnavatelé zavádět a kdy.

Pokud se tyto nejasnosti nevyřeší, hrozí, že v uplatňování směrnice budou propastné rozdíly. Proto žádáme, aby Komise vypracovala pokyny k provádění směrnice, a pomohla tak zaměstnavatelům pochopit rizika a nutná preventivní opatření zajišťující jednotné uplatňování směrnice.

Poranění injekčními jehlami jsou nejčastějším a nejnebezpečnějším typem poranění ostrými předměty, k němuž ve zdravotnictví dochází. Kdykoli se u pacienta použije dutá jehla, existuje riziko poranění zdravotníka vedoucího k závažnému infekčnímu onemocnění, protože v dutině jehly se shromažďuje pacientova krev nebo jiné tělní tekutiny.

Z celé řady nezávislých zdrojů bylo prokázáno, že zavedením kvalitního školení, bezpečnějších pracovních postupů a používáním zdravotnického vybavení s ochrannými bezpečnostními prvky lze většinu poranění injekčními jehlami předejít. Je nutné zavést všechna tato opatření, ne jen některá.

Z různých studií také vyplývá, že nezavedením kteréhokoli z těchto tří opatření se výsledný efekt výrazně snižuje. Stejně tak by nebylo praktické ani účinné zavádět bezpečnostní zdravotnický materiál jen v některých oblastech nebo jen u některých pacientů.

V zemích, kde existují účinné právní předpisy, například ve Spojených státech, v Kanadě nebo v některých částech Španělska, je jasně nařízeno, že k předcházení poranění injekční jehlou je nutné zavést všechny tři prvky. Není náhoda, že se v tomto ohledu všechny předpisy shodují. To je tedy ta nejasnost v ustanovení 6, kterou chceme vyřešit vydáním pokynů.

Liz hovořila o tom, jaké trauma prožívají lidé, kteří se injekční jehlou poraní. Za těch šest let, co jsme se tímto tématem zabývali, jsem se s řadou takových lidí setkal, a na tu traumatickou zkušenost bych opravdu chtěl poukázat. Poznal jsem lékaře, který kvůli poranění injekční jehlou zanechal lékařské praxe. Setkal jsme se člověkem, který se v důsledku zranění injekční jehlou nakazil virem HIV. Mluvil jsem s lidmi, kteří nakonec zjistili, že se nenakazili, ale celé měsíce žili v nejistotě. Setkal jsem se také s uklízeči a vězeňskými dozorci, kteří se poranili o injekční jehlu. Na ty se tato dohoda nevztahuje. Je tu tedy další oblast, nad kterou bychom se do budoucna měli zamyslet.

Ta dohoda je nicméně kvalitní a myslím si, že když se k ní přidají dobré pokyny, které zajistí její jednotné uplatňování v celé Evropské unii, budeme všichni moci říct, že jsme odvedli dobrou práci, a snad se nám podaří počet zranění výrazně snížit.

László Andor, člen Komise. – (EN) Pane předsedající, rád bych Parlamentu poděkoval za jeho práci na této otázce. Zvláště bych chtěl poděkovat paní zpravodajce Lynnové za skvělou práci, kterou při vypracovávání návrhu usnesení k návrhu Komise odvedla, a za její dlouholetou snahu o zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců v nemocnicích a ve zdravotnictví vůbec.

Vím, že se Parlament touto otázkou dlouhodobě zabývá. V usnesení ze dne 24. února 2005 o podpoře ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti Parlament požadoval revizi směrnice 2000/54/ES o biologických činitelích při práci. V červenci 2006 pak Parlament opět přijal usnesení, v němž Komisi žádá o předložení návrhu směrnice měnící tuto směrnici.

Komise na výzvy Parlamentu reagovala tím, že zahájila dvoufázový proces konzultací s evropskými sociálními partnery podle ustanovení Smlouvy. V červenci 2009 dvě organizace evropských sociálních partnerů působící v nemocničním a zdravotnickém odvětví – Evropské sdružení nemocničních a zdravotnických zaměstnavatelů a Evropská federace odborových svazů veřejných služeb – na základě těchto konzultací úspěšně vyjednaly rámcovou dohodu. Jak víte, cílem návrhu Komise je tuto dohodu realizovat.

Všichni víme, že zranění způsobená jehlami a jinými ostrými nástroji jsou pro evropské zdravotníky nejčastějším a nejzávažnějším rizikem, zvláště na některých odděleních a při některých činnostech, například na pohotovosti, na jednotkách intenzivní péče nebo při chirurgických zákrocích. Jsem velice rád, že toto usnesení oceňuje, že návrh Komise obsahuje hlavní body obsažené v usnesení Parlamentu ze dne 6. června 2006. Komise si totiž přála, aby tyto body byly součástí dohody.

Také s vámi souhlasím v tom, že vstup této dohody v platnost významně přispěje k ochraně pracovníků v nemocničním a zdravotnickém odvětví. Díky této dohodě, a doufáme, že také díky brzkému přijetí návrhu směrnice Radou, se budou pracovníci v nemocničním a zdravotnickém odvětví těšit výhodám integrovaného systému, díky němuž vzniknou politiky v oblasti posuzování rizik, předcházení rizikům, školení, informování, osvěty a podobně. Tato opatření, která jsou zároveň minimálními požadavky, jsou nejen velice vítaná, ale také naprosto nezbytná.

Na závěr bych vám ještě jednou rád poděkoval za to, že jste návrh Komise podpořili, a doufám, že ho brzy přijme i Rada.

Raffaele Baldassarre, jménem skupiny PPE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jak již bylo řečeno, poranění injekčními jehlami a dalšími ostrými předměty jsou jedním z nejčastějších rizik pro evropské zdravotníky, a jsou proto pro zdravotnictví i společnost jako celek velkým problémem.

Cílem tohoto návrhu Komise je umožnit Radě, aby provedla rámcovou dohodu, kterou podepsalo Evropské sdružení nemocničních a zdravotnických zaměstnavatelů a Evropská federace odborových svazů veřejných služeb.

Hlavním cílem této dohody je zajistit větší ochranu pracovníků před rizikem poranění veškerými ostrými předměty, které se ve zdravotnictví používají. Dohoda je tedy důležitým krokem směřujícím k větší bezpečnosti v nemocničním odvětví. Jak se všichni shodneme, následky poranění ostrými předměty mohou být nesmírně vážné a mohou vést k šíření onemocnění jako virová hepatitida nebo AIDS.

Vzhledem k tomu je třeba zdůraznit, že k tomuto problému musíme přistupovat komplexně a zároveň realisticky. V tomto ohledu se domnívám, že administrativní, finanční a právní omezení vyplývající z této dohody by neměla být příliš velká a že by neměla poškozovat malé a střední podniky působící ve zdravotnictví, protože v opačném případě by tyto podniky měly problém podmínky obsažené v dohodě splnit.

Velice chvályhodná je také předpokládána – a já bych dodal ještě žádoucí – možnost, aby členské státy za účelem ochrany pracovníků přijaly ještě efektivnější ustanovení a opatření, než jsou uvedena v dohodě.

Na závěr bych chtěl vyzvat Komisi, aby na uplatňování této dohody dohlížela a aby Parlament, který se touto otázkou často zabývá, pravidelně informovala, čímž se zajistí, že uplatňování dohody bude řádně sledováno a bude se podrobně zkoumat, zda do budoucna nebude třeba dohodu změnit.

Alejandro Cercas, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, také bych v úvodu rád poděkoval své kolegyni Lynnové za skvělou práci v našem výboru, za to, že dokázala skloubit všechna stanoviska, i za všechnu práci, kterou za tak dlouhou dobu odvedla.

Blahopřeji panu komisaři Andorovi. Jste tu druhý den, pane komisaři, a už jste se zhostil svých úkolů. Navíc je tu i druhá směrnice, která se týká mikrofinancování a kterou se Parlament také už nějakou dobu zabývá. Budete tak mít možnost vyřešit během dvou dnů dva problémy, čímž se pro mnoho Evropanů otevrou velké možnosti. Děkuji také komisaři Špidlovi za to, že byl nápomocen při řešení tohoto problému.

Už jste byli upozorněni na to, že rámcová dohoda je pro zdravotníky velice důležitým právním nástrojem, a já nebudu ztrácet příliš času tím, abych to opakoval. Zdravotníci každoročně utrpí přes milion zranění,

kteřá s sebou nesou také vážná zdravotní rizika, jako jsou virová onemocnění, hepatitida typu C, AIDS a podobně. Dohoda je však důležitá nejen pro zdravotníky, ale také pro pacienty a jejich rodiny. Tento nástroj tak bude lépe chránit miliony Evropanů.

Dospěli jsme tak na konec dlouhé cesty, na niž se tento Parlament vydal a na niž zval i Komisi a Radu; a zde musíme zmínit výbornou práci, kterou po celou tu dlouhou dobu odváděl pan Hughes.

Možná bych mohl krátce vysvětlit, proč mají socialističtí poslanci dnes takovou radost. Mám pocit, že dnes je příležitost zmínit několik věcí.

Za prvé, význam bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Vytvoření co nejbezpečnějšího pracovního prostředí je naprosto zásadní pro pracovníky, pro rodiny i pro občany. Již jsme zmínili, jaké dopady má tento typ zranění na pracovníky i na občany z hlediska lidského, ale existují i dopady ekonomické. Před pár dny zde v Parlamentu hovořili zástupci Evropské agentury pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci o některých svých kampaních na podporu bezpečnosti a ochrany zdraví a také nám ukázali ekonomické studie, z nichž vyplývá, že například v Austrálii představují úrazy a onemocnění více než 6 % HDP tohoto státu. Jaká je cena za nedostatečné sociální zabezpečení? Jaká je cena za špatnou hygienu a bezpečnost na pracovišti? Jde tedy o investici do lidského kapitálu, ale také o investici z pohledu civilizačního a ekonomického.

Za druhé, význam prevence, protože prevence je lepší než léčba. Je třeba přijmout opatření dříve, než k úrazům dojde, aby se jim zabránilo. Prevence, která je velice složitou záležitostí, vyžaduje osvětu, informace, školení i kontrolu v každé z těchto oblastí.

Za třetí je třeba zmínit také význam sociálních partnerů, odborů. Bez nich bychom tuto rámcovou dohodu určitě neměli, ani by neexistovala žádná prevence. Lidé někdy odbory kritizují a říkají, že pro společnost znamenají náklady, ale tito lidé zapomínají na jejich obrovský přínos – odbory totiž stojí za zaváděním důležitých strategií na pracovišti, například těch, které jsou obsaženy v této dohodě.

Konečně musím zmínit i význam této sněmovny, která musí obhajovat svou pozici před veřejným míněním a před orgány Společenství, protože bez Parlamentu by tato rámcová dohoda neexistovala, a také význam spolupráce Parlamentu s Komisí a Radou, která byla příkladná. Vážím si podpory španělského předsednictví a doufám, že jsme vytvořili dobrý precedens pro novou etapu spolupráce mezi našimi institucemi.

Elizabeth Lynne, jménem skupiny ALDE. – (EN) Pane předsedající, původně jsem nechtěla vystoupit jménem skupiny, ale myslěla jsem si, že mohu řečnickou dobu rozdělit a vystoupit později, u usnesení to však zřejmě není možné; dnes dopoledne jsem tedy byla informována, že mám vystoupit nyní. Mám tak příležitost poděkovat všem stínovým zpravodajům, kterým jsem předtím nepoděkovala, a také ještě jednou Stephenu Hughesovi, protože právě s ním jsem v roce 2004 objížděla nemocnice, ještě s Johnem Bowisem, který byl poslancem za konzervativce. My tři členové politických stran jsme vyrazili do nemocnic, abychom se na vlastní oči přesvědčili o situaci, a právě to bylo podle mě tak důležité.

Zde v Parlamentu se musíme řídit tím, co lidé venku skutečně potřebují, a díky tomu, že jsme naslouchali sestřám, lékařům a dalším zdravotníkům, jsme mohli vzít v potaz jejich názor. Stephen zmínil pokyny k provádění směrnice a já bych velice ráda zjistila, jestli víte, zda Komise skutečně plánuje předložení takových pokynů; myslím, že je opravdu potřebujeme. Zajímalo by mě také, jestli víte, jaký časový harmonogram má v plánu Rada, protože je naprosto zásadní, aby byl co nejrychleji schválen, když už zdravotníci čekali tolik let.

Nechceme, aby docházelo k dalším zbytečným zraněním, zatímco budeme čekat. Už jich za poslední léta bylo dost. A ještě jedna věc, která tu už také zazněla – i když se dohoda v současné době vztahuje jen na zdravotnictví, byla bych ráda, kdyby se rozšířila i o další odvětví, zejména například o vězeňství. Podle mého názoru je velice důležité chránit také pracovníky ve věznicích. Pro tyto pracovníky má význam řada věcí, ale jednou z hlavních jsou bezpečnostní jehly. Myslím si, že vedle dalších otázek obsažených v tomto usnesení je velice důležité, aby tito zdravotníci nebyli vystavováni zbytečným zraněním způsobeným injekčními jehlami.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – (EN) Pane předsedající, také bych Stephenu Hughesovi a Liz Lynnové ráda poděkovala a řekla, že toto opatření vítám, i když bychom se ho rádi dočkali dříve. Jak již bylo řečeno, v USA příslušný právní předpis platí od roku 2001. Nyní podobné předpisy existují i v některých částech Evropské unie a my s nimi konečně srovnáváme krok, ale samozřejmě až poté, co tento problém již postihl řadu lidí.

Pokud jde o riziko, odhaduje Světová zdravotnická organizace, že ačkoli k vystavování tomuto riziku dochází z 90 % v rozvojových zemích, 90 % hlášených případů nákazy pochází ze Spojených států a Evropské unie. Víme, že nehlášení zranění ostrými předměty je velký problém: odhady se pohybují mezi 40 a 75 %, a to je obrovské množství. Proto si myslím, že bychom měli ocenit, že v ustanovení 11 dohody sociálních partnerů se zmiňuje ohlašovací povinnost spojená s kulturou neobviňování.

Ale také bychom se podle mého názoru měli ptát, proč lidé případy nehlásí. Částečně je to zřejmě proto, že nechápou, jaká rizika to přináší, nebo se bojí, jaké by hlášení takového úrazu mělo důsledky, zřejmě především pro jejich zaměstnání. V některých případech skutečně máme zprávy o neefektivních následných opatřeních – jinými slovy, i když lidé zranění ohlásí, téměř nic se nestane.

Těmto lidem se rozhodně nedostává ani zdravotní péče, kterou potřebují, natož psychické podpory – nebo náhradního zaměstnání v případech, kdy se má za to, že by mohli být nakaženi například virem HIV, a být tak rizikem pro pacienty. Máme k dispozici výsledky výzkumu, které ukazují, že s reakcí zaměstnavatelů bývají častěji nespokojeni zdravotníci pracující mimo nemocnice.

Kolegové zmiňovali také rozsah působnosti těchto opatření. Platí samozřejmě pro oblast zdravotnictví a my jsme velice rádi, že se dohoda vztahuje i na studenty a subdodavatele. Nejsem si úplně jistá, zda zahrnuje i zaměstnance zajišťující úklid, a uvítala bych v tomto ohledu objasnění. Dohoda se však zatím nevztahuje na pracovníky v jiných rizikových odvětvích, takže doufáme, že to členské státy budou řešit.

Velice důležitá je povinnost zajišťovat školení a já doufám, že členské státy vezmou tuto otázku vážně: poskytování i absolvování školení by mělo být povinné, stejně jako zaškolování veškerého nového a dočasného personálu – myslím si totiž, že je celkem rozšířený názor, že stačí personál proškolit jednou a už se k tomu není třeba vracet. Školení je v současné době nedostatečné i tam, kde pro něj zaměstnavatelé mají vypracované plány.

Zmiňovaly se také náklady. Odhaduje se, že školením a preventivními opatřeními včetně bezpečnějšího materiálu se ušetří přibližně třetina nákladů spojených se zraněními injekčními jehlami. To je v době finančních potíží významná úspora a je to důležité jak pro postižené tak pro zaměstnavatele, kterým hrozí žaloby, pokud nebudou těmto zraněním předcházet.

Oldřich Vlasák, za skupinu ECR. – Vážené dámy, vážení pánové, dohoda o prevenci poranění ostrými předměty je historicky první dohodou mezi sektorovými sociálními partnery. Vzhledem k tomu, že se odhaduje, že poranění ostrými předměty v nemocnicích dosahují v Evropě více než 1 milion případů ročně, nemusíme se zde přesvědčovat, že jde o krok správným směrem, protože při správném dodržování této dohody by se těmto úrazům mělo předejít. V praxi to napomůže vytvořit bezpečné pracovní prostředí a ochránit zdravotníky před krví přenášenými infekcemi způsobenými poraněním o ostré předměty.

Přestože můžeme spatřovat některé nejasnosti v překladech či definicích, věřím, že bude učiněno všechno proto, aby bylo od sociálních partnerů získáno co nejvíc informací, všechna ustanovení byla vyjasněna a Rada tak mohla dohodu jako celek přijmout.

Rád bych na tomto místě zdůraznil, že dohoda zaměstnavatelů a zaměstnanců je svým způsobem zcela unikátním evropským právním instrumentem, který na národní úrovni nemá ve většině členských států obdobu. Tato forma samoregulace, kde se ti, kterých se daný problém dotýká, sami dohodnou ve formě právní normy na jeho řešení, je podle mého názoru vzorovým příkladem evropské regulace. Není to totiž jako u regulace emisí CO₂, harmonizace daní či standardizace veřejných služeb, kdy podniky a jejich zaměstnanci musí pouze trpně a s velkými náklady plnit to, co jsme jim my a členské státy naservírovali.

Jiří Maštálka, za skupinu GUE/NGL. – Kolegyně a kolegové, rád bych nejprve poděkoval oběma zpravodajkám za velký kus záslužné práce, kterou odvedly při přípravě tohoto dokumentu. Jsem rád i jako lékař, že si zde, na půdě Evropského parlamentu, uvědomujeme naléhavost potřeby lepší ochrany zdravotnických pracovníků před poraněními, která jsou způsobena ostrými předměty, a že tomu odpovídá i obsah normy.

Jsem velmi znepokojen ovšem velmi pomalým postupem Komise. Uplynulo již pět let od doby, kdy byla Evropská komise na tuto závažnou otázku poprvé upozorněna, a téměř čtyři roky od doby, kdy Evropský parlament přijal usnesení s požadavkem legislativního řešení otázky náležité ochrany zaměstnanců ve zdravotnictví Evropské unie před krví přenosnými nákazami.

Jako člen Výboru pro zaměstnanost a sociální otázky v minulém legislativním období jsem s kolegou Stephenem Hughesem a s kolegyní Elizabethou Lynnovou a dalšími spolupracoval na tomto usnesení a je mi líto, že je tak velká prodleva. Doporučuji, aby opatření navrhovaná směrnicí byla v co nejkratší možné

lhůtě přijata. Vyzývám k zajištění co největší ochrany a prevence zdravotnických pracovníků, a to v co nejkratší možné době.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, paní Lynnová, dámy a pánové, ráda bych vám řekla, jakou mám dnes dopoledne radost, že jsme schválili tento návrh směrnice o předcházení zraněním ostrými předměty. Je to opravdu velký zdravotní problém, který musíme co nejrychleji vyřešit. Všichni víme, jak rozšířený tento typ zranění je a jak dramatické má následky. Chci vám říci, pane komisaři, že věřím, že pro tuto dohodu naleznete rychle řešení, které nás v této problematice posune dopředu.

Dále bych chtěla poděkovat paní Lynnové za její práci. Rovněž chci poděkovat panu Hughesovi, protože je to odpovědnost nás poslanců zajistit našim občanům ochranu. Jde samozřejmě o zdravotníky – o těch jsme hodně mluvili. Jde o pracovníky úklidu – zmínili jste zaměstnance věznic – ale já bych přidala i lidi, kteří pracují ve školství, ve všech lékařských odvětvích ve školách. Myslím si ale, že ta otázka je mnohem širší, že je třeba vzdělávat všechny naše spoluobčany, aby zdravotníky i další pracovníky, kteří poté s tupými předměty přicházejí do styku, nevystavovali zbytečnému riziku.

Musím říci, že spolu se zpravodaji, kteří se tohoto tématu zhostili, jsme zde v Evropském parlamentu připraveni a ochotni zajistit, aby tyto texty byly uplatňovány ve všech členských státech, a budeme potřebovat pravidelné informace o jejich provádění. Je to skutečně náš závazek, naše odpovědnost a měli by se tím zabývat opravdu všichni.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Pane předsedající, ráda bych poděkovala služebně starším poslancům - protože toto je mé první volební období - a svým kolegům panu Hughesovi a paní Lynnové i zpravodaji a stínovým zpravodajům, protože jsem přišla až v závěru práce na problematice, která se mě svým způsobem také osobně dotýká.

Můj manžel je lékař a před několika lety se nakazil injekční jehlou. Přesně tedy vím, jakou úzkost zažívá rodina zdravotníka, který se poraní o ostrý předmět. Ty dny čekání na výsledky byly nesmírně těžké.

Chtěla bych vám tedy ještě jednou vyjádřit díky za vaši práci a říci, jak mě těší, že sdružení zaměstnavatelů a sdružení zaměstnanců poprvé spojila síly a shodla se, čímž nám umožnila dospět k tomuto návrhu usnesení.

Cítím, že Evropská unie opravdu dosahuje svých cílů a rozhoduje nyní se svými občany, pro své občany. Pamatuji na to, co tu už kolegové několikrát zmínili, ale myslím, že je třeba to říkat, abychom na to nikdy nezapomněli: že každý rok dojde k milionu poranění ostrými předměty.

Nemohu dost zdůraznit úlohu Evropského parlamentu, který se tomuto problému poctivě věnuje od roku 2005. Na druhou stranu, vzhledem k nedostatku personálu, který je velkým problémem zvláště v Řecku, bych chtěla poukázat na to, že musíme zajistit, aby se tato směrnice začala uplatňovat opravdu rychle.

Jedná se o rozhodnutí, které v praxi přispěje k sociálním cílům Evropské unie, k nimž patří nárůst zaměstnanosti. Chtěla bych této sněmovně připomenout, že Komise ústy svého znovuzvoleného předsedy nedávno sdělila Parlamentu, že jedním z odvětví, do nichž se chystá investovat, jsou pracovní pozice tzv. bílých límečků.

Zachraňme tedy životy, doslova i v přeneseném smyslu, tím, že v nynějších ekonomicky i sociálně velice těžkých časech vytvoříme hodnotná pracovní místa.

Na závěr bych chtěla popřát novému panu komisaři hodně úspěchů v jeho práci a říci následující: náš vážený a zkušený kolega pan Cercas dnes řekl, že doufá, že vykročíte pravou nohou. Já doufám, že vykročíte levou nohou, a říkám to proto, že je velice důležité zaujmout přístup zdůrazňující sociální tvář Evropy.

Musíme se zaměřit na pracující, evropští občané to potřebují.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také se s vámi podělím o osobní zkušenost. Patnáct let jsem pracovala v nemocnici a nějakou dobu jsem působila v rizikové oblasti – na operačním sále.

Sama jsem se několikrát píchla o potenciálně infekční jehly a nástroje. Proto, jak říkala paní Raptiová, si dodnes pamatuji tu úzkost, když jsem čekala na výsledky testů, ale především na to, jak jsem prožívala inkubační dobu mezi případným nakažením a rozvinutím onemocnění.

Právě proto, že mám tuto zkušenost, si myslím, že musíme hlasovat pro toto usnesení, které konečně dává dohodu právní účinnost, pokud jde o bezpečnost a ochranu, tím, že zavádí minimální standardy pro všechen zdravotnický personál.

Ve zdravotnictví pracuje 10 % evropské pracovní síly, a abych byla přesnější, odhaduje se, že každoročně dochází k 1,2 milionu případů poranění ostrými předměty, což zdravotníky postupně odrazuje a oni zdravotnictví opouštějí. Kromě toho Světová zdravotnická organizace odhaduje, že ve 2,5 % případů může dojít k nakažení virem HIV a ve 40 % případů k nakažení různými formami hepatitidy typu B a C.

Právě kvůli řadě závažných rizik, která zdravotníkům v až příliš mnoha případech denně hrozí, je práce ve zdravotnictví považována za neatraktivní, a to natolik, že v posledních letech má toto odvětví problém s nedostatkem personálu. Kromě toho, jak již zde bylo zmíněno, vznikají značné náklady jednotlivým zdravotnickým zařízením, která musí řešit stresující situace, jimž jsou zdravotníci vystaveni během doby, kdy jsou sledováni, dále náklady na diagnostické testy, které se podle pravidel musí provádět po dobu nejméně šesti měsíců, a také náklady na léčbu zdravotníků, kteří se bohužel nějakým onemocněním nakazili.

Závěrem bych chtěla říci, že pokud je možné riziku poranění zabránit nebo ho snížit, je nutné a správné podniknout veškerá dostupná preventivní opatření, abychom problém nepodcenili. Především je povinností zaměstnavatele, aby taková opatření zavedl, a povinností zaměstnance je, aby je dodržoval.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pane předsedající, hovoříme zde o problému, který se skutečně stal jedním z největších problémů v oblasti zdravotnictví. Zmíním zde několik statistických údajů. V Evropské unii ročně dojde přibližně k milionu těchto nešťastných poranění ostrými předměty. Ve Spojených státech se tento počet odhaduje na 380 000, ale sami Američané říkají, že tento údaj je podhodnocený. Samozřejmě musíme zdůraznit, že se to týká především zdravotníků, ale je tu i další hledisko: tímto problémem jsou ohroženi i pacienti. V takových případech, a to si musíme upřímně přiznat, je zde problém, že nemocnice musí vyplácet obrovské částky jako odškodnění. Je zřejmé, jak již uvedli jiní řečníci, že naprosto zásadní význam má prevence. Prevence je totiž vždy výrazně levnější než léčba.

Toto usnesení si dle mého názoru zaslouží plnou podporu. Je odpovědí na očekávání zdravotnických pracovníků a je o to důležitější, že tento problém narůstá. Na rozsahu nabývá i problém odškodňování, přičemž nároky na odškodnění uplatňují zdravotníci i pacienti. Ani finanční hledisko tedy není zanedbatelné. Moje politická skupina, za niž hovořím, tento návrh usnesení podporuje. Myslíme si, že to je dobrá reakce na tuto výzvu naší doby a také na potřeby spotřebitelů a zdravotnického personálu v zemích Evropské unie.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, vystupuji dnes, abych poděkoval zpravodajům a všem, kdo iniciovali tuto diskusi.

Někdy říkáme, že se Evropa musí více přiblížit občanům. V této diskusi se nám to bezpochyby podařilo. Mluvil jsem s přítelem mého věku, čerstvě dostudovaným lékařem, a když jsem se mu o této diskusi zmínil, řekl mi velice potěšeně, že toto je naprosto zásadní a že bychom měli všem v Evropě vysvětlit, co děláme. Je důležité zajistit prevenci a informovat všechny, kdo pracují v nemocnicích, o rizicích, jež jim hrozí. Je skutečně zásadní, abychom všem vysvětlili, že když mají tak dlouhou pracovní dobu, když mají často málo prostoru a když je tolik pacientů, je nezbytné, aby zdravotníci učinili alespoň ta nejdůležitější opatření.

Potřebujeme v nemocnicích zdravý personál, abychom – jednoho dne – mohli jako pacienti využít jejich péče a co nejlepší léčby.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pane předsedající, cílem naší politiky by mělo být vytvořit prostředí zaručující občanům Evropské unie co nejvyšší životní úroveň. Jedním z hlavních problémů, s nímž se v dobách, jako je tato, setkáváme, je zachovávání a vytváření pracovních míst. Neměli bychom však zanedbávat svou povinnost zajistit, aby tato pracovní místa nezpůsobovala lidem onemocnění a neohrožovala jejich zdraví. Proto je zásadní prevence, zdravotní péče a jistota zaměstnání.

Pevně věřím, že uplatňováním této směrnice, která měla ostatně přijít už dávno, se vytvoří správné podmínky pro zvyšování bezpečnosti pracovních míst ve všech oblastech zdravotnictví, kde se personál denně setkává s podobnými riziky. Myslím si, že je v zájmu všech evropských občanů, abychom to co nejdříve proměnili ve skutečnost.

László Andor, člen Komise. – (EN) Pane předsedající, nejdříve bych rád řekl, že jsem rád, že se tento návrh těší v Parlamentu tak široké podpoře. Mrzí mě, že to trvalo déle, než mnozí z vás očekávali, ale chtěl bych zdůraznit, že jsem plně přesvědčen, že sociální dialog je důležitý: musíme respektovat názory sociálních partnerů. Tím se nejen zvyšuje legitimita našeho rozhodnutí, ale také to pomáhá při jeho uplatňování, protože kdo se podílí na vytváření nového pravidla, má větší zájem na jeho úspěchu. To je velice důležité.

Už víme, že sociální partneři připravili pracovní dokument týkající se zpřesnění rámcové dohody a také jejího provádění, takže doufáme – a myslím, že se na to můžeme spolehnout – že to bude hrát důležitou

úlohu při závěrečném projednávání v Radě: řeší to některé obavy ohledně provádění. Kromě toho je tu také zájem o dlouhodobou návaznost. To je velice důležité, abychom mohli sledovat, jak úspěšná nová směrnice bude.

Chtěl bych vás upozornit na znění dohody, v němž se uvádí, že smluvní strany zhodnotí uplatňování této dohody pět let ode dne, kdy Rada vydá rozhodnutí, pokud o to jedna ze stran požádá. Jinými slovy, je velice důležité, aby se začalo u kontroly uplatňování směrnice a vývoje výskytu těchto zranění, pokud kterákoli strana bude chtít této možnosti využít.

Na závěr bych dnes, druhý den funkčního období Komise, jak tu někteří poslanci zdůraznili, rád řekl, že je skutečně velmi důležité, aby Komise věnovala více pozornosti evropským občanům, na které se zapomíná, tedy těm věkovým skupinám nebo profesím, které se nedokáží tak snadno prosadit: dříve se na ně někdy zapomínalo nebo byli odsouváni do pozadí.

Zdravotnictví je jednoznačně důležité odvětví a my se mu musíme velice intenzivně a pozorně věnovat. Nejde jen o to, že nemocniční a zdravotnický personál je vystaven nebezpečí poranění ostrými předměty a nákazy infekčními onemocněními; víme také, že má velice dlouhou pracovní dobu. Musíme tedy zaujmout komplexní přístup, uvažujeme-li o těchto důležitých skupinách, zvláště v období krize, kdy očekávaná finanční konsolidace ovlivní podmínky, v nichž tito lidé pracují. Proto by tato otázka měla být naší prioritou, stejně jako je prioritou pro mě osobně.

Předsedající. – (EN) Děkuji vám, pane komisaři. Jsem si jistý, že jsme všichni iniciátorům této diskuse vděční. Doufáme, že se situace zlepší.

Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

4. Hazardní hry poskytované on-line a nedávná rozhodnutí Evropského soudního dvora (rozprava)

Předsedající. – (EN) Dalším bodem je rozprava k otázkám k ústnímu zodpovězení týkajícím se hazardních her poskytovaných on-line a nedávných rozhodnutí Evropského soudního dvora, které Komisi položili Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardtová, Cristian Silviu Buşoi a Heide Rühleová jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, autor. – (EN) Pane předsedající, nejdříve mám tu čest přivítat jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů našeho nového komisaře Michela Barniera při první z jistě mnoha setkání u řečnického pultu této sněmovny, zvláště proto, že se během dvou dnů plynule přesunul ze svého místa támhle na místo tady vepředu. Pane komisaři, jsme velice rádi, že jste tu s námi.

Také jsme jako výbor rádi, že máme příležitost, aby prostřednictvím této otázky byla zaznamenána naše obava z vývoje hazardních her na internetu i celého odvětví hazardních her a také z mnoha nejasností týkajících se legislativního režimu v oblasti hazardních her na vnitřním trhu.

Vím, že toho už máte určité na řešení hodně, pane komisaři, ale doufáme, že tento problém budete řešit jako jeden z prvních, protože se jedná o oblast, kterou se náš výbor intenzivně zabývá již pět let. Vypracovali jsme řadu studií z vlastní iniciativy a pokládali jsme otázky – paní Schaldemoseová, která je autorkou nejnovější důležité zprávy, o tom bude mluvit později –, o toto téma se tedy neustále zajímáme.

Jak všichni víte, také členské státy se pravidelně setkávají na úrovni Rady v různých skupinách, v nichž se diskutuje o tom, jak řešit problém hazardních her na internetu ve vztahu k hazardním hrám v našich zemích. Myslím, že bych měl nejdříve jasně říci, že v rámci této otázky v žádném případě nepředpokládáme novou liberalizaci trhu s hazardními hrami, ani nutně neočekáváme novou iniciativu v této oblasti. Skutečností však zůstává, jak všichni víte, že obrovská a stále rostoucí popularita hazardních her na internetu jednoznačně vytváří tlak na monopoly jednotlivých států a stávajících systémů, které mohou být státem vlastněné nebo řízené a které vytvářejí značné příjmy, ovšem zároveň členským státům působí obavy.

Chceme říci, že kromě této práce, která probíhá, byla také podána řada žádostí o rozhodnutí k Evropskému soudnímu dvoru, určité o tom víte a kolegové o tom možná budou ještě hovořit. Nebudu je všechny vyjmenovávat, ale z našeho pohledu je přístup Soudního dvora v některých případech nekonzistentní, což v současné situaci nepomáhá, spíše ji to činí ještě složitější a nepřehlednější, než byla. Víme také, že vaše

útvary Komise zahájily řadu řízení o porušení předpisů v oblasti hazardních her, ne vždy poskytovaných na internetu, ale řada z nich se také vztahuje k celé otázce usazování provozovatelů v jiných zemích.

To vše znamená, že je ten pravý čas, aby Komise tyto informace shromažďovala, zkoumala postup při řízeních o porušení předpisů, zabývala se otázkami, které vzbuzují rozhodnutí Soudního dvora, a především přišla s jasnou strategií nebo ujasněním, kudy se máme ubírat, a začala některé tyto nesrovnalosti řešit.

Z pohledu ochrany spotřebitelů by i legislativní orgány měly vědět, jaká je jejich úloha při řešení hazardních her na internetu. Tyto hazardní hry jednoznačně lze regulovat a také se regulovat musí a existuje řada pozitivních případů, kdy se poskytovatelé internetových hazardních her skutečně snaží zajišťovat nástroje a kontrolní mechanismy přispívající k řešení problémů patologického hráčství a podobně – a samozřejmě jsou zde i problémy spojené s podvody, o nichž jsme ve výboru také obsáhle diskutovali. Jde o problém ochrany spotřebitelů i o problém jednotnosti vnitřního trhu.

Také si myslím, že musíme respektovat naše občany a skutečnost, že mnozí z nich chtějí mít k internetovým hazardním hrám přístup. Nemyslím si, že by měl kdokoli v úmyslu tyto hry zakázat – to by prakticky nebylo možné – ale jsou zde závažné rozpory. Například v některých zemích je zjevně nezákonné zapojit se do hazardní hry, kterou provozuje společnost z jiného státu. To přeci není správné.

Další nesrovnalost, na kterou mě upozornil jeden volič, spočívá v tom, že pokud se britský občan zapojí do britské státní loterie přes internet ze Španělska a vyhraje, je nezákonné, aby mu loterie cenu vyplatila ve Španělsku. Tyto nesrovnalosti bychom měli řešit pro dobro našich občanů a pro dobro spotřebitelů.

To je tedy kontext naší otázky, pane komisaři. Od mých kolegů ještě uslyšíte mnoho zajímavých příspěvků a názorů, ale já doufám, že toto tématem bude ve vaší nové funkci jednou z největších priorit.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dokážete si představit, jak rád se sem vracím jen 48 hodin po uvedení kolegia do úřadu – za které vám děkuji – a pokračuji ve spolupráci s vámi, pane Harboure – a to říkám především členům Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů – jiným způsobem, nejspíše na jiném místě, ale ve stejném duchu.

Nyní bych vám ve třech bodech odpověděl a pak již vám budu pozorně naslouchat. Začnu u první vaší otázky. Jak uvádíte, Komise zahájila proti řadě členských států řízení pro porušení předpisů v oblasti přeshraničního poskytování sportovních sázek. Komise konstatuje, že ve čtyřech z devíti případů porušení předpisů – tedy v případě Dánska, Francie, Itálie a Maďarska – byly na základě řízení o porušení předpisů navrženy změny domácí legislativy. Komise bude s dotčenými členskými státy nadále spolupracovat na řešení problémů uvedených v rámci těchto řízení. Obecně tato řízení zůstávají otevřená, ale nová Komise musí rozhodnout o tom, jak v těchto otázkách dále postupovat.

Druhým bodem, pane Harboure, je nedávné rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě Portugalska, kde má hazardní hry pod přísnou kontrolou dlouholetý státní monopol. Podle analýzy, kterou vypracoval právní útvar Komise, toto rozhodnutí nijak zásadně nezmění vývoj ani posuzování řízení o porušení předpisů v této oblasti. Každý případ se hodnotí na základě důkazů předložených každým členským státem.

Na základě nedávných rozhodnutí Soudního dvora Komise konstatuje, že Soudní dvůr vždy vyžaduje, navíc v souladu s ustálenou judikaturou, aby jakákoli případná omezení byla jednak odůvodněna veřejným zájmem a jednak aby byla nutná a přiměřená. V rámci toho musí být omezení vhodná, konzistentní a systematická.

Z případu Santa Casa tedy nevyplývá, že by Soudní dvůr dal členským státům větší prostor pro ukládání omezení. Soudní dvůr velice přesně zmínil systém fungování portugalského monopolu, jeho velice dlouhou historii a velmi specifickou situaci této země.

Pokud jde o třetí bod mého příspěvku, rád bych, dámy a pánové, zdůraznil, že Komise nevyklučuje alternativy k řízením o porušení předpisů. Pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych o této otázce zahájit konstruktivní diskusi s Parlamentem, ale také s členskými státy a s dotčenými stranami.

Vím, že s členskými státy neproběhla na toto téma žádná konzultace od roku 2006, kdy se rozhodly vyjmout hazardní hry z rozsahu působnosti směrnice o službách. Budu tedy členským státům naslouchat a rozhodl jsem se, že budu pozorně sledovat výsledky pracovní skupiny v Radě. Vím, že na podnět paní Schaldemoseové přijal Parlament dne 10. března zprávu, i když řada poslanců podporovala usnesení v opačném duchu.

Pokud jde o mě, je práce Parlamentu dobrým výchozím bodem pro zahájení skutečné diskuse o případném řešení tohoto složitého problému na evropské úrovni. Musíme blíže prozkoumat důvody, proč členské státy

omezují hazardní hry. V této souvislosti se samozřejmě musíme zabývat sociálními aspekty, především problémem závislosti spojených s hráčstvím, a já jsem se rozhodl, že se tím zabývat začnu.

Dámy a pánové, kolegium je v úřadu sotva dva dny a ještě jsme neschválili pracovní program. Počínaje dneškem chci zahájit proces konzultací a každému z vás budu pozorně naslouchat. Pokud jde o konzultace, je zde samozřejmě několik možností. Jednou z možností, které jsem připraven zvažovat, je zejména zelená kniha týkající se této otázky.

Rád bych vám všem znovu poděkoval za zájem o toto důležité téma a za to, že přispějete k práci Komise, v níž se budu angažovat.

Andreas Schwab, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, nejdříve bych chtěl jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) říci, jak mě těší, že jste zde, pane komisaři, dal jasně najevo, že chcete nejen zvážit cílenou analýzu judikatury v případě Liga Portuguesa, ale také nadnést otázku, jak by pracovní skupina v Radě mohla vhodně reagovat na nárůst internetových hazardních her. V souvislosti s touto otázkou k ústnímu zodpovězení se samozřejmě zaměřujeme jen na internetové hazardní hry. Z rozhodnutí v případě Santa Casa jsem pochopil, že ačkoli Evropský soudní dvůr členskými státy připomněl, že trh s hazardními hrami je naprosto odlišný od jakéhokoli jiného trhu, členské státy se přesto musí shodnout na pravidlech, která by byla stejná v celé Evropské unii. V Radě do nynějška žádný konstruktivní pokus o takovou shodu neproběhl, ačkoli Rada neústupně trvala na tom, že se tímto problémem bude zabývat sama. Proto musí Komise a Parlament spolupracovat, aby v této problematice dosáhly pokroku, a musí klást kritické otázky.

Dále bych rád dodal, že mě nepřesvědčily argumenty, které členské státy uvádějí, pokud jde o zajištění ochrany spotřebitelů na trhu s hazardními hrami. Členské státy tvrdí, že pokud jde o internetové hazardní hry (a to se týká i případů Liga Portuguesa a Santa Casa), dokáží naplnit cíle ochrany spotřebitelů a efektivně řešit související kriminalitu samy, bez zásahu Evropské unie. Když však tento argument otočíte, logicky dospějete k závěru, že se nacházíme v situaci, kdy je Evropa méně schopná než jednotlivé členské státy najít vhodné řešení na trestnou činnost odehrávající se na internetu a na další věci, které se dějí on-line. Podle mého názoru je to poněkud zvláštní závěr a já si nemyslím, že to tak opravdu je. Domnívám se, že řešení problému internetových hazardních her najdeme jen tehdy, pokud přijmeme přeshraniční předpisy, které budou chránit zájmy členských států na základě jejich částečně historických systémů, ale které zároveň zacílí naše úsilí na zájmy spotřebitelů.

Evelyne Gebhardt, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, velice vám děkuji za informace, které jste nám poskytl, ale abych byla upřímná, nejsem úplně spokojena. Předchozí Komise si stanovila naprosto jasný cíl liberalizovat trh s hazardními hrami. Evropský parlament dal opakovaně jasně najevo, že to není správný přístup, protože právě Evropský parlament, nikoli členské státy, vyjmul hazardní hry z rozsahu působnosti směrnice o službách. Byli jsme toho názoru, že se nejedná o službu jako každou jinou, že musíme zavést bezpečnostní mechanismy, které ochrání naše občany před organizovaným zločinem, a že pro tyto účely potřebujeme jasná pravidla.

Evropská komise nicméně dál staví členské státy před Evropský soudní dvůr a je načase, aby s touto praxí přestala, protože u Soudního dvora stále prohrává. S touto skutečností se prostě musíte smířit. Uvítala bych proto, pane Barniere, kdybyste to, co jste právě řekl, tedy že je v této oblasti nutný jiný přístup, začal uplatňovat v praxi, protože současný stav nemůžeme dále udržovat.

Na to, co jste řekl vy, pane Harboure, bych namítla, že rozhodnutí Evropského soudního dvora si vůbec neodporují, naopak jsou velice konzistentní. Soudní dvůr ve svých rozhodnutích opakovaně uvedl, že členské státy mají právo zavést jednoznačná pravidla, abychom mohli skutečně kontrolovat, jestli jsou občané chráněni před trestnou činností, a že členské státy nemají žádnou povinnost otevírat své trhy. Nemají ani povinnost umožnit subjektům na trhu z jiných členských států, aby působily na jejich území, pokud zajistí, aby jejich kontrolní mechanismy byly silné a efektivní.

Chtěli bychom, aby to Evropská komise konečně pochopila a jednala podle toho. Znamená to však také, že musíme věnovat zvláštní pozornost internetovým hazardním hrám, protože internet nezná hranice a naši občané samozřejmě mají přístup k internetovým hazardním hrám. Musíme se zamyslet nad tím, jak v této oblasti nastavit kontrolní mechanismy a pravidla, abychom chránili naše občany.

Jürgen Creutzmann, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, pokud žádáte další rozvoj a harmonizaci volného trhu, pak potřebujeme mít společná pravidla. V této diskusi by měly být zohledněny tři aspekty internetových hazardních her. Jak co nejlépe chránit zájmy našich občanů a

spotřebitelů? Jak co nejlépe zabránit podvodům a trestné činnosti? Jak co nejlépe chránit naše občany před újmou? V usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. března 2009 o rizicích hazardních her na internetu byly naznačeny metody a způsoby, jak v této oblasti postupovat. Skupina Aliance demokratů a liberálů pro Evropu se nyní stejně jako předtím hlásí k zásadám týkajícím se rizik hazardních her na internetu, které jsou obsaženy v usnesení Parlamentu ze dne 10. března.

Podle rozhodnutí Evropského soudního dvora má každý členský stát za určitých podmínek právo regulovat hazardní hry na internetu sám a v usnesení ze dne 10. března je na to důrazně poukázáno. K boji proti podvodům s domluvenými zápasy se lépe hodí právní předpisy jednotlivých států, ačkoli tento typ podvodů nelze úplně vymýt, jak dokazují některé nedávné případy z Německa. Je však třeba říci, že trhy s hazardními hrami se mnohem lépe regulují na úrovni jednotlivých států v souladu s tradicí a kulturou dané země. Hráčům hazardních her se dostává lepší ochrany před závislostmi, podvody, praním špinavých peněz a domlouváním výsledků zápasů, když hrají prostřednictvím velkých provozovatelů internetových hazardních her, kteří z podstaty věci vždy působí přeshraničně. Nemůžeme všechno regulovat podle konceptu vnitřního trhu, zvláště pak prevenci hraní hazardních her nezletilými nebo patologické hráčství.

Internetové hazardní hry nabízejí více příležitostí k nezákonným praktikám, jako jsou podvody, domlouvání výsledků zápasů a vytváření nezákonných sázkových kartelů, protože na internetu je možné hry velice rychle založit a zase zrušit. V tomto ohledu jsou zvláště velkým problémem zahraniční provozovatelé sázkových her, protože je téměř nemožné je regulovat nebo kontrolovat. Zisky z hazardních her by se měly především využívat ve prospěch společnosti, například na podporu amatérského sportu. To je nejlepší nechat v kompetenci správních orgánů jednotlivých států. To, že jednotlivé členské státy hazardní hry povolují, je do určité míry ospravedlněno nepřetržitým přílivem prostředků na financování například kultury a profesionálního i amatérského sportu. Podmínkou však je, aby se zdůrazňovalo riziko závislosti a aby se proti němu bojovalo.

Protože ještě nejsou známy veškeré dopady konkrétních typů internetových hazardních her na spotřebitele, musíme urychleně podniknout příslušná opatření, abychom tyto znalosti získali. V této souvislosti je skutečně zásadní, aby členské státy plnily svou úlohu. Velice důležitá je také dohled nad trhem, pokud jde o internetové hazardní hry. Pokud se zde v Evropském parlamentu shodneme, že členské státy mají podle zásady subsidiarity právo regulovat své trhy s hazardními hrami v souladu se svými tradicemi a kulturou, musíme pak zajistit, aby to prostřednictvím účinné kontroly a dohledu nad trhem také dělaly.

Heide Rühle, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedající, jak jsem poslouchala předchozí řečníky, již k tomu nemám příliš co dodat. Jen bych chtěla jasně zopakovat, že naše skupina návrh usnesení Parlamentu plně podporuje, ale také nesouhlasíme s předchozím tvrzením, že rozhodnutí Evropského soudního dvora jsou nejednoznačná. Naopak se domnívám, že tato rozhodnutí znějí naprosto jasně. Také velice vítáme, že chcete zahájit konzultace s členskými státy, jak jste řekl. Možná bych měla dodat, že konzultace by byly lepší než řízení pro porušení předpisů. Konzultace jsou tím správným řešením tohoto problému, protože zohledňují specifika jednotlivých států, a umožní najít řešení pro spotřebitele.

Timothy Kirkhope, *jménem skupiny ECR*. – (EN) Pane předsedající, hovořím teď jako bývalý ministr Spojeného království odpovědný za kontrolu hazardních her, takže když tu mluvíme o Evropě volného obchodu a Evropě, která se brání protekcionismu a otevírá trhy, samozřejmě to velice podporuji. Někteří naši kolegové, kteří tu vystupují a žádají otevřenější Evropu, zároveň podporují zachování monopolních struktur v odvětví hazardních her.

Mohl bych říci – nebo by oni mohli říci, že bych měl říci –, že monopoly zaručují lepší kontrolu a lépe řeší problém hazardních her, o kterém se tu dnes dopoledne mluví. To je velice zajímavé, protože existuje celá řada údajů, které tento argument nepotvrzují. Argumenty ve prospěch protekcionismu a monopolů v odvětví hazardních her jsou samoučelné; větší kontrola a více peněz pro vlády jednotlivých států. To není ta otevřená a transparentní Evropa, jakou bych si přál. Je to Evropa, která říká: „dělejte, co říkám, ne co dělám já“. Není důvod, proč by soukromí provozovatelé hazardních her, kteří v podmínkách značné regulované ochrany působí v jednom členském státě EU, nemohli působit v jiných státech. Není důvod, proč by přísně regulovaný, ale otevřený trh neposkytoval občanům stejnou nebo větší ochranu než přísně regulovaný monopol.

Zatímco na to čekáme, Evropský soudní dvůr vydává další a další rozhodnutí. V Lucemburku se jim už z toho problému musí zvedat žaludek – i když jako právník si říkám, že možná nezvedá – ale zdá se mi, že je načase přerušit to hrobové ticho, které zatím přichází od Komise, a začít jednat. S tou velkou právní nejistotou je třeba skoncovat.

Rád bych řekl, že je podle mě důležité, aby Parlament dal najevo, že je nadále připraven se tímto problémem zabývat a aby vyslal silný signál Komisi a Radě, že bychom před ním neměli zavírat oči. Doufáme, že s novou Komisí přijdou nové impulzy. Vkládám ve vás velkou důvěru, pane komisaři Barniere. Doufám, že si vezmete k srdci nabízené rady a začnete pracovat na strategii, která zajistí, aby se internetové hazardní hry staly legitimní součástí vnitřního trhu, samozřejmě se zavedením příslušných předpisů.

Cornelis de Jong, jménem skupiny GUE/NGL. – (NL) V Nizozemsku máme přísloví, které říká, že kdo hraje, ten platí. To znamená, že hráči většinou prohrávají. Navíc je hráčství návykové. Je velkou hrozbou zvláště pro mladé lidi.

Pokud má někdo o hazardních hrách romantické představy, musím ho zklamat. Hlavně je to byznys, ve kterém se točí miliardy eur a až příliš často je svázán s trestnou činností. Proto v Nizozemsku platí zákon proti hazardním hrám ve snadno přístupných prostorách, které navštěvuje velké množství lidí. Internetové hazardní hry – často přeshraniční povahy – však hraní opět výrazně zpřístupnily.

V tomto konkrétním případě tedy musíme místo spoléhání na volný trh členskými státy nejen dovolit, aby uplatňovaly omezující opatření, ale ještě je v tom podporovat. Podle mého názoru otázka k ústnímu zodpovězení, která iniciovala tuto diskusi, stále příliš počítá s tržními silami. Především nejsem přesvědčen, že je možné hovořit o „zodpovědných“ hazardních hrách na internetu. Podle mého názoru by se internetové hazardní hry měly co nejvíce omezovat.

Evropský soudní dvůr uznal, že členské státy musí mít prostor pro přijímání opatření, a proto apeluji na Komisi, aby se nesnažila míru ochrany snižovat prostřednictvím návrhů evropských právních předpisů, ale aby spíše podporovala členské státy ve vytváření předpisů zajišťujících vysokou míru ochrany. Také na Komisi apeluji, aby přestala stavět členské státy před Soudní dvůr a raději podporovala dialog o co nejlepší ochraně.

Jaroslav Paška, za skupinu EFD. – (SK) V souvislosti s tématem hazardních her na internetu bych chtěl poukázat na dvě oblasti, v nichž vidím více nevyřešených problémů. Snažíme se o to, aby komunikace mezi lidmi byla co nejotevřenější. To obnáší i otevřený přístup k internetu pro děti a mládež.

Evropský parlament v bodě 16 svého usnesení ze dne 10. března 2009 konstatuje, že odpovědnost za ochranu před hraním hazardních her na internetu nezletilými dětmi nesou jejich rodiče. Vážení, ptám se, co je to za nesmysl. Kdo vytváří legislativní rámec, kdo vytváří pravidla pro takovéto podnikání? Rodiče, nebo někdo jiný? Jsme to my, kdo nese odpovědnost za toto podnikání, my vytváříme legislativní rámec, my vytváříme zákony, takže jsou to vlády, parlamenty, kdo zodpovídá za ochranu dětí před hazardem a hrami.

V době, kdy pornografie a hazard přicházejí do domácností ve 3D kvalitě, nemají rodiče žádnou šanci své děti před těmito vlivy uchránit a bránit jim, aby se do takovýchto aktivit zapojovaly. Proto si myslím, že je základní povinností Komise a Evropského parlamentu, aby vytvořily právní rámec a aby v tomto případě nezastupovaly svou nečinností ty, kdo podnikají, ale ty, kdo je volí a kterým se zodpovídají.

Dalším problémem, na který bych chtěl poukázat, je kontrola toku peněz. V jednotlivých zemích se prostředky z hazardních her a z tohoto druhu činností dávají na podporu sportu, kultury, vzdělávání. Když nám bude finanční tok z jednotlivých zemí utíkat na Bahamy a do daňových rájů, ptám se, zda z těchto peněz dostaneme něco zpět na podporu sportu v jednotlivých zemích. Protože když podnikáme a hrajeme hazardní hry přes internet, zisky se tvoří jinde než v zemích, odkud pocházejí hráči. Ani tento problém se dostatečně neřeší a nehlídá a já si myslím, že je skutečně třeba, aby se Evropská komise probudila a začala pracovat na rámcových pravidlech pro tento druh podnikání, abychom vytvořili takové podmínky, že jednak neohrozíme zdraví a výchovu dětí a zároveň nepřijdeme o finanční prostředky, které se do hazardu dostávají.

Zuzana Roithová (PPE). - Rozvoj internetového hazardu umožňuje téměř nekontrolovatelně obcházet zákony členských států a praní špinavých peněz. Pro vnitřní trh představuje otazník nad monopolním postavením sázkářských kanceláří a další otazníky nad neprůhledným financováním profesionálního sportu právě kvůli jeho vazbě na hazard. Zvyšuje riziko závislosti hlavně mladistvých.

Evropský soudní dvůr s ohledem na veřejný zájem uznal právo vlád zakazovat či omezovat hazard po internetu. Ačkoli on-line gambling nezná hranice, jeho regulace se v každé členské zemi liší mírou zdanění, dostupností, kontroly i mírou právní odpovědnosti provozovatelů. A navíc nestačí jenom monitorovat kvalitu oficiálních sázkářských a loterijských společností, ale přece i pohyby peněz.

Efektivní kontrola dnes již není možná bez dohody o společných pravidlech pro celou „sedmadvacítku“. Proto jsme již loni žádali Komisi, aby navrhla rámec evropské regulace pro on-line sázení. Jsem přesvědčena,

že se musí týkat i zákazu reklamy na on-line hazard orientované na mládež. Ponechat děti vlivu reklamy na virtuální sázení je stejné jako je vystavit neomezené nabídce alkoholu, cigaret, drog a dalších návykových látek.

Česká republika bohužel za regulacemi v Unii zaostává nejvíce. Nejenže neomezuje takovou reklamu, vždyť ani kombinace heren a zastaváren v blízkosti škol není ničím vyloučeným. Očekávám, že tato zpráva dá nový impuls Komisi, aby jednala o nezbytných standardech pro harmonizaci regulace on-line gamblingu s ohledem na veřejný zájem zemí Evropské unie.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Pane předsedající, vítám v Parlamentu pana Barniera a přeji mu hodně štěstí v jeho funkci.

Jsem velice ráda, že tu dnes mohu s vámi diskutovat o internetových hazardních hrách, protože jste během vašeho slyšení zde v Parlamentu kladl velký důraz na to, že vnitřní trh by zde měl být pro občany a ne naopak. Teď máme dobrou příležitost předvést to v praxi.

Nejdříve bych ráda řekla, že podporuji iniciativy, které jste zmínil. Byly poněkud neurčité, ale zní rozumně vypracovat zelenou knihu, objednat si řadu studií a shromažďovat údaje o této oblasti, abychom získali představu, jak vypadá situace na evropské úrovni.

Chtěla bych vám však také připomenout politickou realitu. Je sice pravda, že když byla v březnu přijata moje zpráva, existoval tu i menšinový názor, ale jasná většina poslanců můj návrh podpořila, a stejně tak vyjasnění podporuje Rada – ale zároveň musíme zajistit, aby o regulaci celé oblasti hazardních her mohly rozhodovat členské státy. V oblasti hazardních her na internetu samozřejmě potřebujeme zjistit, jak chránit naše občany, prozkoumat sociální výdaje na hazardní hry a podobně.

Bývala bych však ráda slyšela poněkud jednoznačnější odpověď. Právě jste převzal funkci a jste tu nový, ale uvítala bych o něco jasnější odpověď na to, jestli hodláte upustit od řízení pro porušení smluv a zahájit výrazně konstruktivnější dialog s Parlamentem a Radou, abychom mohli určit, jak tento problém budeme řešit. Navrhují proto, abyste přestali předávat tyto případy Evropskému soudnímu dvoru; udělejme v této oblasti politická rozhodnutí. Chcete zaujmout tento přístup, nebo ne? Na to bych ráda dostala jednoznačnou odpověď.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Pane předsedající, vítám tuto diskusi o hazardních hrách na internetu a zvláště o problémech spojených s hraním hazardních her nezletilými a s ohroženými spotřebiteli, která přichází právě včas. Je v zájmu jak veřejnosti, tak spotřebitelů, abychom při řešení tohoto problému zaujali vedoucí pozici a ukázali jasný směr.

Otázku hazardních her jsem nadnesl Komisi začátkem loňského listopadu a v odpovědi, kterou jsem obdržel, stálo, že Komise podporuje Program pro bezpečnější internet, informační centra a linky bezpečí v členských státech. Z nich rodiče získávají informace o nebezpečí, které dětem hrozí na internetu – včetně internetových hazardních her.

Situace je však taková, že hazardní hry na internetu jsou skrytým problémem, který se však rozrůstá.

U hazardních her na internetu existuje oproti klasickým hazardním hrám evidentní problém s nedostatkem fyzické kontroly. Není přítomno žádné přímé odpovědné vedení, které by zajistilo, že hráč je plnoletý a jedná v souladu se zákonem. Bezpečnostní kontroly a postupy na internetových stránkách s hazardními hrami je možné obejít, nezletilí mohou používat vypůjčené nebo kradené kreditní karty a lze falšovat totožnost. Ohrožení spotřebitelé většinou hrají internetové hazardní hry osamoceně a odborníci na tuto problematiku poukazují na větší problém s impulzivním jednáním a na větší riziko nekontrolovaného neuváženého hraní, protože chybějí tradiční ochranné mechanismy klasických hazardních her.

U internetových hazardních her je složitější odhalit problémového hráče, protože na to, aby se zjistilo, kdo hraje, kdo to platí a kdo má problém, je zapotřebí času, odpovědnosti a prostředků. Abychom tento problém mohli řešit, je třeba vytyčit jasný směr na všech úrovních, abychom se mohli začít zabývat problémem nezletilých hráčů a zajistit ochranu zájmů nejohroženějších spotřebitelů.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Pane předsedající, v Nizozemsku žije přibližně 1 20 000 patologických hráčů, což představuje 1 % všech obyvatel. Patologické hráčství vede k řadě závažných sociálních problémů, jako jsou rozvrácené domovy, finanční problémy a trestná činnost. Proto by měly členské státy vyvinout maximální úsilí v boji proti hazardním hrám a s ním souvisejícím problémům.

Pane předsedající, zarážející je, že v některých členských státech funguje naprosto legální trh s hazardními hrami. Kromě toho se nás provozovatelé hazardních her snaží přesvědčit, že trh s hazardními hrami je normální segment vnitřního trhu, a nemusejí se na něj tedy vztahovat omezení. To se vymyká lidskému chápání. Členské státy by neměly podporovat žádné trhy, které prohlubují strádání ve společnosti.

Řada lidí bohužel lákadlu hazardních her nedokáže odolat. Proto se nizozemská vláda rozhodla převzít vlastnictví trhu s hazardními hrami a povolit v této oblasti pouze státní monopol. I když bych byl radši, kdyby v Evropské unii žádná kasina nevyrůstala, považuji to za nejméně špatné řešení.

Pane předsedající, Evropský parlament musí velice silně apelovat na členské státy, v nichž jsou hazardní hry povoleny, aby tento trh omezovaly, jak jen je to možné.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, tento problém nepřímo volá po novém právním předpisu Společenství. Ovšem vzhledem k tomu, že dokonce i Evropský soudní dvůr vymezil hranice a podmínky, za nichž mohou členské státy prostřednictvím svých právních předpisů určit, jak budou hazardní hry na internetu regulovány, není nutné takový evropský předpis požadovat.

Kromě toho Soudní dvůr ve věci Schindler rozhodl, že hazardní hry mají určité morální, náboženské a kulturní aspekty, zahrnují velké riziko trestné činnosti nebo podvodů a mohou mít škodlivý vliv na jednotlivce i na společnost. O to se tu jedná především.

Právě z důvodu těchto veřejných zájmů by mělo toto odvětví zůstat pod kontrolou členských států, které lépe znají svá specifika a vědí, jak k nim přistupovat. Toto stanovisko navíc podporuje jak studie, kterou pro Komisi připravuje švýcarský Institut srovnávacího práva, tak zpráva paní Schaldemoseové, kterou v roce 2009 schválil Parlament.

V závěru této zprávy se uvádí, že přístup založený výhradně na vnitřním trhu není v tomto velice citlivém odvětví vhodný a od Komise se požaduje, aby této otázce věnovala zvláštní pozornost stanoviskům Evropského soudního dvora.

Lara Comi (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych začít u rozhodnutí Evropského soudního dvora, protože skutečnost, že členské státy mohou zakázat soukromým subjektům provozování hazardních her poukazuje na to, že je třeba standardizovat tento trh, který je velice výnosný, ale zároveň velice rizikový pro spotřebitele.

Proto si vzhledem k tomu, že oblast hazardních her není na evropské úrovni harmonizována, může každá země stanovit vlastní míru ochrany. Často není možné zjistit, kde uplatňování takového omezení začíná a kde končí. Komise sice proti některým zemím zahájila řadu řízení o porušení předpisů – chtěla bych podotknout, že mezi nimi je i Itálie –, protože porušily zásadu volného pohybu služeb, ale Evropský soudní dvůr naopak podpořil portugalské rozhodnutí trh omezovat.

V této souvislosti je základním úkolem evropských orgánů provést odvětví hazardních her procesem regulace, který bude pro všechny členské státy plně harmonizovaný na úrovni EU. Je tedy třeba přenést se přes jednotlivé hospodářské zájmy a zajistit vysokou míru ochrany spotřebitelů, zejména dětí, které jsou v takových případech hlavními oběťmi podvodů a trestné činnosti.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, stali jsme se svědky střetu mezi dvěma politikami, na nichž Evropské unii velice záleží: na jedné straně ochrany spotřebitelů a veřejného pořádku a na druhé straně svobody pohybu a poskytování služeb.

Podle judikatury Soudního dvora v této otázce by si členské státy měly zachovat samostatnost a legitimitu v oblasti regulace činnosti provozovatelů internetových hazardních her. Jedná se o citlivou oblast, která ovlivňuje společenské hodnoty, pokud jde o deviantní chování spojené s hazardem, a také národní tradice, podle nichž se prostředky plynoucí z tohoto trhu používají na financování sociálních aktivit.

Lucemburská judikatura za posledních několik let představuje v oblasti práva konzistentní myšlenkovou linii, na jejímž základě by evropské orgány, především Komise, měly zaujmout otevřenější stanovisko. Sem spadá i vytvoření regulačního rámce, který by zohledňoval obavy společné všem členským státům, pokud jde o prevenci přeshraniční organizované trestné činnosti, která se pomocí těchto her šíří, i o poskytování řádné ochrany spotřebitelům, kteří jsou tímto typem internetových hazardních her ohroženi.

Pane komisaři Barniere, těšíme se, že nová Komise, která se nyní ujímá funkce, bude tento problém řešit jako jednu z priorit svého programu.

Oldřich Vlasák (ECR). – Vážené dámy a pánové, jak všichni víme, hazard je tradičně přísně regulován ve většině států Evropské unie. Situace se ovšem změnila od té doby, co se největší hernou světa stal internet. Je skutečností, že technický rozvoj spojený s provozováním her ve světě postupuje velmi rychle a příslušná právní úprava zatím není schopna dostatečně reagovat.

Evropskému soudnímu dvoru jsou tak stále častěji adresovány otázky v souvislosti s případy týkajícími se on-line hazardních her, což jasně vypovídá o tom, že výklad a uplatňování právní úpravy Společenství v oblasti hazardních her jsou nejasné. Na sázení na internetu se navíc pohlíží jako na „šedou oblast“ práva.

Myslím, že musíme respektovat, že každý stát má přidělování licencí na provozování sázkových her ve své vlastní kompetenci. Současně se asi v obecné rovině shodneme na tom, že tuzemská legislativa nemůže překračovat principy Unie o podnikání a poskytování služeb v rámci Evropské unie. To však ale paradoxně znamená, že např. český zákon nemusí českým firmám umožnit získat licenci na provozování on-line sázkových her, ale Česká republika nemůže znemožnit zahraničním sázkovým kancelářím podnikat na svém území. S touto situací se nemůžeme spokojit. A to nezmiňuji sociální, zdravotní a bezpečnostní rizika, která jsou s on-line hrami spojena, ani příslušné daňové souvislosti.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pane předsedající, pane komisaři Barniere, jak si jistě dobře pamatujete, politika Evropského parlamentu byla konzistentní, když se stavěl proti zahrnutí hazardních her do směrnice o službách, protože hazardní hry nejsou službami v pravém slova smyslu: jsou spojeny s rizikem závislosti a se sociálními výdaji, které se k ní váží.

Evropský parlament se domnívá, že další hodnotou, kterou je třeba chránit, je poctivost sportu, zvláště nyní, když máme díky Lisabonské smlouvě pravomoc tento problém řešit. Čím více neregulovaných hazardních her existuje, tím spíše se sport stává jen prostředkem k hromadění zisku a tím je náchylnější například k trestné činnosti v podobě praní špinavých peněz.

Komise musí navrhnout řešení, v němž zohlední politiku Parlamentu, který důsledně požaduje, aby hazardní hry byly vzhledem ke své zvláštní povaze ponechány v pravomoci členských států. Před Evropským soudním dvorem se dostalo nejméně deset případů, z nichž nejnovější je případ Liga Portuguesa. Není však správné, aby se tyto případy vyvíjely jen cestou soudních rozhodnutí nebo jako výsledek řízení pro porušení předpisů. Potřebujeme v těchto otázkách politické rozhodnutí, jehož výsledkem by však nebyla harmonizace, protože za sociální výdaje a další negativní dopady hazardních her stejně nesou odpovědnost členské státy.

Je třeba vytvořit v oblasti hazardních her logickou a komplexní politiku, protože internetové hazardní hry jsou jen zařízení a samo o sobě to neznamená, že politika v oblasti hazardních her bude přeshraniční politikou. Rozšiřování internetových hazardních her není přírodní živel, který neúprosně postupuje. Existuje řada výrobků, které se v internetových obchodech nemohou prodávat do zahraničí, takže by i společnosti provozující hazardní hry na internetu měly dodržovat zákony jednotlivých členských států.

Pane komisaři, chtěla bych vás podpořit v rozhodnutí vypracovat zelenou knihu o hazardních hrách. Tím bychom jistě také získali prostředky k boji proti hazardním hrám na internetu, které pocházejí ze zemí mimo Evropu, a proti problémům, které hazardní hry způsobují.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Pane předsedající, chtěla bych předchozím řečníkům poděkovat za jejich příspěvky a své kolegyni Christel Schaldemoseové za její práci na tomto tématu.

Jak již předchozí řečníci uvedli, hazardní hry nejsou služba jako každá jiná. Negativní dopady hazardních her nelze dost zdůraznit, jak řada mých kolegů dnes dopoledne zmínila. K měření problémového hráčství se používají dvě mezinárodně uznávané stupnice. Jedna se nazývá diagnostický statistický index závažnosti, tou druhou je kanadský index závažnosti problémového hráčství. Tato stupnice byla použita ve Spojeném království a odhaduje se, že jen ve Spojeném království – a můj nizozemský kolega říkal, že u nich je postiženo jedno procento populace – se počet dospělých osob, které mají problém s hráčstvím, pohybuje mezi 236 000 a 284 000.

Jaký je asi počet těchto lidí v celé Evropské unii? Pokud se chystá ona zelená kniha, byla bych ráda, kdyby Komise získala přesné statistické údaje – kdyby zadala studii týkající se dopadu hazardních her a internetových hazardních her na občany EU. Myslím, že by bylo velice užitečné mít k dispozici takovouto informaci, od níž by se mohla odvíjet naše diskuse.

Pokud jde o rozhodnutí ESD – když si přečtete znění „aby se zabránilo provozování hazardních her po internetu za účelem podvodu nebo trestné činnosti“ a uvědomíte si, kolik je na jednotném trhu kartelů, což se zdůrazňuje ve zprávě o hospodářské soutěži, je zřejmé, že musíme zajistit, aby společnosti provozující

hazardní hry nevyužívaly registraci v jiných zemích, než ve kterých působí, jako zástěrku pro své nezákonné praktiky.

Těším se na další zprávy od pana komisaře Barniera. Přeji vám vše nejlepší v nové funkci, pane komisaři.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Pane předsedající, chtěla bych se připojit k blahopřáním panu komisaři Barnierovi. Pane komisaři, není to na začátek vaší kariéry v Komisi nejjednodušší téma, ale váš předchůdce ve funkci pan McCreevy se na mě určitě nebude zlobit, když řeknu, že i on si rád sem tam vsadil. Rád chodil na dostihy a zjevně se sázkám nebránil.

Pokud jde o tuto otázku, existují evidentně dva myšlenkové proudy. Stanovisko Parlamentu je od vydání usnesení ze dne 10. března 2009 jasné a já myslím, že stojí za to zde citovat tři řádky z tohoto usnesení, v němž se uvádí, že „členské státy mají zájem a právo regulovat a kontrolovat své trhy s hazardními hrami“. Také je v něm velice jasné uvedeno, že „subjekty poskytující hazardní hry on-line musí dodržovat právní předpisy členských států, v nichž tyto služby poskytují,“ a že „na tuto velmi citlivou oblast není vhodné pohlížet výhradně zorným úhlem vnitřního trhu“.

Problémem pro nás jako tvůrce předpisů i pro členské státy je, že trh je daleko před námi: vývoj v této oblasti předběhl stávající právní předpisy a bude tak činit i nadále. Ať se nám to líbí nebo ne, lidé rádi hrají hazardní hry. Osobně bych si raději koupila boty, ale různé lidi baví různé věci.

Naprosto souhlasím se všemi, kdo velice jasné hovořili o problémech spojeným s hazardními hrami, ať už na internetu, nebo jinde. Pojí se s nimi obrovské sociální problémy, kdy lidé závislí na hazardních hrách dělají, co by neměli. Uvědomme si ale také, že členské státy podporují loterie, a tak zákonným způsobem podporují možný vznik závislosti.

Tato otázka tedy není jednoznačná, ale opakuji, že pro Evropský parlament a EU obecně je problémem to, že členské státy nepostupují jednotně, i když naši občané využívají těchto služeb i za hranicemi své země a také jich využívat chtějí.

Zelenou knihu bychom velice uvítali: je pro vás velkou výzvou shromáždit všechny informace k této problematice. Myslím, že problém je v zásadním nedostatku informací a znalostí, a je na Komisi, aby tento problém vyřešila.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Pane předsedající, pane komisaři, říká se, že politika je hra, někdy dokonce hazardní, ale hazardní hry nejsou podnikáním nebo službou v pravém slova smyslu. Jsou spojeny s řadou sociálních problémů, které přitahují trestnou činnost.

Patologické hráčství příliš často a příliš snadno dostává člověka do finanční tísně, což může vést také ke vzniku velmi závažných psychických problémů. V návaznosti na projev své kolegyně Stihlerové bych rád uvedl, že v roce 2008 bylo ve Finsku podle odhadů 40 000 lidí, kteří měli problémy s hráčstvím. Pokud by byl poměrný počet takových lidí stejný v celé Evropské unii, znamenalo by to, že v Evropě nyní žije více než 35 milionů osob, které mají problémy s hráčstvím, a to je obrovské číslo. Proto si myslím, že členské státy musí mít v budoucnu právo samy rozhodovat o tom, jak budou organizovat hazardní hry, aby minimalizovaly psychické a finanční škody. Potřebujeme přísná pravidla, regulaci trhu a dozor veřejných agentur.

Na závěr bych rád zdůraznil, jak je důležité, abychom se zabývali ochranou nejohroženějších spotřebitelů a nebezpečím patologického hráčství a abychom skutečně vyvinuli úsilí v boji proti organizované trestné činnosti, která z hazardních her těží.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ DURANT

místopředsedkyně

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, gratuluji, vítáme Vás.

Každý vidí, jakého rozmachu dosáhl trh s hazardními hrami poskytovanými on-line za posledních několik let, jak je ekonomicky výnosný a jakou získává pozornost sdělovacích prostředků. Je to jev, který se týká nových sociálních skupin a je charakterizován mnohostrannou spotřebou. Moderní technologie usnadňují přístup a umožňují zapojení rostoucího počtu spotřebitelů – často mladých lidí, kteří jsou všeobecně lépe obeznámeni s počítači a internetem.

Sen o změně života prostřednictvím hazardních her má často katastrofální následky a mnohé rodiny jsou vtaheny do negativní situace, z které často nelze žádnými prostředky uniknout. Navíc nelze podceňovat

vážné poškození způsobené nedostatkem sociálního kontaktu a interakcí mezi on-line gamblery. Nepříjemnou závislost charakterizuje osamělost a nezbytná neviditelnost gamblerů. Hazardní hry jsou zlovykem, který se ještě dnes zdá být do značné míry skrytý.

Ve své předchozí funkci ředitele veřejného zdravotnického zařízení jsem otevřel zvláštní oddělení pro patologické hráčství. Navržený intervenční model se ukázal jako úspěšný, protože léčba kombinovala terapeutické aspekty s prevencí, výzkumem a rehabilitací.

Je třeba intervenovat, zaujmout společné stanovisko a zajistit, že všechny závislosti budou podléhat silné regulaci. Toto ovšem není typický případ: odkazují na zneužívání drog, alkoholu, tabáku, některých potravin a na závislosti na internetu.

Je mi líto, že otázka, kterou jsem položil já a dalších 42 poslanců, nebyla dosud předložena Parlamentu na plenárním zasedání, kvůli opozici zleva. Proto přemýšlím, jak velký zájem Komise skutečně projevuje o ty, kteří mají prokazatelné problémy s drogovou nebo jinou prokazatelnou závislostí, a jak důležitou roli v programu Komise hraje boj proti nedovolenému obchodu s drogami.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Paní předsedající, myslím, že důvodem, proč se v Evropě cítíme bezpečně, proč se Evropa dostala tak daleko, je, že vždy respektovala národní citlivost. Neustále vznikající dilema, zda Evropa nebo členské státy mají první a poslední slovo, je důležitou otázkou a dokonalým příkladem toho jsou hazardní hry, zejména hry poskytované on-line. Internet je vzrušující místo, ale skrývá také nebezpečí, která je velmi obtížné kontrolovat. Přitom princip hospodářské soutěže, který je pilířem vnitřního trhu, nemůže ignorovat primární otázky respektu k vnitrostátním veřejným zájmům. Domnívám se, že je třeba tuto rovnováhu jasně vymezit v rozhodnutích soudního dvora, který na jedné straně chápe a brání koncept veřejného zájmu chráněného národními tradicemi, a druhé straně formuluje námítky vůči nepřiměřeným opatřením, která nakonec fungují na náklady občanů.

Vzhledem k současným konzultacím v Radě očekáváme, že uslyšíme, jak bude Komise pracovat, aby chránila národní autonomii a přitom vytvořila efektivní základ pro spolupráci, aby bylo možné bojovat proti návykům a podvodům. A nakonec bych Vám chtěla pogratulovat, pane komisaři, a říci, že věřím všemu, co jste prohlásil v tomto Parlamentu. Když vás slyším říkat, že se v tomto okamžiku rozcházíte s literou, ale nikoliv duchem zákona, je to něco, co čekám, že uvidím v praxi. Přeji Vám hodně štěstí.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, především buďte vítáni, pane komisaři. Je dobře, že Vás zde vidíme ve v této specifické funkci. V této oblasti se fakticky mezi jiným zabýváme uplatňováním regulačního sociálně tržního ekonomického rámce.

Ocitáme se v napjaté situaci. Na jedné straně potřebujeme jít dále tržní cestou, protože musíme naplňovat principy vnitřního trhu. Na druhé straně se nemůžeme vzdát smyslu pro odpovědnost. Z tohoto důvodu musíme stanovit určitá omezení na trhu hazardních her. Musíme přijmout svoji odpovědnost. Nemůžeme dovolit, aby si na trhu hazardních her každý dělal, co se mu zlíbí, více než na finančním trhu, a potom za to nechat platit společnost. Hazardní hry souvisí s otázkami vzdělání, praní špinavých peněz, kriminality a svobody. Musíme tyto věci společně zkoumat.

Nemáme k dispozici také ani žádné jasné definice. Všichni hovoříme o gamblingu, ale existuje mnoho různých typů a různé definice. Proto vítám oznámení o vydání zelené knihy, protože ta nám umožní současně řešit otázku definice, problémy a různost individuálních národních zvyklostí.

S přístupem prosazujícím ryzí vnitřní trh se v těchto otázkách nikam nedostaneme. Neměli bychom ovšem používat jeden přístup a vylučovat druhý. Potřebujeme regulační rámec na úrovni EU, abychom nemuseli každý rok končit u podobných debat. Zainteresováni jsou všechny členské státy a různí provozovatelé. Společným řešením bychom neměli podkopávat právo členských států, ale zajistit právní jistotu na evropském trhu.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jsme si vědomi rozdílů, které existují mezi regulačními rámci v jednotlivých zemích, a je nám také známo, že různé interpretace evropského a vnitrostátního precedenčního práva v současné době vedou k velkému počtu narušení pravidel a sporů v členských státech.

Ve světle problémů přeshraničního charakteru poskytování hazardních her on-line není absence politiky Evropská unie dále udržitelná. Navíc rychlé rozšíření internetu a elektronického obchodování v posledních letech vyvolalo nárůst zdrojů on-line her a následný vznik přeshraničních problémů, které stále ještě nejsou vyřešeny.

Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že by evropské instituce měly přistoupit k řešení společných problémů, jako je ochrana spotřebitelů – a zejména dětí – prevence kriminálních činů a podvodů, ale také problémů týkajících se boje proti ilegálním a nepovoleným prostředkům služeb, se kterými se samotné vnitrostátní vlády nemohou vypořádat.

Komise proto musí reagovat na požadavky Parlamentu a usilovat o vytvoření evropského regulačního rámce. Musí postupovat s nezbytným odhodláním. Pane komisaři, Vaši dobrou vůli nikdo nezpochybňuje, a proto Vám říkám, že konzultace jsou dobrou myšlenkou stejně jako zelená kniha, za předpokladu, že se využijí ke stanovení správného legislativního rámce a nebudou samoúčelné. Stará Komise velmi často připravovala příliš mnoho zelených a bílých knih, aniž by byla přijata nějaká rozhodnutí. Věřím ovšem, pane komisaři, že si uvědomujete, že potřebujeme rozhodnutí, nikoliv jen slova.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Paní předsedající, když vidím postoje, které k hazardním hrám a sázkám zaujal Evropský soudní dvůr, Komise a Parlament, vyvodil bych tyto závěry. Prakticky všechny členské státy a Parlament odmítají v této specifické a citlivé oblasti aplikovat principy země původu a vzájemného uznání. Soudní dvůr to akceptuje, jak to znovu explicitně vyjádřil ve svém rozhodnutí minulé září. Pro Komisi toto rozhodnutí znamená, že ztrácí jeden z hlavních argumentů, které používala ve všech případech nedodržení pravidel.

Členské státy si mohou pro hazardní hry a sázky svobodně stanovit vlastní politické cíle a detailně definovat úroveň ochrany, kterou pro své občany považují za vhodnou. Rada a Parlament pracují po léta ruku v ruce. V roce 2006 a 2007 obě tyto instituce schválily vyloučení hazardních her a sázek ze směrnice o službách a směrnice o audiovizuálních médiích.

Zpráva, kterou vypracovala paní Schaldemoseová o práci Rady byla připravená během francouzského předsednictví, a stejná linie pokračovala během švédského a španělského předsednictví. Ve zprávě paní Schaldemoseové jsem byl odpovědný za linii PPE a sdílím její pohled.

Pane komisaři, chtěl bych Vám položit tuto otázku: sdílíte názor, že by Komise měla konečně začít pomáhat členským státům v boji proti všem nelegálním – jinými slovy neoprávněným – nabídkám hazardních her, spíše než trávit čas otázkami, které již byly zodpovězeny? Pokud je tomu tak, jak se to bude řešit?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Paní předsedající, není pochyb o tom, že se trh s hazardními hrami poskytovanými on-line rozvíjí velmi dynamicky. Skutečně, více než 40 % světového trhu s hazardními hrami se zaměřuje na Evropu a jeho zisky rostou. Za poslední čtyři roky se tyto příjmy téměř zdvojnásobily: z 6,5 miliardy EUR na 11 miliard EUR. Tyto statistické údaje nám dovolují prohlásit, že tento jev se nadále šíří jak na nadnárodní, tak na přeshraniční úrovni. Rozvoj těchto služeb a změny přístupu spotřebitelů vyžadují reakci ze strany Evropské unie. Nedostatek regulace hazardních her poskytovaných on-line ve Společenství je jen jedním z příkladů, kdy instituce nejenže nestačí držet krok se sociálními změnami, ale také nedokážou reagovat na potřeby měnícího se společného evropského trhu. Dynamicky se rozvíjející trh s hazardními hrami, který se opírá o přeshraniční kontakty a transakce, vyžaduje společnou a jasnou regulaci, aby se minimalizovala rizika spojená s podvody, praním špinavých peněz, ovlivňováním sportovních zápasů a závislostí na hraní hazardních her. Základem fungování jednotného trhu by měly být jasné a transparentní principy a my bychom měli především před těmito hrozbami chránit evropské spotřebitele.

Měli bychom informovat spotřebitele o možných negativních důsledcích hazardních her poskytovaných on-line. Mladí lidé, jak jsme uvedli v březnovém prohlášení, nejsou dostatečně vyspělí, aby rozlišili takové koncepty, jako je štěstí, šance a pravděpodobnost výhry. Potřebujeme definovat rizika závislosti na hraní hazardních her, která se rozvíjí u mladých lidí. Komise stále častěji nedokáže držet krok, a nejen v této záležitosti, s výjimečně rychlým rozvojem internetu a různých druhů on-line aktivit. Není jedním z důvodů této situace skutečnost, že Komise je složená výhradně z lidí, kteří vyrůstali v době, kdy tento elektronický svět podnikání on-line byl pouze námětem futuristických románů?

Komise musí začít pracovat na důkladné zprávě, která bude analyzovat všechny faktory týkající se problému poctivosti poskytování hazardních her a všech s tím spojených právními a sociálními důsledků. Je třeba jasné definovat evropský kodex správné praxe, který stanoví nejvyšší standardy a bude schopen rozlišovat mezi tím, co je poctivá, sportovní soutěž a co je nemorální gambling.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Regulace trhu s hazardními hrami v Evropské unii je choulostivá otázka, bez ohledu na to, zda hovoříme o konvenčních hazardních hrách nebo o poskytování těchto her on-line. Sektor hazardních her poskytovaných on-line v posledních letech expanduje a nyní je oblast, která

vytváří obrovské zisky. Existují tací, kteří se vyslovují pro zákaz hazardních her, zatímco jiní se domnívají, že by takový zákaz vyvolal nárůst těchto aktivit bez jakéhokoli druhu účinné regulace.

Evropská unie i členské státy sdílejí ve svém úsilí zlepšit regulaci hazardních her společné cíle. Chtějí chránit menšiny, najít řešení problémů souvisejících se závislostí, zavést vhodná regulační opatření týkající se transparentnosti a pravidel reklamy, nemluvě o prevenci závislosti a nadměrného poskytování hazardních her on-line.

Při nedostatku harmonizované legislativy mají členské státy volnou ruku stanovit si v této oblasti vlastní politické cíle a definovat požadovanou úroveň ochrany. Ačkoliv se zdá, že cíle jsou stejné, řešení problému regulace v této oblasti není zdaleka snadné. Nemůžeme ovšem popírat reálnou situaci – hazardní hry představují důležitou ekonomickou aktivitu, která se plně neslučuje s pravidly vnitřního trhu. Bez omezení prostřednictvím technických zábran je možné k těmto aktivitám získat přístup přes hranice a vytvářet zisky, které dosahují miliard EUR.

Rozhodnutí Evropského soudního dvora nesbližují rozdílné názory na správný způsob vynucování regulace. Komise nadále čelí paradoxnímu stavu, kdy se jurisdikce členských států snaží tuto oblast regulovat a poskytovatelé hazardních her podávají stížnosti proti omezením zaváděným na vnitrostátní úrovni.

Nepřimlouvám se za hazardní hry poskytované on-line. Řekla bych, že jsem spíše proti těmto aktivitám. Cítím ovšem, že je třeba vycházet z té reality, že tyto hry existují. Proto musíme vytvořit harmonizovanou legislativu, která nebude regulovat pouze aktivity ekonomických provozovatelů, ale co je důležitější, zajistí také opatření na podporu spotřebitelů. Musíme zajistit, že hazardní hry poskytované on-line budou rozumným způsobem řízeny. Musíme chránit menšiny a ty, kteří jsou zranitelní. Musíme také preventivně bránit vzniku závislosti a organizovanému zločinu.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Především srdečně vítám pana komisaře Barniera a chtěl bych mu popřát vše nejlepší v jeho úsilí. Dámy a pánové, dovolu prosím, abych shrnul to, co bych chtěl vyjádřit, do tří hlavních bodů.

Především v této době, kdy experti říkají, že v našem světě dominují masová média a internet, není možné debatovat o hazardních hrách a zejména o hazardních hrách poskytovaných on-line a přitom ignorovat závažné sociální, kulturní, zdravotní a mentální důsledky s tím spojené. Je také zřejmé, jak ukázalo rozhodnutí přijaté Parlamentem před rokem, že hazardní hry poskytované on-line mají očividné škodlivé dopady na společnost. Stačí se zmínit o důsledcích spojených s vývojem závislosti na hazardu, organizovaným zločinem a praním špinavých peněz. Neměli bychom také zapomenout na škodlivé účinky sportovních sázek, právě teď, když je Evropa postižena hrozným skandálem ovlivňování sportovních zápasů, který je bohužel spojen s tímto problémem.

Zadruhé, podle mého názoru jsme to vzali za špatný konec, když si myslíme, že regulace hazardních her poskytovaných on-line je otázkou volného trhu. Je to v první řadě otázka ochrany spotřebitele. Podle mého názoru by se regulace měla zaměřit na otázky ochrany spotřebitele.

A v neposlední řadě mi dovolu, abych přednesl dva návrhy. Potřebujeme společnou regulaci na evropské úrovni, regulaci vycházející z ochrany spotřebitele a zaměřenou na prevenci, aby se zabránilo vývoji závislosti na hazardu, spojení hazardních her poskytovaných on-line s organizovaným zločinem a skandálům týkajících se ovlivňování sportovních zápasů, které ohrožují fair play. V neposlední řadě je třeba, aby Evropská unie iniciovala regulaci, která bude působit přes hranice a za hranicemi Evropské unie, protože hazardní hry poskytované on-line jsou globálním problémem, a domnívám se, že je to problém, který musíme také řešit.

Jim Higgins (PPE). – Paní předsedající, hazardní hry, podobně jako mnohé další aktivity, těží z pokročilých technologií. Ty mají svůj rub a líc. Výhodou je, že usnadňují život sázkařům a ulehčují podání sázky. Sázení přináší členským státům obrovské zisky a má obrovský záběr. Dříve se sázení týkalo jen dostihů a různých sportů, ale nyní proniklo do mnoha dalších oblastí, jakou jsou například politické předpovědi. Jak říkáme my v Irsku, mohli byste si vsadit na to, která vlajka se vyvíší. Takže, co se týká hazardních her a sázek, došlo k obrovskému rozvoji možností.

Nevýhodou je, že se více setkáváme s podvody, ovlivňováním sportovních zápasů, sociálními a domácími nepokoji, závislostí atd. Odhaduje se, že jen ve Spojeném království – jak uvádí organizace Gamblers Anonymous – je asi 600 000 obyvatel, kteří jsou závislí na hraní hazardních her a sázení a kteří jsou členy Gamblers Anonymous. Stejný problém máme v Irsku a je to obecný problém v celé EU.

Domnívám se, že bychom se měli podívat na rozhodnutí Evropského soudního dvora z hlediska výroku, že je na každém členském státě, aby si stanovil vlastní pravidla předpisy. Potřebujeme společnou politiku, protože gambling překračuje hranice. Zasahuje celou Evropskou unii. Myslím, že se musíme vrátit ke znamenitým doporučením z 10. března 2009, která stojí za to znovu posoudit. Poslanci například vyzývají členské státy, aby úzce spolupracovaly při řešení sociálních problémů a problémů veřejného pořádku pramenících z přeshraničního poskytování hazardních her on-line. Zadruhé, potřebujeme chránit spotřebitele proti podvodům a k tomu bychom měli zaujmout společný postoj. Zatřetí, musí existovat společná regulace reklamy a poskytování hazardních her on-line. V neposlední řadě, co se týká důvěryhodnosti, měli bychom dosáhnout maximální míry věrohodnosti, a samozřejmě z hlediska věku by měla být stanovena jasná hranice.

Pan Panzeri již dříve uvedl – a má pravdu – že zde příliš mnoho mluvíme o usneseních a doporučeních, která jsou všechna velmi chválná, ale nakonec je třeba je uskutečnit. Jinak jsou pouhými aspiracemi. Takže mluvíme o akcích a časovém plánu. Proto očekávám odpověď Komise.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Pravděpodobně nikdo nebude zpochybňovat fakt, že gambling, podobně jako jiné formy závislosti, vyvolává vážné sociální problémy, které poškozují nejen hráče, ale celou společnost. Je to komplexní problém.

S rychlým rozšířením přístupu k internetu v našem globalizovaném světě došlo k významnému nárůstu nové formy závislosti, závislosti na hraní hazardních her poskytovaných on-line. Za čtrnáct let od roku 1996 trh s hazardními hrami dramaticky vzrostl. Jak roste trh, stejně tak ve světě rostou celkové příjmy z hazardních her. Dokud v Evropské unii nevytvoříme společný systém regulace hazardních her poskytovaných on-line, jediný, kdo bude mít z těchto údajů radost, budou reprezentanti této obchodní činnosti.

Evropský soudní dvůr prohlásil, že služby poskytování hazardních her mohou využívat svobody pohybu a členské státy by je měly regulovat samy s ohledem na své hodnoty a tradice. Například Litva je stále ještě jednou ze zemí Evropské unie, ve které jsou hazardní hry zakázané. Ovšem volný pohyb služeb zajišťuje příležitost k hazardním hrám, volný přístup k hazardním hrám poskytovaným on-line, a kdybychom zakázali hazard v celé Evropské unii, ani tak nebudeme chráněni před poskytovateli registrovanými v jiných částech světa. Proto je nezbytné vytvořit společný systém Evropské unie pro regulaci hazardních her poskytovaných on-line, který bude počítat s ochranou rizikových skupin a kontrolou transakcí.

Co se týče otázky nezletilých, to, na čem se stávají závislími, není jen hra o peníze, ale často jsou to hry samotné, které mají agresivní charakter nebo obsah, a to je také velký problém.

Tato situace je téměř shodná s otázkou emisí CO², o které tak často vedeme rozpravu. Internet nemá žádné hranice, takže pokud máme rozdílná pravidla a předpisy pro hazardní hry poskytované on-line, bude to podobné jako s problémem změny klimatu; mnoho slov a bohužel málo výsledků.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Paní předsedající, chtěl bych položit Komisi otázku, v kontextu otázek, které kladl můj kolega pan Nitras, který nemůže být dnes přítomen vzhledem k problémům dostat se do Štrasburku. Především bych se chtěl zeptat Komise, zda by mohla komentovat nedávné legislativní změny v členských státech v kontextu společných rozhodnutí Evropského soudního dvora. Zadruhé, počítá ještě Komise s přijetím legislativních opatření pro zavedení společného rámce, ve kterém by bylo možné regulovat transakce spojené s hazardními hrami poskytovanými on-line, s ohledem hlavně na ochranu spotřebitelů a boj pro závislosti na hazardních hrách, a také na rostoucí přítomnost organizovaného zločinu v systému, který není řádně prověřený a kontrolovaný?

Souhlasí Komise v této souvislosti s tím, že navzdory společným regulacím EU platným v současné době nejsou členské státy dosud schopné omezit gambling mezi svými občany, přestože používají například zákazy? Zdá se, že v této oblasti nejsou právní předpisy přizpůsobeny současné situaci a rozvoji trhu internetových služeb. Vzhledem k tomu moje otázka zní následovně: jaká opatření hodlá Evropská komise v této oblasti přijmout, aby se třeba vytvořil společný právní rámec, který by byl stejný pro všechny členské státy?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Chtěl bych blahopřát komisaři Barnierovi ke jmenování členem Komise a také ho zde vřele přivítat, jelikož na pořadu jednání je toho mnoho.

Směrnice o službách, neboli „Bolkesteinova směrnice“, o které se zde debatovalo, výslovně vylučuje hazardní hry. Považuji to za politováníhodné, protože to znamená, že jsme neměli odvahu připustit, že to vytváří problém pro spotřebitele, a domnívám se, že to iniciovaly vlády, které to nadále chtěly považovat za výhradní právo. Výsledkem je legislativní chaos, který v současné době vede ke značné právní nejistotě. To je

politováníhodné a stojí za tím nedostatek odvahy, i na naší straně, řešit problémy. Konec konců mít problém a neřešit ho je jako strčit hlavu do písku, jak to dělají pštroši. Přesto se jedná o reálné problémy, protože organizace provozující hazardní hry neustále vyhlížejí nové příležitosti.

Naše současná legislativa vychází z fyzických hranic, ale již dávno nastal věk virtuálních hranic. Podle mého názoru proto nyní musíme zajistit jednotný evropský přístup k hazardním hrám poskytovaným on-line, zavést jasnější legislativu, zapojit do tohoto procesu poskytovatele a zajistit, že budou chráněni spotřebitelé a bude zamezeno organizovanému zločinu. To ovšem také znamená, že musíme mít odvalu řešit situaci v případech, kdy si vlády ponechávají výhradní postavení na základě rozhodnutí Evropského soudního dvora, že „výhradní právo rozhodovat je povoleno, pokud provádíte restriktivní politiku“; tím se nám situace úplně vymyká z rukou.

Evropský soudní dvůr toto vyslovuje pravidelně a já se domnívám, že musíme mít odvalu přijmout důrazná právní opatření, která eliminují škodlivé nánosy a zneužívání hazardních her; nejen k užítku našich občanů, ale také aby se také bránilo organizovanému zločinu. Doufám, že takový postup bude úspěšný, pane komisaři Barniere: máte před sebou obrovský úkol a přeji Vám hodně štěstí.

Snad – a to je moje poslední připomínka, paní předsedající – když se pan komisař bude skutečně blíže zabývat prováděním směrnice o službách, bude to něco, co povzbudí Parlament; konec konců jsem v tomto ohledu slyšel mnoho pozitivních zpráv.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Paní předsedající, Evropský soudní dvůr v kauze C-42/07 E zkoumal, zda Portugalsko porušilo právo EU zákazem hazardních her poskytovaných on-line. Portugalsko zakázalo společnostem poskytovat hazardní hry a sázky na internetu. Společnosti postižené tímto zákazem, například BWin a Liga Portuguesa de Futebol Profissional, se obrátily na soud a dotáhly tyto případy až k ESD. Hlavním argumentem bylo, že tímto zákazem Portugalsko porušilo svobodu poskytovat služby a že nakonec každý podnikatel by měl mít povoleno poskytovat služby přes hranice. Navíc každý občan EU by měl mít možnost přijímat služby, což je pasivní forma svobody.

Z hlediska tohoto obsahu svoboda poskytovat služby zahrnuje také zákaz diskriminace, což znamená, že stát nemůže poskytovatele služeb dostat do méně výhodného postavení než domácí poskytovatele. Na druhé straně svoboda poskytovat služby obsahuje také zákaz omezení, což znamená, že jakékoliv opatření, které není samo o sobě diskriminační, ale je určeno k bránění vstupu zahraničních společností na trh, je samozřejmě také nedovolené. Je dosti zajímavé, že ESD toto odmítl s odůvodněním, že svoboda poskytovat služby může být omezena natolik, do jaké míry ohrožuje veřejný zájem, jak je to nezbytné pro boj proti podvodům, zaručení ochrany spotřebitele a prevenci závislosti na hazardních hrách.

Závislost na hazardních hrách je právě nyní závažným problémem. Jen v samotném Německu bylo 200 000 lidí oficiálně kategorizováno jako závislí na hazardních hrách a oběťmi této závislosti jsou stále více mladí lidé. Jedna studie zjistila, že lidé začínají hrát hazardní hry již od 13 let. Na druhé straně, a my máme s tímto problémem dost zkušeností, soukromí provozovatelé, kteří splňují přísné požadavky a sledují vhodné postupy pro ochranu spotřebitele, jsou kategoricky vyloučeni z trhu, zatímco na druhé straně státem vlastněné monopoly se mohou vyhnout hospodářské soutěži ve Společenství, což jim přináší větší výhodu na trhu.

Očekávám, že tato velmi obtížná a polarizovaná situace bude vzata v úvahu při vytváření nového regulačního rámce a že Komise do něj zahrne tyto klíčové otázky, které jsem vznesl.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych chtěl popřát panu komisaři Barnierovi mnoho úspěchů v jeho práci, protože potřebujeme, aby se udělal kus dobré práce.

Hazardní hry mají ze své podstaty psychologické dopady na jednotlivé hráče a ovlivňují kulturní a behaviourální aspekty jednotlivých společností. Vzhledem k rizikům, které hazardní hry představují, je nedávne rozhodnutí Evropského soudního dvora, které dává každému členskému státu právo si stanovit vlastní pravidla, kterými se řídí sázky a hazardní hry poskytované on-line, rozumné.

Rozhodnutí týkající se případu *Liga Portuguesa* potvrzuje, že Evropská unie je vnitřně regulovaná 27 různými pravidly, na základě nichž každý stát rozhoduje o vydávání zákonů. Tento přístup jde úplně proti aplikaci práva o vnitřním trhu a proti sektoru hazardních her a harmonizaci na evropské úrovni.

Nabídka, která není přísně regulovaná, by měla nepříznivý dopad na potřeby a chování jednotlivých občanů EU, a v tomto bodě poukazuji na nejzranitelnější skupiny a mladé lidi.

Žádáme Vás, pane komisaři Barniere, abyste přijal kroky k vytvoření regulačního rámce, který vyjasní odpovědnosti a stanoví společné zásady a etický kodex pro provozovatele s cílem chránit všechny evropské občany, kteří mají zálibu v hazardních hrách poskytovaných on-line.

Milan Zver (PPE). – (SL) Pane komisaři, přeji Vám mnoho úspěchů ve Vaší nové funkci.

Gambling je moderní formou závislosti. Všichni to známe; je to druh úniku před skutečností pro moderní muže a ženy. Nicméně on-line gambling je skutečností, které my, politici, musíme čelit a pro kterou musíme najít nejlepší možné řešení. Na jedné straně musíme chránit zásady, které tvoří základ Evropské unie, jako je svoboda pohybu služeb, a na druhé straně musíme chránit spotřebitele.

Jakým směrem máme postupovat? Pokud vložíme příliš široké kompetence do rukou státní správy členských států, zdá se mi, že neodstraníme všechny nevýhody hazardních her poskytovaných on-line. Ani neodstraníme praní špinavých peněz nebo jiné s tím spojené kriminální aktivity.

A především se nám nepodaří odstranit monopoly, protože vybraní provozovatelé budou jistě přesně plnit tuto úlohu v rámci vnitrostátních hranic. Jsem proti protekcionismu v oblasti hazardních her a chtěl bych, aby zelená kniha skutečně řešila tento problém ve prospěch všech, ve prospěch spotřebitelů a státních správ a ve prospěch zásad, na kterých stojí Evropská unie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, projednáváme záležitost, která má velký význam pro obranu zájmů občanů a ochranu proti rizikům podvodu, která jsou společná hazardním hrám, v to počítaje hazardní hry poskytované on-line.

Členské státy si musí udržet svoji autonomii a úplnou legitimitu přijímat zákony v oblasti kontroly hazardních her, podle tradic svých vlastních zemí, a zajistit úroveň ochrany, která je vhodnější pro spotřebitele, včetně investic do sociálních oblastí, jak je tomu v Portugalsku.

Z těchto důvodů nemůže v tomto případě existovat žádný prostor pro aplikaci pravidel hospodářské soutěže a svobody poskytování služeb. Nemáme co do činění s normálním typem služeb, zabýváme se hrou, která má vážné důsledky na život občanů. Proto očekáváme, pane komisaři, že při vypracování příslušných opatření budete mít na mysli tento přístup, a současně bude členským státům přiznána plná legitimita nadále vydávat vlastní zákony.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Paní předsedající, děkuji Vám, že mi dáváte příležitost říci několik slov k této důležité mezinárodní otázce.

Gambling – a on-line gambling zejména – je skrytou závislostí a na rozdíl o jiných významných závislostí na drogách a na alkoholu zde neexistují zřejmé fyzické projevy onemocnění. Zadruhé, on-line gambling je také závislostí nové generace a je rozšířený zejména mezi mladými lidmi, kteří jsou daleko sběhlejší v digitální technice než jejich rodiče, a jsou proto mimo detekci a následně také mimo ochranu.

Proto vítám blízkou publikaci zelené knihy, která by měla řešit tři věci: zaprvé, zjistit, jak je gambling rozšířený – jeden příklad: v mém městě s 10 000 obyvateli byly před několika málo roky pouze dvě sázkové kanceláře a nyní jich tam je 18. Zadruhé, zjistit údaje, které potřebujeme pro vzdělávací program pro mladé lidi, rodiče a pedagogy, a zatřetí, připravit legislativu, kterou budeme aplikovat ve všech zemích.

– GA Přeji mnoho štěstí v této důležité práci, pane komisaři.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Paní předsedající, v debatě, zda by hazardní hry poskytované on-line měly být výlučnou doménou monopolů, zda by měly být předmětem udělování licencí, nebo zda by měly být vůbec zakázány, bychom myslím neměli zapomenout na velmi dramatický nárůst závislosti na hazardních hrách. Jak všichni víme, krupiéři v kasinech absolvují psychologický výcvik, aby poznali hráče s návykovým chováním. Je-li to třeba, může jim hra být zakázána. Ovšem od obrovského boomu nabídky hazardních her poskytovaných on-line se problém závislosti stále více přenáší na internet. To ohrožuje vztahy mezi lidmi, práci a zdraví a tito lidé mohou za velmi krátkou dobu nahromadit tisíce EUR dluhu.

Dalším problémem, který se týká této otázky, je ochrana mladých lidí. Ovšem zakázat mladým lidem hazardní hry nám nic nepřinese. Jedna studie ukazuje, že jeden z deseti studentů v Hamburku ve věku od 14 do 18 let nelegálně hraje o peníze na internetu, ať již ve formě on-line pokeru nebo sportovních sázek. Ale také bychom neměli zapomínat, že kromě tragických osudů postižených osob a jejich rodin to také znamená veřejné výdaje.

Předsedající. – Pane komisaři, nejdříve mi dovolu, abych Vás přivítala, jelikož jsem nezahajovala rozpravu, a kromě toho Vám předala slovo, abyste mohl odpovédět na četné otázky.

Michel Barnier, člen Komise. – (FR) Paní předsedající, děkuji za Vaše slova přivítání a děkuji každému z vás za gratulace a povzbuzení. Jak jste pochopili – a jak jsem uvedl před tímto Parlamentem – začínám plnit tento nový úkol, který mi svěřil předseda Evropské komise pan Barroso, s velkými předsevzetími a odhodláním. Dokonce zůstávám trochu idealistický. Věřím, že skutečně existují tvůrčí ideály, zejména když se jedná o evropský projekt.

K otázce, kterou právě velmi jasně formuloval pan Harbour, a zejména k otázkám pana Schwaba, paní Gebhardtové, paní Rühleové a pana de Jonga, souhrně: ukáže Evropská komise v tomto okamžiku řešení a projeví iniciativu a bude navíc postupovat jinými metodami, než jsou postupy předepsané pro porušení evropského práva?

Dámy a pánové, aby nedošlo k nedorozumění. Samozřejmě jsem v této funkci 48 hodin. Proto, prosím, dejte mě a mým kolegům čas na práci, abychom vám mohli předložit celou záležitost seriózním způsobem. Jedná se o ovšem o nový přístup, o kterém s Vámi chci vážně jednat, a činím tak z důvodu, který je pro mne velmi důležitý. Jak někteří z Vás – před malým okamžikem také pan Karas a paní Gebhardtová a paní Figueiredová – uvedli, nejedná se o běžnou službu. Z tohoto důvodu oprávněně očekáváte od Komise nový přístup, počínaje konzultací, kterou jsem Vám právě navrhl.

V současné době si členské státy mohou samy zvolit svůj přístup k této otázce, pokud je v souladu s Lisabonskou smlouvou. Všechny členské státy jsou přesvědčeny, že hazardní hry musí být náležitě regulovány s ohledem na rizika, která představují pro společnost, rizika, která zpráva paní Schaldemoseové – kterou jsem si důkladně a s velkým zájmem přečetl – podrobně a explicitně popisuje.

Práce Rady také osvětlila existující významná odlišná stanoviska, tradice a praktiky. Zaznamenal jsem, že od roku 2006, kdy byly hazardní hry vyjmuty ze směrnice o službách, se Komise neobracela na členské státy v otázce evropské iniciativy. To se musí změnit. Pokud jde o mne, chci se svými pracovními týmy velmi těsně navázat na úsilí pracovní skupiny Rady. Je mi také známo, že mnohé členské státy chtějí vidět omezený rámec návrhu směrnice o právech spotřebitelů. Potvrzuji, že Komise nevyklučuje jiná řešení než postupy uplatňované při porušení práva EU.

Abychom našli správnou cestu, chystám se vydat politický dokument. Sám jsem použil termín „zelená kniha“, ale k tomu potřebuji prozkoumat obsah a časový plán pracovního programu Komise a projednat to se svými kolegy. Chceme ovšem publikovat politický dokument, abychom vytvořili strukturu budoucích rozprav o této otázce. Tato otázka, dámy a pánové, se nesporně týká nového a smysluplného typu evropské koordinace.

Samozřejmě to má také ekonomický rozměr, ale opakuji, že to nepovažuji za jediné hledisko. Existují další závažné otázky, které představují velkou výzvu z hlediska veřejného zájmu. Pane Creutzmanne, pane Kirkhope, pane Paško – nemohu vyjmenovat všechny, kdo vystoupili, ale dělal jsem si pečlivé poznámky k tomu, co vašim jménem uvedli jednotliví koordinátoři politických skupin.

Jednou z těchto otázek, jednou z těchto výzev je přeshraniční kriminální činnost. Je možné bojovat proti tomuto typu zločinu, aniž bychom zaujali evropský přístup? Domnívám se, že je to nemožné. Navíc, pokud nepřijmeme evropský přístup k hazardním hrám poskytovaným on-line, nepokročíme při vytváření interního trhu pro e-obchodování.

Co se týká hazardních her poskytovaných on-line, především musíme posílit kooperaci mezi vnitrostátními orgány, které regulují hazardní hry v Evropě. To je navíc jistě jedna z otázek, kterou studují pracovní skupiny Rady, a proto bude Komise při řešení této otázky, stejně jako dalších otázek, spolupracovat se členskými státy.

Očekávám, že kromě naslouchání stanoviskům členských států, které mě čeká, budu i nadále naslouchat tomu, co se říká v Evropském parlamentu, tak jako dnes dopoledne, i když jsem jasně pochopil, že na různých stranách tohoto Parlamentu existují různé názory, které nejsou vždy konzistentní, protože jsem si vědom, jaká je většinová linie. Budu naslouchat Parlamentu a všem zainteresovaným stranám a také sdružením v kontextu této konzultace o lepší evropské koordinaci. V každém případě právě to v příštích dnech navrhu svým kolegům komisařům.

Hovořil jsem o výzvách a starostech, paní předsedající, a tímto tématem také skončím. Samozřejmě, mezi problémy, kterým čelí naše společnost, patří otázka závislosti, která je velmi důležitá a kterou zdůrazňujete

ve Vaší zprávě, a existuje také otázka týkající se nezletilých. Musíme mít přísná omezení, aby nezletilí nepropadali hře; všechny členské státy pracují na řešení tohoto problému, ale nekoordinovaně. Proto jsem přesvědčen, že v tomto bodě musí existovat koordinace na evropské úrovni.

Abychom vykonali dobrou práci, je třeba nejprve problému správně porozumět, a proto také akceptuji požadavek mnohých z vás, aby Komise vypracovala politický dokument, který bude, vedle již uvedených údajů, obsahovat další číselné a spolehlivé statistické údaje. Proto budu usilovat – a to právě paní Stihlerová a paní McGuinnessová zejména požadovali – aby kromě jasných politických směrnic, které neznamenaají jen pouhá slova, ale také navrhovaná rozhodnutí, dokument Komise především obsahoval co nejpřesnější diagnózu všech těchto problémů.

Paní předsedající, dovoluji nakonec několik slov k tématu, které také souvisí s otázkou hazardu, o to je financování sportu. Navíc o tom mluvím jako někdo, kdo 10 let svého života věnoval pořádání sportovních aktivit. Před několika dny proběhlo zahájení olympijských her ve Vancouveru a já jsem měl tu čest být spolupředsedou organizačního výboru. Proto vím, že organizace velkých sportovních akcí stojí hodně finančních prostředků a že v některých případech jsou finanční sítě spojené se sázením.

Mimo jiné z tohoto důvodu mnohé členské státy, které financují sport prostřednictvím sázkových kanceláří, chtějí také chránit národní zvyklosti nebo legislativu. Komise v současné době provádí studii o financování sportu, aby lépe porozuměla všem těmto zájmům. Příští týden se bude také na toto téma konat konference v Bruselu a v politickém dokumentu, který vám předložím, se budeme také zabývat sítěmi, které financují sportovní akce a činnosti prostřednictvím sázení.

Dámy a pánové, naslouchal jsem vám velmi pečlivě a jsem vám velmi vděčný za pestrost a kvalitu vašich projevů. Budu vám nadále naslouchat. Vedle Parlamentu a společně s ním se budu radit se všemi zainteresovanými stranami. Tudíž, na základě politického dokumentu, kterým po schválení Kolegiem bude pravděpodobně zelená kniha, se s vámi znovu sejdu, nejspíše tento podzim, abychom dosáhli toho cíle, že budeme více konzistentní a vytvoříme tuto skvělou formu koordinace na Evropské úrovni.

Předsedající. – Děkuji Vám mnohokrát, pane komisaři, za vyčerpávající a povzbudivou odpověď.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Ślawomir Witold Nitras (PPE), písemně. – (PL) Na úplný úvod bych chtěl vaši pozornost obrátit k otázce významu hazardních her poskytovaných on-line v současném světě. V právě probíhající rozpravě se zabýváme několika záležitostmi, které je podle mého mínění třeba řešit co nejrychleji, pokud možno na úrovni Společenství. Evropský soudní dvůr ve svém rozhodnutí uvedl, že zákony o hazardních hrách jsou věcí členských států, že právě členské státy určují přísnost regulačních opatření v této oblasti. Nejen v Polsku, ale také v dalších zemích se ozývají hlasy, které říkají, že bychom měli významně omezit příležitosti k sázení a hraní hazardních her na internetu. Podle mého názoru je to krok správným směrem, který by měl vést k zavedení jasné a jednotné legislativy zahrnující zásady zajištění bezpečnosti internetu. Na druhé straně se hazardní hry provozované on-line často hrají mimo území jedné země. To má závažné důsledky, nejen právní, ale také finanční. Otázka, která jurisdikce by se měla uplatňovat a v jakém rozsahu, zůstává nezodpovězená. Jsem toho názoru, že jelikož jedním ze základních úkolů Evropské unie je zajistit bezpečnost svých občanů, je třeba zavést regulaci na úrovni EU a také zajistit její účinné provádění.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:25 a pokračovalo ve 12:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LIBOR ROUČEK

Místopředseda

5. Prohlášení předsedajícího

Elizabeth Lynne (ALDE). – Pane předsedající, ráda bych jen oznámila, že písemné prohlášení 0054/2009 o přepravě koní na porážku v Evropské unii dosáhlo požadovaného množství podpisů. Chtěla bych poděkovat všem, kteří je podepsali. Je to pro nás skvělá zpráva.

Předsedající. – Vážení kolegové, dnešek je 20. výročí propuštění Nelsona Mandely z vězení v Jihoafrické republice po 27 letech jeho doživotního trestu vyneseného režimem v roce 1984.

(Potlesk)

Jak jistě víte, pan Mandela byl prvním držitelem Sacharovovy ceny, když Parlament tuto cenu v roce 1988 ustavil.

Při připomenutí tohoto 20. výročí propuštění Nelsona Mandely z vězení Jerzy Buzek, předseda Evropského parlamentu, řekl: „Nelson Mandela je inspirací a zůstává v srdcích a myslích mnoha lidí v celé Evropě, Africe a na celém světě. Jméno Nelsona Mandely bude navždy spojeno s bojem za svobodu, spravedlnost a demokracii. Statečnost Nelsona Mandely při prosazování integrity v demokratickém životě, lidských právech a usmířování bývalých protivníků je pro nás největším vzorem, který je hoden následování a napodobování.

(Potlesk)

Mandelův neutuchající boj a charitativní činnost namířené proti HIV/AIDS znamenají, že zůstává paprskem naděje pro miliony lidí na celém světě.

Po dvaceti letech si stále připomínáme Mandelovo heslo, že vše je v našich rukou.“

Michael Cashman (S&D), předsedající delegace pro vztahy s Jihoafrickou republikou. – Pane předsedající, promluvíím velmi krátce, protože nechci plénium zdržovat.

Jak jste správně řekl, před 20 lety byl Nelson Mandela propuštěn z vězení po 27 letech politického žaláře. Svět byl svědkem jeho posledního kroku na cestě ke svobodě. Byl to den, který změnil Jihoafrickou republiku a pravděpodobně i celý svět. Byl zakladatelem nové moderní Jihoafrické republiky. Že to provedl bez hněvu, zášti nebo hořkosti, je dokladem toho, že je státníkem, který mnohé jiné o hlavu převyšuje. Domnívám se, že je živoucím dokladem toho, že vlastní minulost nás buď uvěznjuje, nebo osvobozuje. Svým osvobozením osvobodil zemi, vykázal apartheid na smetiště dějin a přivedl Jihoafrickou republiku k mnohonárodnostní demokracii. Vzdáváme mu poctu.

(Potlesk)

6. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledek a další podrobnosti hlasování: viz zápis.)

6.1. Změna nařízení Rady (ES) č. 1085/2006 ze dne 17. července 2006, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP) (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (hlasování)

6.2. Mezinárodní vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (hlasování)

6.3. Program Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu - Progress (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (hlasování)

– Před hlasováním:

Kinga Göncz, zpravodajka. – (HU) Chtěla bych říci jen několik slov. Na jedné straně bych ráda poděkovala za spolupráci stínových zpravodajů během těchto velmi náročných vyjednávání, za spolupráci výboru a, což je velmi důležité, za spolupráci španělského předsednictví. Když jednání vázla, španělské předsednictví je na počátku tohoto roku opět uvedlo do pohybu.

Základním kompromisem je, že Rada schválila text pro nástroj mikrofinancování přijatý Parlamentem při prvním čtení, který byl důležitý pro rychlé uvedení do praxe. Další důležitou součástí kompromisu je, že 60 milionů EUR je přiděleno z programu Progress a 40 milionů EUR z rezerv, přičemž finanční nástroje až do výše 20 milionů EUR mohou být na doporučení Komise do programu Progress vráceny. Chtěla bych

požádat Radu, aby si přečetla znění sdělení v této záležitosti, a bylo by důležité je uveřejnit v okamžiku, kdy bude znění této dohody zveřejněno v Úředním věstníku.

Budeme mít v rukou velmi důležitý nástroj pro řešení krize. Chtěla bych požádat všechny o pomoc při zajištění toho, aby se tyto informace dostaly k členským státům, aby více lidí, kteří mají problémy, mohlo využít tohoto nástroje při nastartování podnikání. Jménem svým i jménem výboru mohu slíbit, že budu sledovat spuštění i následný chod programu. Upřímně doufáme, že bude úspěšný.

Viviane Reding, *místopředsedkyně Komise*. – Pane předsedající, domnívám se, že je důležité, abych jménem Komise učinila následující prohlášení, o které mě Parlament požádal.

Finanční příspěvek z rozpočtu Evropské unie na facilitu pro období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 byl stanoven na 100 milionů EUR a má být částečně financován omezením programu Progress o 60 milionů EUR. Při představení svého návrhu rozpočtu Komise ponechává dostatečnou nepřidělenou rezervu v rámci výdajového stropu položky 1a, přičemž rozpočtové orgány – Rada a Parlament – mohou v souladu s bodem 37 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení rozhodnout o zvýšení částky pro program Progress maximálně o 20 milionů EUR v období 2011-2013.

6.4. Dohoda mezi EU a USA o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z Evropské unie do Spojených států pro účely Programu sledování financování terorismu (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (hlasování)

– *Před hlasováním:*

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE*. – (FR) Pane předsedající, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) navrhuji, aby plénum vrátilo zprávu paní Hennis-Plasschaertové zpět Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci v souladu s články 63 a 175 jednacího řádu. Včera jsme si vyslechli Radu a Komisi. Oba orgány požádaly Parlament o prodloužení lhůty, aby mohly odpovědět na žádosti, které byly osobně formulovány ve věci prozatímní dohody.

Parlament má právo volat k odpovědnosti Radu a Komisi i Spojené státy americké. Je to naší odpovědností – tím více na základě Lisabonské smlouvy – a nesmíme se jí zříkat. Parlament má právo klást osobní bezpečnost a soukromí na stejnou úroveň, protože jedno nemůže existovat bez druhého. Žádáme-li vás o mírné odložení hlasování, jako skupina PPE nijak nezpochybujeme požadavky a pravomoc Parlamentu. Žádáme pouze o vrácení míče na stranu Komise, Rady a USA na velmi krátkou dobu.

Moje skupina ve skutečnosti navrhuje, aby Parlament omezil dobu udělenou Radě požadavkem, aby nám byly požadované informace poskytnuty příští měsíc, nikoli v květnu, jak požadovala Rada. To by nám umožnilo přijmout konečné stanovisko v březnu. To není nereálné, zejména vzhledem k tomu, že jsme se včera večer dozvěděli, že komisařka Malmströmová se snažila navrhnout nový mandát pro sjednání konečné dohody příští týden nebo do příštího minizasedání v Bruselu, což je lhůta deseti dnů. Navrhujeme nový mandát v únoru a hlasování Parlamentu v březnu.

Timothy Kirkhope, *jménem skupiny ECR*. – Pane předsedající, chtěl bych podpořit návrh PPE na odložení hlasování. Domnívám se, že je to účelný a rozumný postup jednání; plénum může mít nové pravomoci, ale musíme je uplatňovat uvážlivě a odpovědně. Rada se snažila Parlament uklidnit, možná ještě ne dostatečně, ale také se za své chyby během tohoto procesu omluvila. Takže se domnívám, že bychom nyní měli nějaký čas spolupracovat a společně postupovat kupředu a také k nové dlouhodobé dohodě. Věřím, že je v nejvyšším zájmu pověsti pléna, budoucnosti našich mezinárodních dohod a bezpečnosti Evropy, abychom si tento čas poskytli.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *zpravodajka*. – Pane předsedající, doporučuji hlasovat proti odložení, protože podmínky odložení Rada nesplnila. Toto plénum nemůže stále důvěřovat falešným slibům; míč byl na straně Rady, ale ta nedokázala jednat přiměřeně a účinně. Rada o tomto problému věděla více než dva roky, a během této doby neudělala nic, aby jej řešila. Nebudeme-li souhlasit s prozatímní dohodou, bezpečnost evropských občanů nijak neohrozíme. Cílená transatlantická výměna údajů bude nadále možná; právní stát má zásadní význam, ačkoli jsou naše zákony v současnosti porušovány, a podle této dohody, která by byla přechodně používána, by byly porušovány nadále. Parlament by se toho neměl účastnit.

A konečně, pokud by vláda USA navrhla Kongresu USA nějakou podobnou alternativu pro hromadný přenos bankovních údajů amerických občanů nějaké cizí mocnosti, všichni víme, co by na to Kongres USA řekl, že?

(Potlesk z levé strany)

Cecilia Malmström, *členka Komise*. – Pane předsedající, Komise by podporovala odložení hlasování. Poskytlo by nové Komisi možnost přijít s novými podněty k této náročné dokumentaci a Evropskému parlamentu by dalo více času, aby se seznámil s našimi záměry pro další postup v této věci.

Komise se zavázala k velmi ambicióznímu časovému plánu. Chtěla bych potvrdit, co řekl pan Daul – že Komise přijme mandát pro novou dlouhodobou dohodu dne 24. února, budete-li souhlasit s odložením hlasování. Jsem připravena osobně před vás v ten samý den předstoupit, abych vás s tímto mandátem seznámila. Rada jej k posouzení obdrží následující den v Bruselu. Jsem si jista, že španělské předsednictví udělá vše, co bude moci, aby co nejdříve vydalo souhlas s mandátem. Komise poté okamžitě zahájí jednání s USA a pokusí se je co nejdříve uzavřít.

V rámci těchto pravomocí budeme Evropský parlament ve všech fázích procesu průběžně informovat. Mým cílem je dosáhnout nové dohody s velmi ambiciózními zárukami pro ochranu soukromí i údajů. Domnívám se, že na obou stranách Atlantiku můžeme vybudovat důvěru při sledování financování, ale musí to být samozřejmě provedeno při zajištění plné ochrany občanských svobod a základních práv.

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Pane předsedající, mám doplňující otázku na Komisi, tj. na paní Malmströmovou. Rozumím tomu dobře, paní Malmströmová, že ve vaší pravomoci komisařky podporujete odložení hlasování skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů)? Mohu se zeptat, proč jste tyto žádosti nepodporovala během vaší šestiměsíční práce v pozici ministryně pro evropské záležitosti za švédského předsednictví? Kdybyste je podporovala, nemuseli bychom dnes o odložení jednat.

Předsedající. – Chtěla byste velmi krátce odpovědět?

(Komisařka to odmítla.)

(Parlament zamítl žádost vrátit zprávu do výboru.)

6.5. Návrh směrnice Rady, kterou se provádí Rámcová dohoda o prevenci poranění ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví, uzavřená mezi HOSPEEM a EPSU (B7-0063/2010) (hlasování)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Kinga Gőncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, *jménem skupiny PPE*. – *(RO)* Chtěl bych obzvlášť poděkovat zpravodajce. Jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) vítám konečné hlasování o programu Progress. Skupina PPE, kterou jsem při návrhu zprávy zastupoval, vždy vyjadřovala svou podporu jakýmkoli iniciativám a opatřením zaměřeným na řešení hospodářských a sociálních nerovností mezi členskými státy.

Zpráva, o které jsme dnes hlasovali, splňuje jeden z hlavních cílů skupiny PPE: poskytování podpory malým podnikům vedené zájmem o sociální začleňování. Dnešní hlasování rovněž zaručuje, že programy, které přísluší do rámcové struktury programu Progress, nebudou omezeny, čímž bude dosaženo dalšího cíle stanoveného skupinou PPE. Domnívám se, že klíčový prvek dnešního hlasování je obsažen v článku 1 zprávy. Odráží totiž vyvážený přístup, který skupina PPE s ohledem na otázku zdrojů financování projektů vždy podporovala.

Rozpočtová položka pro evropskou facilitu mikrofinancování je vlastně tvořena 60 miliony EUR z prostředků programu Progress a 40 miliony EUR z jiných zdrojů. Tento poměr je ve shodě s přístupem skupiny PPE, který na jedné straně zvýhodňuje rychlé spuštění programu a na druhé straně opatrnost, kterou vyžadují rozpočtová omezení, jimž v současnosti čelíme. Chtěl bych vám ještě jednou poděkovat za dnešní hlasování i za stálou podporu během vypracovávání zprávy.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Chtěl bych vyjádřit své potěšení nad tím, že jsme přijali tento program, a jsem šťasten, že jsem pro něj mohl hlasovat, zejména v době, kdy naše země bojují s hospodářskou krizí a nezaměstnanost dosáhla v mnoha našich zemích deseti nebo více procent. Tento balíček bude pro nás všechny velkou pomocí. Chtěl bych vyjádřit vděčnost zpravodajce a také bych rád dodal, že jsem šťastný, že bylo dosaženo dohody a že těchto 100 milionů EUR nebude přiděleno pouze na úkor balíčku Progress. Je to velmi dobrá dohoda, velice vám děkuji, a doufáme, že bude ku prospěchu všech.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, i já jsem velice potěšena, že jsem tuto iniciativu podpořila. Je to hmatatelný projev jednoho z opatření, která EU přijala jako odpověď na současnou hospodářskou krizi. Tato konkrétní iniciativa je zaměřena na ty, kteří by normálně neměli přístup na úvěrový trh; na ty, kterým by banky a jiné finanční instituce řekly, ne, díky, vaše podnikání nechceme. Například lidé, kteří ztratili svá zaměstnání, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením, lidé, kteří mají potíže s novým uplatněním na trhu práce, mají nyní příležitost založit si vlastní podnik, protože mohou dosáhnout na půjčky se zajištěným kapitálem do výše 25 000 EUR. Domnívám se, že tato iniciativa bude mít pro mnoho lidí význam, a děkuji španělskému předsednictví za jeho úsilí o uzavření dohody a rovněž zpravodajce za její pilnou práci.

Myslím, že tu dnes máme dobrou zprávu především pro ty, jak jsem řekla, kteří jsou vyloučeni z úvěrového trhu, a na osobní rovině mě rovněž velice těší, že úvěrová sdružení jsou mezi těmi institucemi, které mohou toto financování předávat svým členům.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pane předsedající, hospodářská krize vyvolala krizi sociální – jinak nelze popsat situaci, ve které nezaměstnanost vzrostla tři-, čtyři- nebo pětikrát ve srovnání s obdobím před krizí. V minulém roce jsme právě v této sněmovně sestavili plán evropské hospodářské obnovy, který předpokládal plnění a financování rozhodnutí v kontextu programu Progress.

Situace je ovšem složitá. Snížení nezaměstnanosti nelze provést okamžitě. Podporovala jsem dodatečná opatření Komise týkající se financování mikroúvěrů. Je však nepřijatelné, že chtěli nalézt snadné východisko a vzít peníze na financování úvěrů z finančních prostředků pro program Progress. Tento přístup nemohu podporovat, a proto jsem hlasovala pro kompromisy navržené ve zprávě paní Gönczové.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, podíl, který má na světovém HDP stará Evropa, se povážlivě snižuje. Ponecháme-li stranou země, které se připojily v posledním kole rozšiřování, dosahoval podíl 15 starých států na světovém HDP před 40 lety 35 %; dnes je to 25 %; za 15 let to bude 15 %. Evropa začíná trpět kornatěním cév a zánětem kloubů kvůli hospodářskému a sociálnímu modelu, kterým jsme byli zvyklí se chlubit.

V době bezprostředně po válce se zdálo, že to funguje: placené dovolené, mateřská dovolená – co bychom chtěli víc? – omezená pracovní doba a tak dále. Ale někdy přijde okamžik, kdy se skutečnost hlásí o slovo, a k tomuto okamžiku jsme právě dospěli. Čtyři němečtí pracovníci nyní odpracují stejné množství hodin za rok jako tři američtí pracovníci; v důsledku toho zůstal podíl USA na světovém HDP za posledních 40 let zhruba stejný. Jsme jako obstarožní pár v kdysi skvělém domě, který se kolem nás začíná rozpadat a odvádí náš zrak od vývoje za naším prahem. Náš světadíl jako celek začíná planět, kornatět a stárnout.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Pane předsedající, s velkým potěšením jsem podpořil usnesení a také jsem podpořil všechny pozměňovací návrhy. Jaké byly důvody mého rozhodnutí? Za prvé jsme se navzdory krizi dokázali soustředit na otázky zaměstnanosti a sociální solidarity. Za druhé jsme se dokázali soustředit navzdory našim rozdílnostem, protože se jednalo o společné pozměňovací návrhy podporované socialisty, demokraty, křesťanskými demokraty i liberály. A konečně za třetí bych byl rád, kdyby byl tento postup jasným signálem všem členským státům, že v souvislosti s tímto rozhodnutím by měly následovat příkladu Evropského parlamentu.

Doporučení: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Evropský parlament získal více pravomocí, ale tyto pravomoci dnes nebyly použity konstruktivně. V přípravě na rozpravu o systému SWIFT se z velké části postupovalo špatně. Komise a Rada poskytly Parlamentu příliš málo informací příliš pozdě. To se už nesmí stát.

To však není dostatečně dobrým důvodem k náhlému přerušení programu, který rozumně fungoval řadu let, programu, který při několika příležitostech prokazatelně ochránil jak Evropany, tak občany USA. Hlasoval jsem proto proti zprávě a podporuji devítiměsíční prodloužení dohody SWIFT. Při vyjednávání nové dohody musí být přijata jasná opatření pro lepší ochranu osobních údajů. Musíme předejít nepotřebným výměnám údajů a nesmíme umožnit ukládání údajů na neurčitou dobu.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, potřeba rozhodného boje s terorismem v Evropské unii a vedle toho potřeba navázání těsné a konstruktivní spolupráce se Spojenými státy je něčím, co nikdo nepopírá. Přesto jsem hlasoval proti dohodě SWIFT, protože zásadní otázky ochrany údajů dosud nebyly vyjasněny. Navíc pohrdání Parlamentem při vyjednávání dohody bylo zcela jednoduše nepřijatelné. Pevně věřím, že Parlament bude nyní přizván k plné spolupráci a že se tato situace nebude opakovat.

Mezinárodní dohoda regulující výměny údajů je jistě potřebná, nesmíme však připustit, aby opovrhovala občanskými svobodami a základními právy. Kdykoli jsou evropské údaje postupovány třetím stranám, musíme také zajistit zájmy občanů EU ve věci ochrany údajů. Budu se o to nadále snažit.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, včera se zde v Parlamentu uskutečnila velice krátká rozprava o otázce systému SWIFT a Rada i Komise vyjádřily velmi závažné domněnky týkající se problémů, které se objevily v postupu jednání, zejména pokud jde o informování Parlamentu o všech parametrech dané otázky.

Přesně proto jsem dnes hlasoval pro navrhované odložení, abychom mohli v nejbližší době obdržet přesné informace, vyřešit jakákoli nedorozumění a dospět ke konečnému rozhodnutí.

Otázka ochrany údajů evropských občanů je zásadní a všichni ji rozhodně hájíme. Nikdo nezpochybňuje nutnost přijetí veškerých opatření. Současně však musíme přijmout opatření, která jsou nezbytná pro boj s nezákonným financováním teroristických organizací, a zabývat se tak preventivně jevem, který v podobě teroristických útoků sužuje jak Spojené státy americké, tak Evropu.

Právě proto je důležitá naše odpovědnost v bezprostřední budoucnosti, abychom mohli ve shodě vyřešit nesrovnalosti a postoupit v hledání řešení této otázky.

Gerard Batten (EFD). – Pane předsedající, rád bych vysvětlil hlasování o zprávě poslankyně Hennis-Plasschaertové – tak zvané „zprávě SWIFT“ – která se zabývá sledováním financování teroristických aktivit.

Domnívám se, že hlasování bylo zmatečné, dokonce i na poměry tohoto místa. Myslím, že jsme hlasovali, abychom nehlasovali, a potom jsme hlasovali, abychom zprávu vrátili výboru. Chtěl jsem hlasovat, abych vyjádřil nesouhlas se závěrem dohody. Určitě jsem však nechtěl hlasovat pro odstavec 2 zprávy, podle kterého by měla být předložena doporučení pro dlouhodobou dohodu podle právního rámce Lisabonské smlouvy.

Nechci žádnou dohodu nebo dohody v rámci Lisabonské smlouvy. Lisabonská smlouva je v rozporu s listinou práv z roku 1689 a dalšími ústavními zákony Anglie, které nebyly výslovně zrušeny a které zůstávají v platnosti. V důsledku toho Anglie – a samozřejmě Spojené království – nyní žije pod nezákonně ustavenou vládou.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, chtěl bych prohlásit, že jsem hlasoval pro zprávu paní Hennis-Plasschaertové, ale rád bych své hlasování vysvětlil, a to takto: řecká komunistická strana odmítá „dohodu o teroru“ mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými uzavřenou ve jménu boje proti financování terorismu.

Odsuzujeme snahy středolevých a středopravých sil, sil jednosměrné Evropy, očistit si před lidmi své svědomí „dohodami o teroru“ se Spojenými státy. I když usnesení Evropského parlamentu neschvaluje prozatímní dohodu již podepsanou Evropskou unií a USA, vyzývá Radu k uzavření trvalé dohody se Spojenými státy, která bude údajně respektovat ochranu osobních údajů.

Považujeme to za nestoudný podvod. Domníváme se, že ochrana osobních údajů, které jsou v rukou CIA a ostatních bezpečnostních služeb, není možná. Evropská unie a USA i další imperialistické síly využívají terorismus jako záminku porušování základních svobod a práv, potlačování lidového hnutí a ospravedlňování svých imperialistických válek.

Neexistuje nic takového jako „teroristické zákony“, které respektují základní svobody, a proto by je měl lid odmítnout společně se všemi souvisejícími „dohodami o teroru“.

Daniel Hannan (ECR). – Pane předsedající, byla to jemně vyvážená otázka a závidím morální jistotu vyjádřenou lidmi na obou jejích stranách. Byly tu oprávněné otázky občanské svobody; zájmy, které by sdíleli lidé ve Spojených státech i v Evropské unii. Po zvážení si však myslím, že americká vláda zájmům, které byly vyjádřeny na této straně Atlantiku, vyšla vstříc a přišla s přiměřeným návrhem, který zohledňuje rovnováhu mezi bezpečností a svobodou.

Vystupoval jsem proti mnoha opatřením, která byla na tomto místě přijímána za posledních 10 let pod heslem bezpečnostních opatření, ve skutečnosti v nich však šlo pouze o zvětšení pravomocí států. Ale v tomto případě se nedomnívám, že se jedná o opatření stejné kategorie; jde o opatření, při kterém můžeme poukázat na konkrétní úspěchy, které přineslo v odvracení teroristických krutostí. Bohužel si nemyslím, že někteří z kritiků v tomto plénu se skutečně zajímali o občanské svobody. Sledovali dva jiné cíle: za prvé potvrzení pravomoci federálního parlamentu vůči národním státům a za druhé své sebestředné přesvědčení, že Amerika si vždy a všude počíná špatně. Je to škoda. Po zvolení Baracka Obamy mnozí na levici tohoto pléna vřele hovořili o novém partnerství s druhou stranou Atlantiku. Dnes vidíme, nakolik můžeme jejich slovům věřit.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Evropská komise uzavřela se Spojenými státy dohodu o předávání osobních údajů občanů EU zpravodajským službám USA. Dohoda je pro EU velmi nevýhodná a nerovná. Domníváme se, že tato dohoda v podobě, která byla předložena Evropskému parlamentu, nemůže být přijata, protože jsme odpovědní za ochranu práv občanů EU a nemůžeme dovolit, aby byly jejich údaje zpracovávány zpravodajskými službami USA po dobu 99 let.

Struktura této dohody byla absurdní a nerovná a podle mého názoru umožňovala zneužití osobních údajů občanů EU. Je proto dobře, že se Evropský parlament rozhodl tuto dohodu zamítnout a že uložil Evropské komisi, aby začala pracovat na nové dohodě, která bude vyvážená a která bude ve stejné míře respektovat práva občanů USA i EU.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hlasovala jsem pro odložení hlasování o smlouvě a také proti návrhu na zamítnutí její ratifikace. To, že v této sněmovně zvítězila pýcha nad odpovědností, není dobrý signál, i když Rada špatně komunikovala s Evropským parlamentem. Ale analýza těch dat umožnila včas odhalit teroristické útoky orientované právě i vůči evropským občanům. Ti, co potopili prozatímní dohodu s představou, že lépe ochrání finanční data Evropanů, asi nečetli tuto smlouvu, protože dává lepší rámec než praxe podle staré dohody z roku 2003, i když není znám žádný případ zneužití těchto dat. Ale naopak v prozatímní smlouvě byly ještě navíc nové pojistky, jako např. to, že pouze ministr spravedlnosti USA mohl o data požádat stejně jako případně Europol, a to na základě jasného zdůvodnění k jakému vyšetřování budou data použita. Takže já nerozumím vlastně tomu, co se tady odehrálo. Považuji to za bezprecedentní a pyšný postoj Evropského parlamentu.

Seán Kelly (PPE). – Pane předsedající, nejprve bych chtěl říci, že plně akceptuji demokratické rozhodnutí přijaté plénem, ale ve vztahu k tomuto tématu jsem s potěšením hlasoval v souladu s naší skupinou a stanoviskem naznačeným naším předsedou panem Daulem. Domnívám se však, že k porážce o 15 hlasů přispěly dva faktory – jedním bylo nezodpovězení otázky položené panem Schulzem a za druhé si myslím, že předmět, o kterém jsme hlasovali, byl poněkud zmatený.

Domnívám se, že do budoucna je třeba zdůraznit, že při návrzích z pléna je nutno pro všechny jasně formulovat, že právě o nich se bude v dané chvíli hlasovat. Ohledně oné situace mohu mít pravdu nebo se mýlit, ale takový je můj názor.

Návrh usnesení B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Chtěl bych se vyjádřit k hlasování, kterého jsme se právě účastnili, o ostrých předmětech a poraněních v nemocnicích a lékařských ordinacích. Je třeba říci, že tento problém byl dlouho podceňován. Dochází k mnoha zraněním, ať při operacích, v ordinacích praktických lékařů nebo v ordinacích specializovaných lékařů, při nichž se buď zdravotní sestra, nebo lékař sami zraní jehlou nebo skalpelem, který je kontaminován vzorky pacienta infikovaného nakažlivou chorobou.

Stále více se setkáváme s tím, že zejména zdravotní sestry mohou být nakaženy hepatitidou, ale při této práci není neobvyklé, že se nakazí i virem HIV a onemocní AIDS. Chtěl bych podpořit snahu Evropského parlamentu i naše snahy chránit lékaře a zdravotní sestry preventivními opatřeními a v případě, že požadují odškodnění, jim právo na něj přiznat.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, jsem spokojena s výsledkem dnešního hlasování, protože již v roce 2006 přijal Výbor pro zaměstnanost a sociální věci zprávu o ochraně evropských zdravotnických pracovníků před infekcemi přenášenými krví při poraněních injekční jehlou a ostrými předměty. Minulý červenec jsme ovšem uzavřeli rámcovou dohodu mezi sociálními partnery a dnes zde máme toto usnesení. Toto usnesení bude vřele uvítáno zdravotnickými pracovníky v celé EU, protože poranění injekční jehlou a ostrými předměty představují pro zdravotnické pracovníky jedno z nejčastějších a nejvážnějších nebezpečí. Ve skutečnosti se odhaduje, že každým rokem dojde zhruba k jednomu milionu takových poranění.

Nyní je podstatné, aby opatření stanovená v navrhované směrnici byla nejprve urychleně realizována a přijata a poté plněna. Zdravotničtí pracovníci již čekali příliš dlouho; je nepřijatelné je žádat, aby čekali ještě déle. Jejich práce je sama o sobě dostatečně obtížná a stresující a vím, že cokoli můžeme udělat pro zlepšení jejich situace, bude vřele uvítáno.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Island, který podal svou žádost o přistoupení k Evropské unii Radě dne 16. července 2009, by samozřejmě neměl být ve vztahu k ostatním zemím kandidujícím na přistoupení nebo potenciálním kandidátským zemím znevýhodňován. Vzhledem k tomu jsem hlasoval pro úpravu a změnu stávajícího nařízení o předvstupní pomoci. Jak víme, Island je již členem EHP a je velmi rozvinutým státem, proto by měly být platby udělené z této pomoci omezené. Obecně by však měl být tento předvstupní nástroj znovu přezkoumán. Například není vůbec jasné, proč neevropské země jako Turecko dostávají stovky milionů EUR z peněz evropských daňových poplatníků, peněz, které jsou naléhavě potřebné v Evropě.

Zpráva: Jiří Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože haagská úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností z roku 2003 je především opatřením na ochranu dětí, protože velká většina těchto nároků se týká výživného k dětem. Tato úmluva má občanům usnadnit vymáhání plateb a zajistit, aby žádosti o výživné podávané v zahraničí byly účinně uznávány a vykonávány. Těší mě, že Rada konzultovala Evropský parlament a chystá se přijmout rozhodnutí o této úmluvě, protože kvůli možnostem volného pohybu v členských státech EU a ostatních zemích a kvůli vyššímu počtu rozvodů se rovněž zvýšil počet mezinárodních případů týkajících se vymáhání vyživovacích povinností.

Chtěla bych zdůraznit, že poté, co bude tento návrh Komise na vymáhání vyživovacích povinností schválen, bude pro osobu žijící na území některého ze smluvních států snazší a jednodušší vymáhat vyživovací povinnost (výživné) od osoby, která přísluší do soudní pravomoci jiného smluvního státu. Po přijetí tohoto rozhodnutí budou tedy vztahy mezi zeměmi úmluvy a členskými státy Evropské unie v této věci právně posíleny a harmonicky regulovány.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Úmluva o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností z roku 2007 je mimořádně důležitá ať z politického, nebo praktického hlediska, protože zajišťuje účinnější vymáhání výživného k dětem a pomáhá řešit situace, které jsou často dosti komplikované. Protože velká většina těchto nároků se týká dětí a výživného k dětem, je úmluva především opatřením na ochranu dětí, protože stanoví podrobná pravidla uznávání a vymáhání ve věcech vyživovací povinnosti. Tento návrh má za cíl schválení úmluvy jménem Unie, která by měla nad celou úmluvou výlučnou pravomoc. Vzhledem k důležitosti této úmluvy mohou tento návrh pouze podpořit, domnívám se však, že ačkoli Unii přísluší sdělování všech prohlášení a výhrad k úmluvě, členské státy by měly být schopny posuzovat význam těchto výhrad a prohlášení na vnitřní bázi, aby je mohly přizpůsobit své vnitrostátní situaci.

Proinsias De Rossa (S&D), *písemně*. – Podporuji tuto zprávu, která schvaluje uzavření úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností. Účelem této úmluvy je záruka vymáhání nároků na vyživovací povinnost za národními hranicemi na základě přesných norem uznávání a vymáhání vyživovacích povinností a díky standardizovaným administrativním postupům. Existuje sice již nařízení, které řeší vyživovací nároky mezi dvěma členskými státy EU, ale nároky, které se týkají nečlenského státu EU, takové záruky nemají. Tato úmluva rozšíří ochranu práv našich dětí na výživné i na případy, kdy se nárok bude týkat signatářského státu, který není členem EU.

Robert Dušek (S&D), *písemně*. – (CS) Návrh rozhodnutí Rady o uzavření úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským společenstvím je v první řadě opatřením pro ochranu dětí v rámci celé EU a má stanovit způsob uplatňování mezinárodních nároků, jakož i pravidla pro jejich uznávání a vymáhání ve věcech vyživovacích povinností mezi členskými státy a třetí zemí. Protože Společenství má pravomoc navrhovat úmluvy v této oblasti s plnou platností pro členské státy, tento postup je rychlý a jistě i účinnější, než kdyby podobné úmluvy uzavíral se třetími zeměmi každý členský stát zvlášť, plně podporuji návrh zprávy svým hlasováním.

Edite Estrela (S&D), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností Evropským

společenstvím. Schválení této úmluvy umožní v rámci Společenství vytvoření harmonizovaného souboru pravidel ve vztahu k třetím zemím, které se stanou smluvními stranami úmluvy. Tato opatření lépe ochrání děti, protože velká většina vyživovacích nároků se týká dětí.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská komise má v úmyslu přijmout haagskou úmluvu o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností, čímž zaváže členské státy touto úmluvou z moci Společenství, které ji uzavřelo. Komise má vnější pravomoc pro schvalování úmluvy.

Vzhledem k tomu, že praktické otázky související s mezinárodním vymáháním výživného k dětem postrádají příslušné odezvy, schválení stávající úmluvy zajistí větší účinnost při mezinárodním vymáhání vyživovacích povinností a ochrání děti, které tyto nároky uplatňují. Z tohoto důvodu a rovněž kvůli právní jistotě, která bude jejím důsledkem, považuji schválení stávající úmluvy za důležité.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) V moderní, spravedlivé a kulturně rozvinuté společnosti je jisté nepochybnitelné, že musí být zaručena řádná a zdravá výživa všech lidí, především však těch, kteří jsou v období růstu a učení, a zejména dětí. Pro ně a pro mladé lidi musí společnost zajistit veškerou potřebnou podporu a činnost zaměřenou na zajištění nejlepšího rozvoje jejich schopností. Výživa – základní a nezczizitelná zásada lidství – je klíčovým faktorem jejich fyzického rozvoje a rozvoje jejich duševních a poznávacích schopností. Vzhledem k tomu, že občané musí být primárními příjemci opatření EU, bych chtěl zdůraznit pravomoc evropských orgánů pro iniciativu a činnost podle této úmluvy, která nebere v úvahu hranice, aby zajistila účinné vymáhání vyživovacích povinností. Chtěl bych zdůraznit i to, že byla vytvořena možnost rozvoje směrem ke společnému právnímu prostoru, který je založen na zásadě vzájemného uznávání právních rozhodnutí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Nepochybujeme o důležitosti uzavření této úmluvy, jak navrhuje zpráva poslance Maštálky, a proto jsme hlasovali pro. Zmíněná úmluva řeší záležitosti uznávání zahraničních rozhodnutí, převodu peněžních prostředků a administrativní spolupráce, včetně mnoha praktických otázek, které mohou mít vliv na uplatňování mezinárodních nároků.

Nesouhlasíme však s tím, aby měla Evropská unie v této oblasti výhradní vnější pravomoc. Ještě méně připouštíme přijetí jakéhokoli precedentu, který by mohl ospravedlnit rozšíření jakéhokoli omezení pravomoci členských států uzavírat zejména dvoustranné dohody, nejen v této oblasti, ale i v jiných.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *písemně*. – (PL) Roste počet sňatků uzavíraných mezi lidmi z různých zemí a kultur. Problémy spojené se spory při rozpadu těchto mezinárodních sňatků byly dlouhá léta častým předmětem petic Evropskému parlamentu. Evropský parlament si byl vědom závažné povahy problémů, které postihují děti uvězněné v rodinných sporech, ke kterým dochází v mezinárodních manželstvích, a v roce 1987 ustavil funkci zprostředkovatele pro případy mezinárodních únosů dětí jejich rodiči. Podpis úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností je dalším krokem Společenství k zajištění přiměřené ochrany svých občanů, a zejména dětí. Úmluva má posílit právní předpisy Společenství v oblasti uznávání a vymáhání rozsudků ve věcech vyživovacích povinností a podpořit administrativní spolupráci mezi ústředními orgány ustavením harmonizovaného souboru pravidel ve Společenství ve vztahu k třetím zemím, které se stanou stranami úmluvy. Svým vstupem v platnost tedy úmluva zajistí věřitelům výživného obsáhlou podporu ze strany ústředního orgánu v jejich zemi pobytu při vymáhání výživného ze zahraničí. Úmluva rovněž přináší mnoho praktických témat, která mohou ovlivnit vyřizování nároků: například jazykové požadavky, standardizované formuláře, výměnu informací o vnitrostátních právních předpisech a používání nových informačních technologií pro omezení nákladů a prodlení.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Harmonizace a zlepšení účinnosti mezinárodního vymáhání výživného k dětem a dalších druhů vyživovacích povinností jsou velmi důležité, protože zaručují práva a ochranu dětí, jelikož ty představují velkou většinu příjemců výživného, na které mají nárok při rozchodu rodičů.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Vybírání výživného k dětem je stále větším problémem, i na území jednotlivých zemí. Stát je často nucen zakročit a výpadek nezaplaceného výživného nahradit. Estonsko dokonce zveřejňuje jména neplatičů výživného k dětem na internetu, aby přinutilo liknavé otce k placení. Přeshraniční vymáhání vyživovacích nároků přiznaných soudním rozhodnutím je pochopitelně daleko obtížnější. Nyní by mělo být vymáhání na základě dohody snazší, ale EU se domnívá, že její pravomoci sahají dále, než tomu ve skutečnosti je. Proto jsem zprávu zamítl.

Zpráva: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), písemně. – (PT) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu rozhodnutí týkajícího se programu Společenství Progress. Tato zpráva změnila návrh Komise, která dříve podporovala celkové financování nové iniciativy mikrofinancování na podporu zaměstnanosti – program s rozpočtem 100 milionů EUR vytvořený jako protikrizové opatření a zaměřený na poskytování pomoci nezaměstnaným podporou jejich podnikání – ze stávajícího rozpočtu programu Progress. Tento program byl vytvořen na podporu cílů Evropské unie v oblasti zaměstnanosti, sociálních věcí a rovnosti příležitostí, jak byly definovány sociální agendou, a na pomoc realizace Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost a jeho průměrná míra plnění (80 %) byla mimořádně příznivá. V období, ve kterém se finanční a hospodářská krize stává krizí sociální a krizí zaměstnanosti, bychom přijetím návrhu Komise vyslali špatný signál, protože cílové skupiny programu Progress jsou nejzranitelnější. Návrh Parlamentu díky závazku Rady počítá s tím, že 60 milionů EUR přijde z programu Progress a 40 milionů EUR z částí rozpočtu, které nebudou využity. Příští rok musí být oba programy s příslušným financováním plně využívány.

Zigmantas Balčytis (S&D), písemně. – (LT) Důsledky hospodářského a finančního poklesu nejbolestivěji pociťují běžní občané EU, proto je největším úkolem dnešní politiky EU zastavení růstu nezaměstnanosti, vytvoření více pracovních míst a příznivých podmínek pro hospodářskou obnovu. Krize zásadně změnila evropské pracovní trhy, proto je důležité zajistit potřebná opatření, aby se pracovníci i společnosti mohli snadněji přizpůsobit změněnému prostředí. Podporuji tuto zprávu, protože se domnívám, že je třeba programu Progress přidělit další finanční prostředky, aby mohl podporovat lidi na pracovním trhu a pomáhat malým podnikům a jejich rozvoji.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože je to skvělá iniciativa, která pomůže sociálně znevýhodněným lidem v Evropě, včetně žen a mladých lidí, kteří ztratili svá pracovní místa nebo nemají příležitosti pro vstup na pracovní trh, získat finanční pomoc a podporovat podnikání. Program Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu Progress je zaměřen na nejzranitelnější skupiny lidí a pomáhá jim vytvářet alternativní pracovní místa a zajišťovat jejich zaměstnání, protože nezaměstnanost postihuje především nejzranitelnější lidi ve společnosti.

Těší mě, že Evropský parlament dokázal dojít k dohodě s Radou i Komisí během trialogu o cíleném financování a provádění tohoto programu. Chtěla bych zdůraznit význam této iniciativy, protože právě nyní úroveň nezaměstnanosti roste, stejně jako sociální izolace nejzranitelnějších lidí. Proto bych chtěla podtrhnout, že úspěšným a účinným prováděním programu Progress dosáhneme sociálních priorit stanovených EU – vytvoření nových pracovních míst a zvýšení úrovně zaměstnanosti, poskytnutí více příležitostí pro vstup na pracovní trh a uspokojení potřeb pracovního trhu.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) S ohledem na zpomalení hospodářské aktivity a zhoršení stavu zaměstnanosti, zejména mezi mladými lidmi, Evropský parlament a Komise uvádějí do praxe nový nástroj mikrofinancování nazvaný Progress. Činnost Demokratického hnutí poslanců Evropského parlamentu se soustředila na zajištění přístupu k nástroji pro mikropodniky v sociálním hospodářství, aby mohly rozvíjet vedlejší sociální služby pro zranitelné osoby, které chtějí vytvářet nebo rozvíjet své vlastní mikropodniky. Pokud jde o financování tohoto nástroje, Demokratické hnutí poslanců Evropského parlamentu hájilo myšlenku nové rozpočtové položky, jež by neomezovala program Progress, který financuje početné iniciativy na podporu zaměstnanosti.

Komise, parlamentní skupiny a Rada nakonec našly vyvážený kompromis, který počítá se smíšeným financováním (60 milionů EUR z rozpočtu pro program Progress a 40 milionů EUR z položek nového evropského rozpočtu). Vstup v platnost tohoto nového nástroje je krokem kupředu, který potvrzuje přání Unie přijmout zvláštní opatření vzhledem k právoplatným sociálním zájmům jejích občanů a dokazuje, že na straně Evropského parlamentu existuje zájem o větší účast na evropském rozhodovacím procesu. Demokratické hnutí poslanců Evropského parlamentu to vítá.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Gönczové, která odmítá návrh Komise na převedení 100 milionů EUR z programu Progress pro evropskou facilitu mikrofinancování. V kontextu, v němž hospodářská a finanční krize již vede EU do sociální krize a krize zaměstnanosti, by odebrání peněz z programu Progress, který se zaměřuje na nejzranitelnější skupiny, vyslalo velice negativní signál směrem k evropským občanům. Z tohoto hlediska se musí uskutečnit nové konzultace pro nalezení vhodnějšího řešení, které zaručí, že evropská facilita mikrofinancování dosáhne svých cílů.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Protože Evropa zažívá vážnou finanční a hospodářskou krizi, která způsobila vážnou sociální krizi s rostoucí nezaměstnaností ve všech členských státech, je důležité, aby EU vytvořila účinné mechanismy pro boj s krizí a také na pomoc těm, kteří jsou nejvíce postiženi, jako např. nezaměstnaní.

Evropská facilita mikrofinancování byla vytvořena k tomuto účelu, a zejména k tomu, aby řešila problémy s pracovními místy. Tato facilita by byla financována 100 miliony EUR v rámci své vlastní položky v rozpočtu na rok 2010.

Proto s ohledem na současný stav dává návrh Komise převést peníze z programu Progress, který se zaměřuje na zranitelné skupiny a provádění sociální agendy v boji s diskriminací, sociálním vyloučením, nezaměstnaností a nerovným postavením mužů a žen, špatný signál.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Program Progress byl vytvořen, aby podporoval cíle Evropské unie v oblasti nezaměstnanosti, sociálních věcí a rovných příležitostí, jak je uvedeno v sociální agendě, a také aby přispíval k prosazování Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost. Souhlasím s facilitou mikrofinancování pro zaměstnanost a sociální začleňování, která již byla schválena Parlamentem. Není však možné souhlasit s omezováním finančního rámce programu Progress. Především by neměly být nové programy financovány na úkor programů, které již byly uvedeny do praxe. Je třeba poznamenat, že z rozpočtového hlediska bylo kvantitativní a kvalitativní hodnocení programu Progress ve třetím roce jeho uplatňování velmi pozitivní. Průměrná míra plnění za posledních dva a půl roku přesahuje 80 % v závazcích a platbách. Současná situace vedla Rozpočtový výbor k tomu, aby se v kontextu příprav rozpočtu na rok 2010 jasně vyjádřil pro financování nové finanční facility vytvořením dvou nových souvisejících rozpočtových položek určených k tomuto účelu. Z těchto důvodů jsem hlasoval pro návrh usnesení, které znamená zamítnutí návrhu Komise převést 100 milionů EUR z programu Progress na mikrofinancování.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, protože jako v případě předchozí zprávy poslankyně Gönczové o zřízení evropské facility mikrofinancování pro zaměstnanost a sociální začleňování, o které se hlasovalo minulý prosinec, většina Parlamentu nedrží slovo a schvaluje návrh, který odebírá peníze z programu Společenství Progress.

Připomínáme, že dvě zprávy přijaté ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci v souladu s předchozím usnesením Evropského parlamentu zamítly financování této nové facility na úkor jiné, která již existovala a fungovala.

Jako alternativa bylo navrženo vytvoření nové rozpočtové položky s vlastními finančními prostředky, tedy jakési položky s „novými“ penězi. Pozměňovací návrhy předložené naší politickou skupinou byly ve stejném smyslu, ale byly bohužel zamítnuty.

Protože se sociální podmínky v mnoha členských státech zhoršují, je nepřijatelné, aby byly finanční prostředky z oblasti zaměstnanosti a sociálního začleňování převedeny na jiné priority, které byly mezitím definovány, i když se jedná o mikrofinancování.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu své kolegyně Kingy Gönczové o vytvoření zásadního nástroje mikrofinancování na podporu pracovních míst v podnicích s méně než 10 zaměstnanci a sociálního začleňování. Pokud jde o financování, které je kamenem úrazu při vyjednáváních s Radou, můžeme být potěšeni balíčkem 100 milionů EUR na dobu čtyř let. V době hospodářské krize je tím důležitější podporovat činnost všech, kteří jsou součástí sociálního hospodářství a pro které je obtížné uplatnit se na tradičním úvěrovém trhu. Obnovme důvěru občanů v Evropu, která jim navzdory jejich zranitelnosti může přijít na pomoc v podnikatelských projektech.

Iosif Matula (PPE), *písemně*. – (RO) Evropa se svým programem Progress zaměřila na hlavní problémy, kterým čelí její občané, protože pomáhá dosahovat cílů v oblasti zaměstnanosti, sociálního začleňování a rovných příležitostí. Zavedení nové facility mikrofinancování je prospěšnou iniciativou v kontextu hospodářské a finanční krize, kterou procházíme, protože sleduje potřebu nasměrování evropských hospodářství na cestu k zotavení.

Právě z těchto důvodů by neměly být nové programy financovány omezením stávajících priorit. Dnes schválené řešení velkou část problému financování částečně řeší. I když nenabízí nejlepší možné řešení, hlasoval jsem pro ně, protože je pro nás nesmírně důležité, abychom měli evropskou facilitu mikrofinancování. 100 milionů EUR plus dalších možných 20 milionů EUR v období 2011–2013 bude zvláštní úvěrovou

položkou. Tato facilita musí zajistit užitečnou pomoc nezaměstnaným a zranitelným lidem, kteří budou chtít založit nebo provozovat mikropodniky.

Domnívám se, že by evropská facilita mikrofinancování měla mít ještě větší rozpočet, aby byla skutečně účinná při prosazování svých cílů zaměstnanosti a sociálního začleňování.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Program Progress je pro provádění sociální agendy velice důležitý, protože poskytuje podporu boji proti diskriminaci, sociálnímu začleňování, zaměstnanosti a rovnosti mezi muži a ženami. Tento program je důležitým nástrojem s mírou plnění kolem 80 % v závazcích a platbách. Nemá však smysl přesouvat finance určené pro tento program na řešení nových otázek spojených s nezaměstnaností způsobených hospodářskou krizí, se kterou se v současnosti potýká EU a celý svět. Vytvoření facility mikrofinancování pro zaměstnanost a sociální začleňování je pozitivním krokem, ale musí být prováděna s vlastními financemi a bez přizívání na фондах určených pro program Progress.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *písemně*. – (FR) Po několika výměnách názorů mezi Evropským parlamentem a Evropskou radou umožnil neformální dialog v několika posledních dnech dosažení dohody o financování evropské facility mikrofinancování. Chtěla bych především všem stranám v těchto jednáních poblahopřát, protože čím rychleji bude rozhodnutí přijato, tím rychleji budou moci občané tuto evropskou facilitu mikrofinancování využívat. Podpořila jsem dnešní hlasování o smíšeném financování této evropské facility mikrofinancování, které dosahuje výše 100 milionů EUR: 60 milionů EUR z programu Progress a 40 milionů eEUR z rezerv pod mezními hodnotami. Tato dohoda například evropským občanům umožní získat půjčku v podobě mikroúvěru, aby mohli koupit brýle svým dětem, které mají ve škole problémy se čtením, pokud jim jejich tradiční banka půjčku odmítne.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), *písemně*. – (DE) V některých situacích může mikrofinancování lidem pomoci založit podniky a najít cestu z krize. Moje skupina a já jsme však dnes hlasovali proti tomu, aby bylo 60 milionů EUR převedeno na mikrofinancování z programu Progress. Evropský sociální fond (ESF) podle svých stanov nabízí možnost proplácení mikrofinancování. Jeho celkové vyhrazené částky na období 2007–2013 dosahují hodnoty 76 miliard EUR a významný podíl této částky byl přidělen na mikrofinancování. Financování ESF rovněž umožňuje nabídnout mikrofinancování ve spojení s dalšími opatřeními. Namísto plného využívání těchto možností je však nyní vytvářen nový nástroj mikrofinancování, a to s velkými výdaji na úřednickou práci a zanedbatelně malým rozpočtem. A jako by to nestačilo, plánuje se, že tento nový nástroj bude financován z nejmenšího programu EU, evropského programu proti chudobě Progress (s celkovými vyhrazenými částkami 743 milionů EUR). Představa, že tomuto programu budou poskytnuty nové finanční prostředky, jak navrhuji jeho zastánci, je klamná: ve skutečnosti jsou finance odčerpávány z podpůrných programů pro sociálně znevýhodněné skupiny.

My Zelení takové triky nepřijímáme, protože peníze jsou vysávány z chudých, aby byl vytvořen nový úvěrový nástroj. Nepotřebujeme mediálně atraktivní nový nástroj financovaný z programu proti chudobě, ale odvalu poskytnout k tomuto účelu zvláštní rozpočet EU.

Anna Záborská (PPE), *písemně*. – (FR) Komise navrhla vytvořit nový evropský nástroj mikrofinancování na podporu pracovních míst. Nástroj má pomáhat nezaměstnaným lidem znovu se postavit na vlastní nohy a zpřístupnit podnikání některým z nejvíce znevýhodněných skupin v Evropě, včetně mladých lidí, v širším kontextu plánu hospodářské obnovy. Všechny orgány by měly věnovat více pozornosti nejchudším pracovníkům. Znamená však mít práci nutně nebýt chudý? Poskytují pracovní místa nebo sociální dávky dostatečnou ochranu proti osamělosti nebo zranitelnosti, které vedou k apatii? Práce skutečně začleňuje jednotlivce do společnosti. Ale jak ukazuje zkušenost, nestačí to k tomu, aby se stal občanem. Rodiny, které žijí v chudobě, nám říkají, že práce znamená daleko více než zdroj příjmu. Je snadné vytvářet programy pro nezaměstnané, ale důležitější je pomáhat nejchudším lidem a těm, kteří jsou nejvíce vzdáleni trhu práce. Proto vítám důležitou roli, kterou hrál Evropský výbor pro čtvrtý svět při usnadňování výměny názorů mezi kolegy a zástupci organizované občanské společnosti.

Zpráva: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *písemně*. – (LT) Aby byla zajištěna souvislost a celistvost politiky EU i ochrana práv našich občanů, orgány EU musí pracovat společně. Rozprava o dohodě EU-USA o předávání údajů o finančních transakcích trvala dostatečně dlouho a orgány dobře vědí, že Evropský parlament nebude souhlasit s takovými podmínkami dohody, které porušují důvěrnost osobních údajů a nezajišťují účinnou ochranu údajů. Krok Rady směrem k přijetí dohody s USA pouhý jeden den před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost ukázal, že právě nyní není důvěra mezi orgány Společenství ničím více než prohlášením.

Evropský parlament jakožto orgán přímo zastupující občany se musí účastnit rozhovorů a rozhodování, které přímo ovlivňují práva a svobody našich občanů. Rada sama připouští, že základní otázky dohody o předávání údajů nebyly řádně vyřešeny, a proto se domnívám, že musí začít otevřené a podrobné rozhovory se všemi dotčenými zeměmi. Dohoda s USA je potřebná, ale nesmí omezovat evropské právní požadavky na ochranu osobních údajů.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David a Maria do Céu Patrão Neves (PPE), písemně. – (PT) Hlasujeme proti prozatímní dohodě, protože její podmínky nejsou v souladu s evropskými zákony. Není přijatelné, aby policie v Portugalsku měla přístup k bankovním údajům určité osoby pouze na základě zmocnění, zatímco miliony údajů by mohly být odesílány k výkladu a analýze policií USA bez jakékoli soudní kontroly.

Uznáváme potřebu transatlantické spolupráce v boji proti mezinárodnímu zločinu, a zejména proti terorismu.

Zdůrazňujeme, že tato spolupráce by měla být založena na bázi vzájemné důvěryhodnosti a respektování zásad vzájemnosti, úměrnosti a respektování práv občanů.

Odsuzujeme způsob, jak Rada postupovala vůči Evropskému parlamentu, když nesdělovala informace a představovala záležitost jako hotovou věc. Je nezbytné, aby se to v budoucnu neopakovalo a byla striktně dodržována Lisabonská smlouva.

Schválení špatně vyjednané dohody neznamena pouze mít po devět měsíců v platnosti špatnou dohodu. Znamená to mít nevhodnou základnu pro vyjednávání dlouhodobé dohody a umožnění předávání milionů údajů, které budou uloženy po mnoho let. Naléhavě vyzýváme Radu a Komisi, aby vyjednaly lepší dohodu, která bude respektovat usnesení Evropského parlamentu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Zamítnutí dohody SWIFT musí vyslat důležitý signál celému mezinárodnímu společenství a ostatním orgánům Evropské unie, že při větších rozhodnutích, která nyní spadají do pravomoci podle Lisabonské smlouvy, musí být od nynějška konzultován zákonodárny orgán EU.

Po dnešním hlasování ve Štrasburku je zřejmé, že poslanci Evropského parlamentu nejsou zásadně proti dohodě mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o sledování podezřelých převodů financí prostřednictvím systému SWIFT. Tisk na druhé straně Atlantiku si pospíší s prohlášením, že hlasování poslanců Evropského parlamentu je hlasováním proti dohodě. Poslanci Evropského parlamentu hlasovali, aby ochránili osobní údaje občanů a společností EU. Boj proti terorismu a rychlé odhalování podezřelých bankovních převodů zůstává nadále na vrcholu seznamu priorit EU.

Evropská komise musí rychle vyjednat nové podmínky dohody SWIFT, aby odpovídala Listině základních práv Evropské unie a mohla být co nejrychleji uplatňována. Rumunská vláda společně se všemi ostatními národními vládami podporovala přijetí dohody podepsané s USA. Evropský parlament splnil svou povinnost jako orgán přímo zvolený občany Evropské unie, které se zavázal chránit.

Michael Cashman (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro odložení, protože se domnívám, že můžeme hodně získat, když se budeme snažit o lepší dohodu a zahájíme jednání s USA jménem 27 členských států EU. Ze stejných důvodů jsem hlasoval pro dohodu, byť třeba nedokonalou a neuspokojivou, protože si myslím, že nabízí možnost vyjednání nové dohody do konce roku 2010. Jakékoli selhání vyjednávání by znamenalo, že bychom mohli přijít o možnost úplné dohody.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Vítám výsledek tohoto hlasování, protože záruky ochrany soukromí občanů v návrhu Rady byly neuspokojivé. Obrana občanských svobod je základním požadavkem a boj proti terorismu musí být veden způsobem, který je respektuje. Hlasováním pro návrh usnesení Parlamentu jsem chtěla znovu zdůraznit, že prozatímní dohoda by měla splňovat kritéria Lisabonské smlouvy, zejména Listiny základních práv. Rovněž trvám na tom, aby byly údaje získávány pouze za účelem boje proti terorismu a aby měli evropští občané stejné „zákonné nápravné mechanismy, jaké by platily pro údaje uchovávané uvnitř EU, včetně náhrady v případě nezákonného zpracování osobních údajů“. Vítám toto hlasování, ve kterém Evropský parlament prokazuje, že plně přebírá odpovědnosti, které mu byly svěřeny Lisabonskou smlouvou, a že je schopen odolat tlaku členských států i Spojených států amerických. Je to známka toho, že se v Evropské unii prosazuje nová politická rovnováha.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωομάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση

δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαρεθετικό με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), *πίσμεν.* – Vřele vítám dnešní porážku dohody s USA o předávání údajů navrhované Radou a Komisí. Současné znění dohody EU-USA neochraňuje práva občanů a podniků EU a fakticky umožňuje hromadné předávání všech osobních a obchodních údajů uložených v systému SWIFT do USA v rozporu se právními předpisy EU. Evropský parlament od roku 2006 pravidelně vyjadřoval naše obavy Radě i Komisi, které tuto ostudnou dohodu vyjednaly. Ty se však rozhodly nebrat na naše obavy ohled a věřily, že dokážou dohodu uzavřít dříve, než vstoupí v platnost nové pravomoci Evropského parlamentu podle Lisabonské smlouvy. Rada si skutečně pospíšila s podpisem dohody jeden den před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Lisabonská smlouva dává Evropskému parlamentu při těchto mezinárodních dohodách závazné právo veta. V žádném národním ani v Evropském parlamentu nebylo dosud v tomto citlivém procesu proveden přezkum. Vítám rovněž rozhodnutí Irského parlamentního smíšeného výboru pro evropské záležitosti podrobněji tento návrh prozkoumat. Je to známka účinnějšího sledování evropských legislativních návrhů, které bude ku prospěchu občanů.

Robert Dušek (S&D), *πίσμεν.* – (CS) Program TFTP (Terrorist Finance Tracking Program) má být účinnou pomocí v boji proti celosvětovému terorismu a má za cíl sledovat zejména jeho financování. Předávání dat evropských občanů do USA je jistě kontroverzní a rozporuplné. Obáváme se možného zneužití soukromých dat např. organizovanou trestnou činností. Po přezkumu evropských zástupců má být však předávání a uchovávání dat dostatečně ochráněno. S ohledem na skutečnost, že dohoda je uzavřena prozatímně s platností do 31. října 2010 a po zjištění jakýchkoliv nesrovnalostí je možné od dalších dohod ustoupit, rozhodl jsem se návrh Dohody mezi EU a USA o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích z EU do USA podpořit svým hlasováním.

Edite Estrela (S&D), *πίσμεν.* – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu poslankyně Hennis-Plasschaertové, protože bez ohledu na důležitost dohody se Spojenými státy americkými o zamezení financování terorismu se domnívám, že toto téma spadá do nového právního rámce vytvořeného Lisabonskou smlouvou a Listinou základních práv Evropské unie. Jedná se o závažnou záležitost, která opravňuje k intenzivní rozpravě v Evropském parlamentu, který by měl mít přístup ke všem potřebným dokumentům, aby bylo možné rychle uzavřít dlouhodobou dohodu, jež bude hodnotnější z hlediska bezpečnosti, ale nebude moci ohrožovat práva občanů.

Diogo Feio (PPE), *πίσμεν.* – (PT) Dohoda SWIFT umožňuje Ministerstvu financí USA přístup k údajům o finančních platbách s cílem prevence terorismu a jeho financování a boje proti němu. Vzhledem k technické stránce systému SWIFT to však nemůže být omezeno na vyhledávání zvláštních údajů, které se týkají jednotlivců podezřelých z účasti na trestných činnostech. Systém tedy musí předávat veškeré informace o všech transakcích v určité zemi k určitému datu. Tato situace nenarušuje ochranu údajů o evropských občanech a společnostech, protože respektuje zásady proporcionality a nutnosti.

Boj proti terorismu samozřejmě zahrnuje mezinárodní právní spolupráci a v mnoha případech předávání osobních údajů, jako např. bankovních informací.

José Manuel Fernandes (PPE), *πίσμεν.* – (PT) Pokud jde o prozatímní dohodu, jsem si vědom potřeby transatlantické spolupráce v boji proti mezinárodnímu zločinu, a zejména proti terorismu. Chtěl bych zdůraznit, že tato spolupráce by měla být vybudována na základě vzájemné důvěryhodnosti a respektu k zásadám vzájemnosti, proporcionality a respektu k právům občanů. Bezpečnost by však neměla potlačovat ostatní práva, svobody a záruky, spíše by s nimi měla být v souladu. Není přijatelné, aby policie v Portugalsku mohla mít přístup k bankovním informacím určité osoby pouze na základě zmocnění, zatímco miliony údajů by mohly být odesílány k výkladu a analýze policií USA bez jakékoli soudní kontroly. Odsuzuji způsob, jakým Rada postupovala vůči Evropskému parlamentu, když nesdělovala informace a představovala záležitost jako hotovou věc. Je nezbytné, aby se to v budoucnu neopakovalo a byla striktně dodržována Lisabonská smlouva. Proto hlasuji pro usnesení, které je proti dohodě.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vítáme skutečnost, že většina Parlamentu, včetně nás, tak zvanou dohodu SWIFT mezi EU a Spojenými státy americkými zamítla.

Existence těchto databází a výměna těchto údajů nebo přístup k nim, ať ze strany orgánů USA, agentur EU nebo orgánů členských států, vytvářejí velkou míru nejistoty, která vede k rizikům, jež nemohou být kontrolována v důsledku faktické kontroly orgánů nad občany. Zločinci i nevinní, podezřelí i ti bez podezření jsou stejně uvězněni v procesu, který, jak se ukazuje, neposkytuje žádné záruky účinnosti.

Uplatňování této dohody by znamenalo udržování závadných opatření, která se považují za součást tak zvaného boje proti terorismu, a úmyslné medializace tohoto tématu s ohledem na potlačování práv. Podporujeme potřebu boje se všemi druhy kriminality, ale při něm se musíme soustředit především na původ a prevenci těchto jevů a nemůžeme zdůrazňovat neurčitá bezpečnostní opatření, která omezují veřejné svobody a základní práva a záruky občanů a dále oslabují naši demokracii.

Nesouhlasíme s výměnou svobody za více bezpečnosti, protože nakonec ztratíme obojí. Podporujeme spíše bezpečnější společnost s širokými demokratickými právy a svobodami.

Christofer Fjellner a Alf Svensson (PPE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme pro dohodu mezi EU a USA o předávání údajů ze systému SWIFT. Navrhli jsme však, aby Parlament rozhodnutí odložil, aby byla dále posílena ochrana soukromí. Parlament to bohužel neschválil. Prozatímní dohoda, pro kterou jsme hlasovali, je aktem, který vyvažuje dva cíle: účinnou kontrolu terorismu a zajištění osobního soukromí našich občanů. V boji proti terorismu jsou potřebné účinné nástroje, ale především musíme zajistit, aby byla respektována demokratická práva. Domníváme se, že to bylo nyní učiněno, ale přáli bychom si ještě přísnější ochranu. Protože systém SWIFT nyní přesunul část svých operací z USA, bylo významně posíleno osobní soukromí v oblastech, kde se uplatňují evropské normy ochrany osobních údajů. Další vyjednávání mezi EU a USA o dlouhodobé dohodě, která slučuje silnou záruku ochrany údajů pro naše občany s účinnými možnostmi sledování hospodářských příprav na teroristické činy, mají být ukončena v říjnu. Ačkoli lze pro posílení ochrany jednotlivce ještě mnohé udělat, domníváme se, že zlepšení ve srovnání se situací před přelomem roku, kdy neexistovala žádná dohoda, nabízejí dostatečnou bezpečnost, abychom mohli hlasovat pro prozatímní dohodu a zásadně omezit oslabení boje proti terorismu v příštích devíti měsících. Před uzavřením konečné dohody budeme jako podmínku schválení požadovat další posílení ochrany jednotlivců.

Robert Goebbels (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zamítnutí tak zvané dohody SWIFT mezi EU a Spojenými státy americkými o předávání údajů o zasílání peněz pro účely boje s terorismem. Dohoda SWIFT má k rovnováze mezi potřebou bojovat s mezinárodním terorismem a potřebou chránit základní práva ve své současné podobě velmi daleko. Je nepřijatelné, aby byly miliony nefiltrovaných osobních údajů o nevinných lidech posílány orgánům USA. Je nepřijatelné, aby mohly být tyto údaje podle právních předpisů USA a v rozporu s právními předpisy EU uchovávány po dobu až 90 let. Náležitá ochrana osobních údajů a soukromí, kterou jsem podpořil již při dvou hlasováních o výměně fiskálních údajů, by měla platit rovněž pro dohodu SWIFT.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Tuto zprávu jsem rozhodně podpořila, aby mohl Evropský parlament vyjádřit své jasné zamítnutí dohody SWIFT, jež byla vyjednána potají, bez ohledu na obavy Evropského parlamentu, který se Rada a Evropská komise všemožně snažily nepřipustit k vyjednávání. Vzhledem k zásadě ochrany soukromí a účinnosti tohoto předávání údajů v boji proti terorismu je důležité, aby diskuse probíhaly tak, aby byla nově vyjednána jasná dohoda. Další zprávou z tohoto hlasování je rovněž upevnění role Evropského parlamentu jako služebníka evropských občanů, a tím i jeho vůle pevně a účinně hájit jejich práva a základní svobody jak při ochraně jejich soukromí, tak v boji proti terorismu.

Monika Hohlmeier (PPE), písemně. – (DE) Mé rozhodnutí hlasovat proti prozatímní dohodě SWIFT není rozhodnutím proti spolupráci s USA v boji proti terorismu. Důrazně jsem prosazovala, aby byla co nejrychleji vytvořena nová, přijatelná dohoda, která by bezpečnostním orgánům v Evropě i USA umožnila úzce spolupracovat a odhalovat převody peněz s podezřelými vazbami na terorismus. Prozatímní dohoda však obsahuje zásadní nedostatky, včetně nedostatečných ustanovení o vymazání údajů, právu na stížnost a přístup k informacím a dalším předávání třetím stranám. Od opravdového partnerství mezi Evropskou unií a USA navíc očekávám, že odpovědnost za zajišťování bezpečnosti občanů v rámci programu pro sledování financování terorismu (TFTP) nezůstane pouze v rukou USA, ale že bude rovněž přijat jasně definovaný časový rámec pro rozvoj evropského TFTP v partnerství s USA uvnitř Evropské unie.

Proto doufám, že bude v nejbližší budoucnosti vyjednána dohoda, která poskytne dlouhodobý základ pro společný boj proti terorismu na celém světě pomocí odhalování teroristických sítí a jejich finančních transakcí, ale která bude rovněž respektovat důvěrnost údajů o občanech.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Zamítnutí prozatímní dohody o předávání bankovních údajů do Spojených států prostřednictvím sítě SWIFT na základě faktorů souvisejících s ochranou osobních údajů, proporcionalitou a vzájemností nesmí být chápáno jako cvičení Parlamentu v používání nových pravomocí zavedených Lisabonskou smlouvou, ale jako politický vzkaz z Evropy. Zamítnutím této dohody a hlasováním pro doporučení Evropského parlamentu jsme ukázali, že zásadní politické rozhodnutí nemůže být přijato, jestliže porušuje ustanovení Lisabonské smlouvy, a zejména Listiny základních práv. Jakmile bude podepsána nová dohoda, tentokrát na dlouhodobém základě, a bude zaručovat ochranu údajů evropských občanů, Evropský parlament jí dá svůj jasný souhlas. Boj proti terorismu zůstává jedním z hlavních úkolů, které před námi nyní stojí. V této situaci je nová dohoda nezbytná, musí však být vyjednána lépe, aby zaručovala náležitou ochranu evropských občanů. Při návrhu nové dohody proto musí mít Parlament hlavní úlohu v postupu, který respektuje literu Smlouvy.

Eija-Riitta Korhola (PPE), písemně. – Dnes jsem hlasovala proti dohodě SWIFT o sdílení bankovních údajů s USA pro účely boje proti terorismu. Tato dohoda nešla dostatečně daleko v ochraně evropských občanů; je třeba zdokonalit její záruky pro ochranu údajů. Podle této dohody není například pro získání údajů zapotřebí předchozího soudního rozhodnutí. Ochrana údajů je jedním z našich základních práv. Respekt k lidským právům má zásadní význam a jejich obrana je nedílnou součástí mé práce v Parlamentu. Současně se domnívám, že musíme ve spolupráci s USA přijmout opatření, která nám pomohou v boji proti terorismu; toho však nesmí být dosaženo na úkor Listiny základních práv. Toto zamítnutí dohody SWIFT je významnou příležitostí v historii Evropského parlamentu. Vysílá jasný vzkaz: Evropský parlament bude využívat svých nově získaných pravomocí podle Lisabonské smlouvy v zájmu demokracie a obhajovat a chránit práva svých občanů. Komise musí v každé budoucí dohodě s USA o sdílení dat prokázat, že je dosaženo správné rovnováhy mezi bojem proti terorismu a respektem k soukromí našich občanů.

Elisabeth Köstinger (PPE), písemně. – (DE) Nepochybuji o tom, že úzké a konstruktivní partnerství mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými je potřebné, zejména pokud jde o boj proti terorismu. Hlasovala jsem však proti prozatímní dohodě SWIFT, protože nevyjasňuje základní otázky ochrany údajů. Obejití Evropského parlamentu při vyjednávání dohody bylo rovněž nepřijatelné a vysoce problematické. I když si myslím, že mezinárodní dohoda upravující výměnu údajů je potřebná, občanské svobody a základní práva musí být chráněny.

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro dohodu SWIFT, protože si myslím, že výměna údajů je užitečná. Naše příslušné tajné služby uvedly různé případy, které tuto užitečnost prokázaly. Hrozba terorismu existuje, to nelze popřít, a nevydařený pokus v Detroitu minulý měsíc to potvrzuje. Musíme tedy projevít svou odpovědnost. Je to otázka vzájemné pomoci. Tato dohoda nesmí být vykládána jako jednostranný závazek ze strany EU. Unie umožní přístup ke svým informacím, ale výměnou za to orgány USA tyto údaje analyzují, což v Evropě v současnosti dělat nemůžeme, protože neexistuje žádný evropský program pro boj proti financování terorismu, který by byl rovnocenný s programem TFTP. Tato dohoda zajišťuje naši bezpečnost, nejen bezpečnost na území USA. A konečně, na rozdíl od předchozích jednostranných závazků, je to skutečná mezinárodní dohoda. Záruky budou závazné, uplatňování dohody bude podléhat vyhodnocení, a pokud se bude EU domnívat, že tyto záruky nejsou dodržovány, dohoda obsahuje jasné ustanovení, podle kterého ji mohou strany ukončit.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Předmětem hlasování bylo obnovení dohody, která tím, že odhalovala bankovní transakce, byla mimořádně důležitá v boji proti terorismu, jež si v posledních západní společnosti zvolily letech za svůj cíl. Kdyby bylo usnesení schváleno a dohoda zamítnuta, teroristické organizace by mohly operovat bez jakékoli účinné kontroly a to by přineslo závažné důsledky. Je zajímavé, že mnozí z extrémní levice, kteří dohodu odmítají z důvodu, že porušuje důvěrnost osobních údajů, jsou zároveň těmi, kteří se ve svých domovských zemích zasazují o ukončení bankovního tajemství a zveřejnění všech bankovních informací. Pro tyto lidi není problémem předávání údajů, ale skutečnost, že jsou předávány do USA, země, vůči níž nedokážou skrývat své očividné nepřátelství. Proto moje hlasování proti usnesení a pro dohodu bralo v úvahu pouze velmi specifické okolnosti potřeby boje proti terorismu všemi prostředky a uznání zásadní úlohy USA v tomto boji.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Hlasoval jsem pro zprávu poslankyně Hennis-Plasschaertové, abych projevila své odmítnutí dohody SWIFT, která byla podepsána 27 členskými státy pro předávání údajů o finančních transakcích do Spojených států amerických pod záminkou boje proti terorismu. Domnívám se, že žádost Spojených států je nepřijatelná a je hrozbou pro svobody a práva evropských občanů. Tímto návrhem se nejkonzervativnější síly pokusily vydat nás se svázanými rukama i nohama zájmům USA, aniž by pomyslely na bezpečnost nebo soukromí občanů. Evropský parlament nemůže dovolit, aby byly občanská práva a svobody Evropanů porušovány pro účely boje proti terorismu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) EU již příliš dlouho nechává USA určovat pravidla. Je nejvyšší čas, abychom zatrhlí neustálé vměšování USA do našich občanských práv a svobod a ochrany údajů ve jménu boje proti terorismu. Předávání údajů o finančních převodech zahraničním mocnostem představuje vážné porušení základních práv našich občanů, zejména jsou-li příjemcem údajů Spojené státy americké. Předávání milionů bankovních údajů rozhodně není v zájmu Evropy.

Nikdo neví, co budou tajné služby USA se shromážděnými údaji dělat, a to ponechává dveře otevřené dokořán všem druhům zneužití, dokonce i hospodářské špionáži. Washington, který používá bankovní údaje v boji proti terorismu, není ničím než lacinou kouřovou clonou. Když nic jiného, může EU tím, že řekne „ne“ dohodě SWIFT, prokázat svou nezávislost na USA. Zamítnutí dohody SWIFT Evropským parlamentem z celého srdce podporuji.

Mariya Nedelcheva (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem proti dohodě SWIFT mezi Radou Evropské unie a Spojenými státy americkými, protože se domnívám, že záruky pro ochranu údajů jsou nepřiměřené. Aniž bych zpochybňovala skutečnost, že boj proti terorismu je nevyhnutelný, protože nebezpečí je dnes více než reálné, jsou přesvědčena, že nemůžeme zaručit bezpečnost evropských občanů, aniž současně zaručíme naprostý respekt k jejich osobním údajům.

Situace je taková, že ustanovení dohody SWIFT pro případy, ve kterých by Spojené státy mohly předávat evropské údaje třetím zemím, jsou příliš nejasná. Musí existovat jasné ustanovení, které bude tyto výměny údajů upravovat. Pokud jde o možné opravné prostředky pro občany nebo podniky, kteří se domnívají, že jejich údaje nebyly řádně zpracovány, článek 11 dohody je velmi nepostačující.

Zaručuje sice ochranu údajů, které jsou zpracovávány na území Evropské unie, co se však děje s evropskými údaji, které jsou zpracovávány ve Spojených státech? Vyjednávání budou muset být vedena transparentně a demokraticky, s plnou a celkovou podporou Evropského parlamentu, jak pro tento typ mezinárodní dohody stanoví Lisabonská smlouva.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) 11. únor 2010 je pro Evropský parlament významným dnem: poslanci zastupující nejširší možné spektrum politických přesvědčení a široký zástup členských států hlasovali proti tomu, aby byly finanční údaje evropských občanů předávány do USA. Není jasné, jak by toto předávání údajů mohlo sloužit účelu boje proti terorismu, a dohoda SWIFT také nezaručuje dodržování evropských norem ochrany údajů. Tímto rozhodnutím Parlament jakožto orgán zastupující evropské občany získal větší vliv a sebedůvěru a nepodleh tlaku USA. Jeho odpovědí bylo jasné „ne“ okleštění evropských občanských práv pod pláštíkem boje proti terorismu. Rozumí se samo sebou, že i já jsem z tohoto důvodu podpořil zamítnutí zprávy.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zamítnutí dohody SWIFT se Spojenými státy americkými, protože spíše než nástroj pro boj proti terorismu představuje ohrožení soukromí evropských občanů. Dohoda, která byla nedávno podepsána mezi Evropskou unií a USA, je aktem vzdoru vůči Evropskému parlamentu, protože byla podepsána pouze jeden den před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Dohoda nebyla s Parlamentem včas projednána a nyní je příliš pozdě. Dohodu jsem zamítla a doufáme, že Spojené státy i Rada si uvědomí, jak důležité je zapojení Evropského parlamentu do rozhodovacího procesu na úrovni EU. Pevně věřím, že pod španělským předsednictvím může být dosaženo lepší dohody.

Renate Sommer (PPE), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro odložení hlasování o dohodě SWIFT. Čtyřtýdenní odložení by otevřelo cestu k dalším jednáním. Tímto rozhodnutím jsme Komisi ukázali, že vidíme dále; mohli jsme využít příležitosti, abychom zohlednili oprávněné obavy našich občanů a společností, pokud jde o ochranu jejich údajů v prozatímní dohodě, která je již v platnosti. Naší svrchovanou odpovědností je chránit občanské svobody a základní práva. Zamítnutím odložení se však toto plénum zreklo možnosti využít svých nových pravomocí odpovědně a zvýšit svůj vliv na vyjednávání. Na druhé straně jsem však v žádném případě nemohla hlasovat pro dohodu SWIFT. Porušení důvěry, kterého se USA dopustily, je neuvěřitelně arogantním, křiklavým projevem egoistické mentality a bylo doplněno pohrdáním, které Parlamentu projevila Rada.

Nyní však musíme vyjednat novou, dlouhodobou dohodu, rychle a sebevědomě, s účastí Evropského parlamentu, ať je transatlantické přátelství jakkoli silné. Tato dohoda musí odrážet normy EU, protože kontrolovaná výměna údajů v boji proti mezinárodnímu terorismu je rovněž v zájmu Evropy.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) S přesvědčením jsem hlasoval pro zprávu a těší mě, že většina odmítla ustoupit silnému politickému tlaku a hlasitě se ozvala ve věci spravedlnosti a bezpečnosti. Parlament

zabránil dalšímu předávání informací o milionech evropských převodů a bankovních transakcí do Spojených států prostřednictvím systému SWIFT a prokázal, že bere vážně základní práva stanovená v Lisabonské smlouvě.

Předsednictví EU a Evropská komise musejí nyní odvolat prozatímní dohodu se Spojenými státy americkými a vrátit se k jednacímu stolu vybaveni požadavky v usnesení přijatém Evropským parlamentem v září 2009. Nejprve však musí být vedena otevřená rozprava o podstatě vztahu mezi bezpečnostní politikou a bojem proti terorismu na jedné straně minimálními zárukami základních občanských práv a respektem k soukromí stovek milionů občanů a na straně druhé. Těší mě, že vydírání a politický tlak nefungovaly. Navíc je nesmysl tvrdit, že respekt k občanským právům a soukromí je překážkou boje proti terorismu. My ve skupině Zelených/Evropské svobodné aliance jsme připraveni spolupracovat na účinné, přísné bezpečnostní politice, která však respektuje ústavní práva a rovněž zohledňuje příčiny kriminality a terorismu.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Boj proti mezinárodnímu zločinu, zejména prostřednictvím transatlantické spolupráce v boji proti terorismu, je jednou z hlavních priorit Evropské unie. Tato spolupráce by však měla být postavena na základě oboustrannosti a vzájemné důvěryhodnosti. Prozatímní dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o zpracovávání a předávání údajů o finančních transakcích podle právních předpisů USA nezaručuje evropským občanům a společností stejná práva a záruky, jaké by měli na území EU. Systém pro předávání údajů nerespektuje základní zásady evropských právních předpisů pro ochranu údajů, zejména zásady proporcionality a nutnosti. Dohoda výslovně nestanoví, že žádosti jsou podmíněny soudním schválením nebo omezeny v čase, ani dostatečně nedefinuje podmínky sdílení údajů se třetími zeměmi. Lituji také skutečnosti, že v průběhu vyjednávání se Rada nepodělila s Parlamentem o prakticky žádné informace a že hlasování o dohodě se uskutečnilo až poté, co vstoupila v platnost. Z těchto důvodů a protože práva a záruky evropských občanů musí být respektovány, hlasuji pro návrh usnesení, které zamítá uzavření dohody SWIFT.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), písemně. – (PL) Podle mnoha kolegů poslanců udělala Rada chybu, když při nedávných jednáních o dohodě s USA ignorovala Evropský parlament. Projev předsedy mé skupiny pana Josepha Daula nepomohl. Po podrobné rozpravě požádal kolegy poslance, aby hlasování odložili. Paní Malmströmová trvala na tom, aby nová Komise dostala více času k seznámení se s tématem a k dalšímu jednání a Parlament k důkladnějšímu projednání této záležitosti. Chápu velký význam ochrany osobních údajů, ale musíme mít také na paměti, že Spojené státy americké jsou naším největším partnerem. Musíme stavět na vzájemné důvěře a boj proti terorismu a bezpečnost našich občanů jsou naší společnou odpovědností. V souladu se stanoviskem své skupiny jsem hlasovala pro odložení. Bohužel jsme o 15 hlasů prohráli. Pokud vím, 35 poslanců z mé skupiny nebylo při hlasování přítomno. Je to další důkaz toho, že každý hlas je důležitý. Dále, rovněž v souladu se stanoviskem své skupiny, jsem hlasovala pro dohodu. Parlament nakonec dohodu zamítl 378 hlasy proti 196, 31 poslanců se zdrželo hlasování. Tento výsledek mě netěší, k této velmi důležité záležitosti se však nepochybně brzy vrátíme.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), písemně. – I když je jasné, že navrhovaná pravidla se zaměřují na usnadnění boje proti kybernetické kriminalitě i kybernetickému terorismu, výslovný odkaz na článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, rovněž s ohledem na rozhodnutí C317/04 Evropského soudního dvora, staví mimo zákon každé kladné hlasování v této věci, protože každý evropský občan se musí řídit obecnými předpisy, které platí pro Evropskou unii, i rozhodnutími Evropského soudního dvora.

Thomas Ulmer (PPE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zamítnutí dohody SWIFT. Tato událost byla milníkem v další demokratizaci Evropy a v uplatňování demokratických práv Parlamentu podle Lisabonské smlouvy, která se týká ochrany údajů a individuálních práv našich občanů. Rád bych byl účasten více magických okamžiků, jako byl tento.

Návrh usnesení B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Podporuji tento návrh usnesení, které vyzývá k urychlenému přijetí směrnice, kterou se provádí rámcová dohoda o prevenci poranění ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví, uzavřená evropskými sociálními partnery ve zdravotnickém odvětví. Každým rokem je v Evropské unii zaznamenán více než jeden milion poranění injekční jehlou, která mohou vést k přenosu smrtelně nebezpečných virů. Ustanovení o minimálních normách z poslední dohody nevylučuje budoucí ustanovení na úrovni států i Společenství, která budou pro pracovníky příznivější. Moje politická skupina v Evropském parlamentu dlouhá léta trvala na přísnějších evropských bezpečnostních normách ve zdravotnickém odvětví a vedle rámcové dohody musí být naléhavě přijata a prováděna příslušná směrnice.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro tento návrh usnesení, protože právní předpisy v oblasti ochrany zdravotnických pracovníků je třeba posílit. V Evropské unii bohužel každým rokem dochází k více než jednomu milionu poranění injekční jehlou, která vedou k přenosu virů, jako např. virů hepatitidy B, hepatitidy C nebo HIV/AIDS. Je proto nutně zapotřebí, aby byla v členských státech přijata a prováděna rámcová dohoda o ochraně před poraněním ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Mezi HOSPEEM (Evropské sdružení nemocničních a zdravotnických zaměstnavatelů) a EPSU (Evropská federace odborových svazů veřejných služeb) byla uzavřena rámcová dohoda o ochraně před poraněním ostrými předměty v nemocničním a zdravotnickém odvětví.

Tato dohoda je zaměřena na vytvoření norem a pravidel ochrany zdravotnických profesionálů před poraněním ostrými předměty, které může vést k přenosu více než 20 smrtelných virů a představovat mimořádně závažný veřejný zdravotní problém.

Vzhledem k důležitosti této rámcové dohody pro ochranu zdraví profesionálů ve zdravotnickém odvětví musí Komise neustále sledovat její provádění a urychleně přijmout směrnici, kterou se provádí.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Poranění jehlou a další poranění způsobená ostrými zdravotnickými nástroji představují jedno z nejčastějších a nejzávažnějších rizik pro zdraví pracovníků v celé Evropě; vzhledem k tomu, že nemocniční zaměstnanci a zdravotničtí profesionálové často riskují infekce způsobené poraněními při používání injekčních jehel nebo jiných ostrých nástrojů, jak se uvádí v přijatém usnesení. Proto je potřeba zaručit nejvyšší možnou úroveň bezpečnosti v pracovním prostředí v nemocnicích a kdekoli se provádějí zdravotnické činnosti.

Proto jsme schválili usnesení, které se odvolává na rámcovou dohodu, jež zase obsahuje ustanovení o minimálních bezpečnostních normách, aniž jsou dotčeny současné i budoucí předpisy Společenství i vnitrostátní předpisy, které jsou pro pracovníky příznivější. Členské státy a/nebo jejich sociální partneři by měli být vyzváni k přijetí dodatečných opatření, která jsou pro pracovníky v příslušné oblasti příznivější.

David Martin (S&D), písemně. – Důrazně podporuji rámcovou dohodu, která byla uzavřena mezi Komisí a evropskými sociálními partnery zastupujícími zdravotnické odvětví. Ochrana zdravotnických pracovníků před poraněním a potenciálním přenosem virů má zásadní důležitost a těší mě, že tento návrh získal takovou podporu, zejména po usilovné práci pana Stephena Hughese.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Zdraví pracovníků na pracovišti je stejně jako předmět práce tématem, které vyžaduje sociální odpovědnost, což znamená, že jsou zohledněny všechny jednotky, které jsou za tuto oblast odpovědné, včetně Evropského parlamentu. Rámcová dohoda, kterou dnes uzavřeli evropští sociální partneři v nemocničním a zdravotnickém systému, je důležitým příspěvkem k ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků v nemocničním odvětví.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tento návrh usnesení na ochranu zaměstnanců pracujících na klinikách a v nemocnicích. Příliš mnoho nemocničních zaměstnanců a zdravotnických pracovníků se stále stává obětmi infekce způsobené poraněním při používání injekčních jehel a ostrých nástrojů. Jako poslankyně Evropského parlamentu proti tomu musím bojovat. Tento návrh usnesení také vyzývá ke zlepšení odborné přípravy a pracovních podmínek zdravotnických pracovníků, kteří čelí tomuto nebezpečí: v celé Evropské unii jsou zapotřebí bezpečnější zdravotnické nástroje s integrovanými ochrannými prvky. Vzhledem ke svému sociálnímu přesvědčení a znalosti nemocničního prostředí vyzývám k rychlému přijetí a neodkladnému uplatňování opatření stanovených v návrhu směrnice.

Evelyn Regner (S&D), písemně. – (DE) Hlasovala jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu, protože jsem stoupencem dohod sociálního partnerství. Tradiční evropští sociální partneři dosáhli dohody o stávajícím tématu a já vyzývám k tomu, aby byla tato rámcová dohoda neprodleně začleněna do příslušných evropských právních předpisů tím, že Rada bez dalšího prodlení vydá příslušnou směrnici.

Derek Vaughan (S&D), písemně. – Bylo to důležité hlasování, které vyzvalo k přijetí evropské směrnice, jež by zlepšila ochranu pracovníků ohrožených poraněním injekční jehlou. Je třeba co nejrychleji přijmout opatření na ochranu těch, kteří pracují ve zdravotnickém odvětví a při poraněních použitými jehlami jsou ohroženi potenciálně smrtelnými chorobami, jako např. HIV/AIDS a hepatitida. Poranění injekční jehlou představují jedno z nejčastějších a nejzávažnějších rizik pro zdravotnické pracovníky v celé Evropě, odhaduje se, že každým rokem dojde v Evropě k jednomu milionu poranění tohoto typu. Doufám, že budou přijata rychlá opatření pro zlepšení odborné přípravy a bezpečnosti osob, které pracují s injekčními jehlami a ostrými nástroji, aby se výrazně snížil počet způsobených poranění a omezilo se způsobené emocionální

napětí dotyčných pracovníků. Také doufám, že používání bezpečnějších zdravotnických nástrojů pomůže předcházet zbytečným poraněním u osob, které denně pracují s injekčními jehlami.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12.50 a obnoveno v 15.00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan WIELAND

místopředseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)(rozprava)

10.1. Venezuela

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení o Venezuele⁽¹⁾.

Tunne Kelam, autor. – Pane předsedající, poslanci Parlamentu byli velmi znepokojeni nedávným výrazným omezením svobody tisku venezuelským režimem.

Jak víte, svoboda sdělovacích prostředků je jedním ze základů demokratické společnosti. Tato svoboda určité zahrnuje právo přijímat informace z více otevřených zdrojů. Nedávno došlo k útokům na svobodu sdělovacích prostředků ze strany prezidenta Hugo Cháveze. Prezident Hugo Chávez v srpnu minulého roku nařídil uzavření 34 rozhlasových stanic, když bylo zamítnuto obnovení jejich licencí. V lednu tohoto roku prezident Chávez zakázal vysílání televizní stanice RCTV International a pěti dalších kabelových a satelitních televizních kanálů, které neodvysílaly jeho oficiální projev. Dále označil používání Twitteru a internetu pro přenášení protivládních informací za teroristické aktivity. Protestujeme proti smrti dvou venezuelských studentů, kteří protestovali proti zastavení činnosti svobodných sdělovacích prostředků...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Renate Weber, autorka. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, svoboda vyjadřování není virtuálním právem, které je možné uznat, aniž bychom brali v úvahu politickou a sociální realitu dané země. Svoboda tisku vyjadřovat kritické názory na vládu nebo politiky, ať už se jedná o prezidenty, provládní politiky nebo opozici, je nejdůležitější zárukou svobody, jakou lidé mohou mít. Jde o přístup k informacím z více otevřených zdrojů, aby bylo zaručeno skutečné hlasovací právo.

Bohužel, realita ve Venezuele je taková, že po mnoha protidemokratických zásazích vlády prezidenta Cháveze proti opozici se zdá, že nyní vláda hodlá skoncovat s tiskem. Poukazujeme nejen na nedávný případ stanice RCTV International, na kterou venezuelský orgán pro audiovizuální vysílání uplatnil zákon s retroaktivním působením, ale také na skutečnost, že od roku 2009 bylo ve Venezuele uzavřeno 34 nejpopulárnějších rozhlasových stanic.

Kromě toho, televizní stanice Globovisión, jejíž redakční linie dosud zůstává nezávislá na vládě, se dostává pod tlak, aby tuto linii změnila. Nezapomeňme na to, že nezvrácenějším způsobem jak zlikvidovat média, je zavést autocenzuru.

Po uzavření 34 rozhlasových stanic vláda Hugo Cháveze oficiálně vyhlásila, že existuje seznam dalších stanic, které mají být také uzavřeny: seznam, který nikdo nezná, protože postupy vydávání zákazu nejsou přístupné, seznam, nad kterým visí značná nejistota a jehož jediným účelem je podporovat autocenzuru. Ke všem těmto porušením práva dochází, aniž by kompetentní soudy reagovaly na dřívější podané stížnosti.

V zemi, kde nejsou doržovány univerzální zásady, jako je neplatnost retroaktivního působení zákonů, kde soudní orgány nereagují na jakákoliv odvolání, pokud jim to neschválí prezident, neexistuje právní řád a žádné oddělení soudní, výkonné a zákonodárné moci. Bohužel, to je Venezuela dnešní doby.

⁽¹⁾ Viz zápis

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, je mi líto, ale návrh usnesení o Venezuele předkládaný hlavně skupinou Evropské lidové strany (Křesťanskými demokraty) je skutečnou fraškou splenou za účelem využít naléhavě potřebnou rozpravu k politickým účelům a snaze diskreditovat pana Cháveze.

Shrnu to, protože nemá smysl marnit čas. Čtyři národní stanice nesplnily požadavky zákonné registrace. Jejich činnost byla dočasně pozastavena a v současné době tyto požadavky splňují a já doufám, že se vše dá rychle do pořádku.

Ve společném návrhu usnesení se skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance a konfederace Evropské sjednocené levice – Severská zelená levice moje skupina znovu opakuje svoji jednoznačnou podporu svobodě vyjadřování a pluraritě. Jsem ovšem překvapená velmi proměnlivým postojem skupiny PPE ke svobodě vyjadřování. Nebylo to tak, že jste hlasovali proti usnesení o svobodě tisku v Itálii na obranu Berlusconiho? Pokud dnes chcete ze sebe dělat hlupáky, jen do toho. Při hlasování vás bude spousta, tak toho využijte.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Pane předsedající, mám také dva problémy týkající se Venezuely. Jeden se týká formy a jeden podstaty. Pokud jde o formu, musím říci, že naši kolegové poslanci ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanskými demokraty), kteří nyní už delší dobu aktivně zneužívají toto naléhavě potřebné zasedání o porušování lidských práv, aby vedli stranickou politickou debatu, vytvářejí složitou situaci.

Je legitimní, že chtějí provádět stranické politické aktivity. Ovšem toto není k tomu vhodné místo. Pokud chtějí vydávat prohlášení na podporu svých přátel, nebo alespoň kritizovat vlády, které se jim nelíbí, zde není pro to vhodné čas ani místo.

Berme ale toto naléhavé zasedání, ve kterém diskutujeme o porušování lidských práv a demokracii, trochu víc vážně, protože pokud tak neučiníme, ztratíme veškerou důvěryhodnost, kterou v současné době máme a kterou bude zřejmě obtížné znovu na mezinárodní úrovni získat.

V Latinské Americe dochází k mnoha zjevným případům porušování lidských práv. Budme také více důslední. Chceme diskutovat o lidských právech v Latinské Americe? Potom hovořme o Kolumbii a Hondurasu. Jak to, že se tyto otázky nikdy nedostanou na pořad jednání plenárního zasedání? Proč máme vždy tento problém, ale v případech jako je ten dnešní, který je pouze administrativní otázkou, využíváme tento typ prezence a podpory? To je nepřijatelné. Je to nepřijatelné, protože, a na tom trvám, ztrácíme naši věrohodnost a veškerou legitimitu vyjadřovat se k těmto typům případů.

Dovolte, abych se vyjádřil zcela jasně. Nejsem příznivec pana Cháveze. Jsem pro svobodu vyjadřování, dokonce i pro svobodu těch, jejichž názory se radikálně liší od mých, ať už vyjadřovaných zde, v Itálii nebo v Hondurasu. Problém, kterým se dnes zabýváme, je v podstatě administrativní záležitostí, záležitostí, která se týká vnitřních pravidel platných ve Venezuele, záležitostí, která se řeší, a navíc podle informací, které máme k dispozici, již byla vyřešena.

Takže neexistuje dokonce ani kauza. Není o čem jednat. Chceme-li zesměšnit toto naléhavé zasedání, potom pokračujeme v tomto duchu a skončíme tím, že nikdy vůbec nic neprojednáme, protože nebudeme ani trochu věrohodní.

Proto vyzývám členy skupiny PPE, aby brali toto naléhavé zasedání trochu vážněji, nebo se nepochybně stane úplně bezúčelným.

Joe Higgins, autor. – Pane předsedající, dovoluji, abych především zdůraznil naprosté pokrytectví pravicových skupin v tomto Parlamentu, které odsuzují venezuelskou vládu za dočasné ukončení vysílání stanice Radio Caracas Television (RCTV) a předstírají, že jsou zastánci svobody tisku. Jsou to stejné skupiny, které v Evropě tolerují systém, ve kterém je velká většina sdělovacích prostředků kontrolována velkými soukromými podniky a miliardáři, kteří tuto kontrolu využívají na jedné straně ke sklizení obrovských zisků do vlastní kapsy a na druhé straně k chrlení prokapitalistické propagandy, protřzní a proneoliberální propagandy; kteří v kontextu současné hospodářské krize urážejí a zneužívají pracovníky veřejného sektoru; například je na denním programu, že jsou to pracující, kdo musí platit za krizi, a donekonečna pomlouvají dělnické organizace, které se odváží nesouhlasit.

Zařazení otázky RCTV do dnešního mimořádného usnesení k lidským právům je závažným porušením tohoto postupu. Mimochodem, většina poboček sdělovacích prostředků ve Venezuele je ve skutečnosti v soukromém vlastnictví, včetně významných mediálních korporací, které v roce 2002 osnovaly spiknutí, jehož cílem bylo svrhnout Hugo Cháveze, který dokázal vyhrát volby a byl opakovaně zvolen občany Venezuely. Je skutečností, že poslanci PPE v tomto Parlamentu mají stejný program jako pučističtí spiklenci: chtějí svrhnout vládu Hugo Cháveze, protože tato vláda neplní příkazy světového kapitalismu provádět

paušální privatizaci a deregulaci, a nechtějí žádnou opozici vůči neoliberálnímu programu. Ano, dělnická třída v Latinské Americe se zvedá do opozice. Ne, nejsem nekritický vůči venezuelské vládě a mám k ní silné výhrady.

Hugo Chávez, navzdory masivní podpoře většiny venezuelských občanů, se prakticky rozhodným způsobem nerozešel s kapitalismem a nesměruje k skutečnému demokratickému socialismu. V určitém smyslu zde existuje trend k byrokratismu. Konečně, lidé v této oblasti, kteří uvažují podobně jako já, například ve skupině Socialismo Revolucionario, proti těmto trendům bojují a bojují za práva pracujících a skutečný socialismus, který mimochodem znamená, že by média nebyla řízena ani kapitalistickými ani byrokratickými zájmy, ale byla by demokraticky otevřená pro všechny části společnosti.

Tomasz Piotr Poręba, autor. – (PL) Pane předsedající, Evropský parlament je opravdu vhodným místem, kde bychom dnes měli mluvit o tom, co se stalo ve Venezuele, kde diktátor porušuje právo, likviduje opozici, zavírá nezávislé televizní stanice, vyvlastňuje podniky a zavírá nejrůznější instituce. Zde je správné místo k takové debatě. Jedná se o evidentní porušování lidských práv.

Jde ovšem ještě o další věci, protože vláda tohoto diktátora nejen destabilizuje situaci v jeho vlastní zemi, ale destabilizuje situaci v regionu. Provokativní akce vůči Kolumbii, podpora geril FARC – to jsou skutečnosti, které by opravdu mohly vést k reálnému konfliktu v regionu.

Kolumbie je naším strategickým partnerem. Podpořme Kolumbii a budme s ní v této době, kdy je tato země tak silně napadána prezidentem Chávezem, a je lživě nebo provokativně vedena k vyostření konfliktu v regionu. Je to naší povinností, a pokud se budou tyto útoky a provokace stupňovat, Evropská unie a Evropský parlament bude muset stát při Kolumbii a podpořit ji v konfliktu s Venezuelou, který, jak se obávám, může brzy vzniknout.

Bogusław Sonik, jménem skupiny PPE. – (PL) Pane předsedající, je to vždy stejné: za lepší zítřek, odstranit nerovnosti, osvobodit lid od utiskovatelů a tyranů, skoncovat s chudobou a nouzí, využít bohatství pro dobro národa – a někdo převezme moc. To je cílem každé revoluce, a také lidí, kteří využívají mechanismus demokracie, aby získali pozici, o které sní, například funkci prezidenta, aby hned další den odhodili slogany o svobodě, demokracii a lepší společnosti. Od tohoto okamžiku jsou vedeni pouze jedním mottem: „když jednou máme moc, nikdy se jí nevzdáme“. Diktátoři dosahují tohoto cíle s použitím stejných metod: cenzura, tajná policie, věznění odlišně smýšlejících, rozbíjení a rozdělení opozičních sil a naprostá kontrola médií. Určitým základním kamenem, symbolem tohoto druhu myšlení bylo ve 20. století například Leninovo potlačení vzpoury hrdinných námořníků v Kronštadu. Tato diagnóza dnes platí také pro Venezuelu. Svoboda médií má základní význam pro demokracii a dodržování základních hodnot. Evropská komise by měla přijmout vhodné opatření.

Zigmantas Balčytis, jménem skupiny S&D. – (LT) Několik členů naší skupiny již vyjádřilo svůj postoj a já také souhlasím, že otázka Venezuely nebo svobody vyjadřování není důležitá jen pro Latinskou Ameriku, ale pro celou Evropu a celý svět. Kdybychom detailně zkoumali porušování svobody vyjadřování, jsem přesvědčen, že bychom zjistili, že problémy existují i v některých členských státech Evropské unie.

Rozhodně podporuji názor, že tato záležitost byla snad zařazena na program poměrně příliš rychle a že máme daleko větší problémy a dochází k větším zločinům, nejen v Latinské Americe, ale také v jiných státech, a proto se domnívám, že tato otázka dnes byla zveličená.

Izaskun Bilbao Barandica, jménem skupiny ALDE. – (ES) Pane předsedající, souhlasím, že existují závažnější problémy než tento, ale abych byl důsledný, je mojí povinností, také odsoudit, co se v současné době ve Venezuele děje. Hlasoval jsem pro iniciativu vůči Itálii.

Před několika dny jsem zde kritizoval případ, který se stal v Baskicku, kde bylo zastaveno vydávání jediných novin ve Španělsku vydávaných v baskickém jazyku, a dnes jsem zde, abych odsoudil uzavření stanice Radio Caracas v roce 2007 a zrušení 34 rozhlasových stanic v roce 2009.

Přál bych si, aby to byly jen administrativní problémy a práva těchto médií byla obnovena. Dotýká se mne ovšem, když slyším, že prezident Chávez klade rovnítko mezi vytváření nových sociálních sítí a státní terorismus, a vidím, jak vážně je ohrožen internet.

Je mojí povinností hájit lidská práva, bránit svobodu vyjadřování, bránit právo médií poskytovat svobodné a pluralistické informace, protože to znamená obranu občanských práv na naprosto svobodný přístup k informacím.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, víme že Venezuela je jednou ze zemí s nejbohatšími zásobami ropy. Víme také, že tato země má obrovský potenciál hydroelektrické energie. Nicméně, jak všichni víme, obyvatelé Venezuely trpí důsledky léta trvajících špatného hospodaření. Po desítky let nebyla tato země schopná investovat své příjmy za ropu do udržitelného rozvoje nebo do budování infrastruktury. Zafixování národní měny k americkému dolaru bylo pravděpodobně dalším kontraproduktivním krokem. Prezident Chávez se nedávno pokusil překonat tento problém devalvací a kontrolou veřejného dluhu. Ovšem nacionalismus bank, znárodnění a dočasné uzavření obchodů s potravinami nebude pravděpodobně na dlouho stačit k odvrácení hrozby nekontrolované inflace.

Prezident Chávez provádí státem řízenou hospodářskou politiku, buduje centrálně plánovanou ekonomiku, podobnou ekonomikám autoritativních režimů, která je nepochybně a nevyhnutelně odsouzená k neúspěchu. Situace se pravděpodobně bude dále zhoršovat, k čemuž asi dojde, pokud se producenti potravin, kteří byli po léta nuceni vyrábět potraviny za pevné, netržní ceny, pokusí o nějaký protest. Musím také vyjádřit svůj kritický postoj ke skutečnosti, že v této svízelné situaci, kdy Venezuelané trpí výpadky energie, nedostatkem vody a žalostným stavem hospodářství, prezident Chávez koupil zbraně pro Národní gardu v hodnotě přes 70 milionů USD. To není dobré znamení, zejména v souvislosti s pokračujícími protesty poté, co bylo zastaveno vysílání kritické vůči vládě, při kterých se studenti a příslušníci opozice opakovaně střetli s bezpečnostními silami.

Jelikož, jak se všichni shodneme, lidská práva mají pro Evropskou unii obzvláštní význam, musíme si to vzít na starost a pomoci. Musíme jednat, nejen v případech týkajících se porušování lidských práv, ale také využívat příležitosti, které by mohly zlepšit životní podmínky obyvatel Venezuely, aniž by se přímo zasahovalo do vnitřních věcí této země. Tento úkol vyžaduje více diplomatických dovedností a citlivosti. Doufám, že Evropská unie je v takové pozici, aby to dokázala.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem poněkud překvapen, že v tomto Parlamentu je skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) obviňována, že si vynutila zařazení toho tématu na program, které, ačkoliv je naléhavé, se pravděpodobně nelíbí některým členům levicové většiny tohoto Parlamentu. Pochybuji, že tvoří většinu tohoto Parlamentu. Musel jsem prostě tuto otázku položit. Naše skupina, podobně jako všechny ostatní skupiny, má naprosté právo tuto věc předložit. I když pan Chávez, který je nyní u moci, možná je svým způsobem váš kamarád nebo snad kamarád předchozího španělského úřadujícího předsedy Rady, přesto se prostě musíme ptát, jaké opatření se v této věci přijme.

Jsem docela udiven, že někdo jako pan Chávez může říkat věci třeba jako „Twitter je teroristický systém“. Je mi líto, ale každý, kdo v této době a epoše označí Twitter jako teroristický systém, žije v jiném světě, zpátky v době kamenné. Dovolte, abych vám také sdělil toto: My, skupina PPE, se nenecháme zastrašit tímto obviněním. My odsuzujeme porušování lidských práv kdekoliv. Já osobně odsuzuji porušování lidských práv, když se týká svobody tisku. V tomto ohledu dovolu, abych pouze řekl, že venezuelští novináři jsou krmení propagandou a jsou pod diktátem a soudci jsou posíláni do vězení, pokud osvobodí někoho nespravedlivě zadrženého. Jako Evropané musíme mít odvahu otevřeně vystoupit proti takovým praktikám.

Nedovolím paní de Keyserové a dalším v tomto Parlamentu, aby házeli toto obvinění na skupinu PPE. Máme jako kdokoliv jiný naprosté právo navrhnout porušování lidských práv a svobod, ať již v Evropě nebo kdekoliv jinde na světě, jako téma vhodné k rozpravě.

Marietje Schaake (ALDE). – Pane předsedající, venezuelská vláda se protiprávně pokusila omezit svobodu vyjadřování a pluralismus v médiích a na internetu. Tyto zoufalé pokusy cenzurovat informace a potlačovat svobodu vyjadřování mi připomínají chování Mahmúda Ahmadínežáda. Prezident Hugo Chávez opravdu nazývá Mahmúda Ahmadínežáda přítelem – nad takovými přáteli, kteří potřebují nepřátele, můžeme vyslovit podiv.

Už jen fakt, že pan Chávez považuje Twitter a textové zprávy za terorismus, ukazuje, že považuje lidi a volný pohyb jejich myšlenek a opozici za nepřátele. Musím se přiznat, že jsem uživatelkou Twitteru a posílám textové zprávy, ovšem my v Evropě, díkybohu, považujeme svobodné vyjadřování za základní a univerzální právo, včetně posílání zpráv na internetu. Omezování digitálních prostředků k vyjadřování názorů, přenosu informací a výměně myšlenek svědčí o tom, že se venezuelská vláda bojí vlastních občanů a jejich volání po ukončení násilí a útlaku.

Úspěšnou mobilizaci občanů je možné vidět na příkladu Oscara Moralese, který na Facebooku založil skupinu „Milion hlasů proti FARC“ v naději, že shromáždí on-line milion lidí. Brzy zmobilizoval 12 milionů lidí, kteří protestovali na ulicích celého světa a vyzývali k ukončení násilí FARC. Toto hnutí bylo podporováno občany

využívajícími informační technologii jako nosné médium. Snaha omezit toto médium je nejen protiprávní, ale ukáže se také jako neúčinná.

Charles Tannock (ECR). – Pane předsedající, svoboda tisku a svobodně zvolená demokratická vláda tvoří základy EU. Pro Hugo Cháveze, pseudodiktátora Venezuely, jsou to prostě překážky na cestě k absolutní moci. Není do demokrat, ale demagog, který zruinoval venezuelskou ekonomiku.

A přesto se v tomto Parlamentu najde dosti obhájců pana Cháveze, jako například pan Higgins: snad proto, že Chávez odráží jejich silný antiamerikanismus a jejich odpor k úspěchu prezidenta Uribeho v sousední Kolumbii. Je politováníhodné, že se další levicové politické skupiny odmítají spojit s námi do hlavního politického proudu Parlamentu a odsoudit stále častější svévolné a vážné napadání základních svobod, kterého se dopouští Chávezův režim. Jeho reakcí na kritiku jeho vlády ze strany televizní stanice byl jednoduše zákaz vysílání.

To mi připomíná podobnou situaci v ČLR – v Číně – kde se komunistický režim pokusil zastavit vysílání protikomunistických programů evropskou společností. Chávez se tak – nepokrytě – zařadil po bok autoritativních čínských vládců prosazujících tvrdou linii. Jeho nejbližšími přáteli na mezinárodním poli jsou diktátoři Castro, Lukašenko Ahmadínezád, což mnohé vypovídá.

Moje skupina, ECR, podporuje venezuelské občany v úsilí zavést v jejich zemi skutečnou demokracii.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, situace v oblasti demokratických a lidských práv ve Venezuele se nepřetržitě zhoršuje, a je třeba abychom si to v plné míře uvědomili. Měli bychom si také dnes připomenout, že Venezuela byla různými organizacemi na ochranu lidských práv označena jako země, kde je nejhorší situace v oblasti svobody tisku v Latinské Americe.

Podplukovník Chávez selhal při správě Venezuely v mnoha ohledech, ale zůstal u moci pouze díky potlačování opozice, nabývání kontroly nad médii a manipulacemi průběhu voleb. Chtěla bych reagovat na některé kolegy, kteří v této sněmovně vystoupili již přede mnou, a říci, že naši odpovědnosti, naším posláním je podpořit venezuelské občany, kteří čelí perzekuci, potlačování lidských práv a jsou posíláni svým prezidentem do vězení.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Podle mého názoru Hugo Chávez převzal nejhorší možné aspekty totalitního socialismu z minulého století. Tím nemám na mysli jeho přístup k zahraničním investicím, který je samozřejmě také velkým problémem, pokud je zcela nahodilý. Mám ale na mysli jeho postoj ke svobodě tisku a k tomu, co nazýváme pluralismem, protože Hugo Chávez se pokouší imitovat pluralismus, když jednoduše zavírá rozhlasové stanice, které odmítají vysílat jeho rozvláčné projevy a vytváří veřejné stanice, aby simuloval pluralismus. Imitace pluralismu není to samé jako akceptování pluralismu, protože demokracie nemůže fungovat na základě karikatury pluralismu.

Lidé blízcí Chávezovi již byli jmenováni do funkcí. Chávez je naprostý diktátor, protože nenávidí pluralismus. Proto jsem přesvědčený, že by ho socialisté neměli obhajovat. Jednou z obětí nedávných demonstrací byl totiž socialistický student.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych podpořit názor zde prezentovaný jménem mé skupiny paní De Keyserovou. Není pochyb o tom, že není možné tolerovat porušování svobody tisku. Bezesporu zaznamenáváme znepokojivé události, ke kterým ve Venezuele dochází. Domnívám se ovšem, že bychom měli být velmi opatrní, co se týče formulace jednoznačných, kategorických a definitivních soudů. Podle mého mínění bychom měli dostat odpověď na zásadní otázku: stanice, které byly uzavřeny – byly uzavřeny z politických důvodů, nebo některé z nich byly uzavřeny, protože ve skutečnosti nesplnily zákonné požadavky? Myslím, že odpověď na tuto otázku a porozumění, co jsou čistě politické praktiky a co právní fakta, by měla mít velký význam pro postoj našeho Parlamentu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, je poněkud matoucí, jak někteří z mých kolegů poslanců uvažují o tom, že není vhodné mluvit o jedné z nejvíce zkorumpovaných zemí na světě. Oponenti prezidenta Hugo Cháveze stále ještě sedí ve vězení, odsouzení na základě čistě politických důvodů. Není v tomto případě hájení tohoto státu, který je plný ošklivých afér, trapným ponižováním se s ohledem na vlastní ideologii?

Venezuelané musí také snášet zcela zbytečné výpadky dodávek energie a vody v zemi, která má nejbohatší zásoby energie v celé Latinské Americe. Uzavření rozhlasových a televizních kanálů a násilné potlačení studentských demonstrací svědčí o totalitním režimu. Proč bychom tedy neměli reagovat? Když média musí fungovat podle zákona, měla by být rušena, jen v případě, že příslušné orgány nemají jinou možnost, až

poté co byly vyčerpány všechny dostupné zákonné prostředky. Obvinění lidé také musí dostat možnost hájit se a odvolat se proti odsouzení.

Pokud se venezuelská vláda zavázala k dodržování právního řádu a ochraně lidských práv, musí respektovat svobodu vyjadřování a chápat hodnoty, které kritika a otevřenost přináší zemi s ústavní vládou.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pane předsedající, i když to někteří považují za pouze administrativní otázku, pro ostatní to znamená mnohem více. Hovoříme o svobodě.

Chápu, že se někteří lidé domnívají, že svoboda musí být určitým způsobem a na určitých místech bráněna. Vím ovšem také, že pro některé lidi je skutečná svoboda, jejich vlastní svoboda, svobodou zavedenou určitými diktátory, které hájí, a v některých případech dokonce podporují, a nikoliv svobodou lidí, jako jsme my, kteří hájí toto slovo v jeho plném významu, kteří věří ve svobodná média a kteří jsou přesvědčení, že země nemůže být řízena dekrety. Měli byste se zeptat tisíců lidí z Kanárských ostrovů, kteří byli této situaci ve Venezuele vystaveni.

Mluvíme o právech, pluralitě a svobodě. Bohužel někteří lidé v ni dosud nevěří.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, Komise bere v úvahu návrhy usnesení předkládané Parlamentem k situaci ve Venezuele. Buďte ujištěni, že Komise tuto situaci velmi pečlivě sleduje.

V této souvislosti EU se znepokojením sleduje pokračující zastavení činnosti médií, včetně stanice RCTV International. Chápeme, že se jedná o problém, který jde nad rámec čistě právních požadavků a který je třeba posuzovat v kontextu otázky svobody vyjadřování ve Venezuele. Tato otázka zasluhuje pozornost a v minulých měsících se velmi zviditelnila na mezinárodní úrovni.

V listopadu 2009 například zvláštní zpravodaj Rady pro lidská práva OSN prohlásil, že navrhovaný zvláštní zákon proti trestným činům v oblasti sdělovacích prostředků ve Venezuele – cituji – „by znamenal závažné porušení práva na svobodu názoru a vyjadřování a omezoval by svobodu tisku v zemi, pokud by byl přijat v současném znění“. Zpravodaj také vyzval Venezuelu, aby plně respektovala článek 19 a 20 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, jehož je Venezuela smluvní stranou a který zaručuje svobodu názoru a vyjadřování.

Možná si také vzpomenete, že v roce 2009 Evropská unie vydala prohlášení týkající se těchto problémů, protože svoboda vyjadřování a svobodný přístup k informacím jsou pro nás otázky, které jsou součástí dialogu, který vedeme s venezuelskými představiteli. Velmi odsuzujeme, že dva protestující zemřeli a několik lidí byl zraněno, včetně členů bezpečnostních jednotek a protestujících. Sdílíme hodnocení Meziamerické komise pro lidská práva, která vyjádřila hlubokou lítost nad závažnými násilnými incidenty, ke kterým došlo jak na provládních demonstracích, tak na demonstracích proti vládě prezidenta Cháveze a které přiměly venezuelskou vládu, aby kontrolovala demonstrace – cituji – „v rámci respektování lidských práv podle meziamerických standardů“.

S obavami pečlivě sledujeme tendence k politické radikalizaci. Zářijové volby jsou obecně vnímány jako milník pro budoucnost země. EU v tomto ohledu zdůrazňuje význam toho, aby tyto volby proběhly v pokojném, transparentním a plně demokratickém prostředí.

V kontextu dialogu, který EU vede s venezuelskými představiteli, jsme vždy zdůrazňovali význam plného dodržování mezinárodních povinností a závazků v oblasti lidských práv, včetně svobody vyjadřování a tisku, jako základního kamene demokracie a právního státu. Jak víte, tento princip ukládá Listina základních práv a svobod, která je nyní součástí našich smluv. Tento princip klade zvláštní důraz na svobodu vyjadřování a dodržování pluralismu v médiích, v Evropě a také v našich mezinárodních vztazích.

Evropská unie, prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, podporuje aktivity organizací občanské společnosti v této velmi specifické oblasti. Dále nepřetržitě podporujeme všechny iniciativy zaměřené na podporu tolerance, prostoru pro dialog a vzájemného porozumění.

Chtěl bych jménem Komise ujistit Parlament, že vývoj ve Venezuele budeme nadále pečlivě sledovat. Náš závazek podporovat a posilovat demokracii a ochranu a podporu lidských práv a základních svobod se bude odrážet v naší politice spolupráce a vztahů s Venezuelou, v budoucnosti, stejně jak tomu bylo v minulosti.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedající, pokud má účinně fungovat postup „upoutání pozornosti“, předsedající by se měl dívat do sněmovny, aby viděl, kdo se hlásí o slovo, což jsem několikrát

viditelně učinila, abych mohla vystoupit v rozpravě o Venezuele. Vy nebo vaši asistenti by měli sledovat, kdo si přeje vystoupit.

Předsedající. – Paní Muñiz De Urquizová, není fyzicky možné, abych se díval všemi směry najednou. Jsem zde obklopen velmi pozornými lidmi. V každém případě, když jsem dával slovo poslednímu poslanci, také jsem řekl „poslední poslanec, který vystoupí, bude pan Mato Adrover“. Pokud jste chtěla protestovat, měla jste to udělat okamžitě.

Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat po ukončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Monica Luisa Macovei (PPE), písemně. – Podporuji toto usnesení, protože jsem znepokojena nedemokratickými opatřeními, která přijala venezuelská vláda, zejména těmi, která omezují právo na svobodný tisk, právo svobodného vyjadřování a shromažďování, a také vysokou mírou korupce, jak ji vnímají občané Venezuely. Kontrola médií a odlišných názorů je typická pro totalitní režimy. Jak uvádějí zprávy skupin pro lidská práva, Chávezova vláda v lednu 2010 pohrozila, že přijme opatření proti provozovatelům kabelových televizí, jejichž kanály nevyhoví požadavku vlády přerušit pravidelné vysílání, aby bylo možné vysílat prezidentské projevy. V důsledku toho bylo zastaveno vysílání sedmi kabelových kanálů. V roce 2009 Chávez donutil stanice živě přenášet 141 projevů, včetně jednoho, který trval sedm hodin a 34 minut. Co se týká korupce, vláda by měla plně a účinně plnit Úmluvu OSN proti korupci, využívat další relevantní nástroje a brát vážně obavy venezuelských občanů týkající se korupce – indikátoru dobré správy v kterékoliv zemi.

10.2. Madagaskar

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení o Madagaskaru⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, autor. – Pane předsedající, toto je skutečně téma k rozhodování. Je to téma, o kterém musíme diskutovat. Na Madagaskaru je politická krize a je nezbytné, abychom reagovali na nezbytné potřeby také v této zemi.

Pod záštitou Africké unie byla vyjednána smlouva o sdílení pravomocí mezi prezidentem Rajoelinou a prezidentem Ravalomananou.

Existuje také dohoda z Maputa a dodatečný akt z Addis Abeby, které zůstávají jediným politickým a demokratickým řešením současné krize. Dohoda z Maputa předpokládá vytvoření vlády národní jednoty na přechodné období 15 měsíců.

Dovolte abych v této souvislosti upozornil, že vznikají určité specifické a lokální situace, které jsou alarmující s ohledem na to, že vláda vydala dekret, který legalizuje export nezpracovaného a ohroženého dřeva, což ohrožuje biologickou rozmanitost země. To by mohlo způsobit velké problémy, protože tyto dřeviny mohou být navždy ztraceny.

V této souvislosti je třeba Komisi a členským státům připomenout, že posílat na Madagaskar volební pozorovatelskou misi by mohlo být chybou. Žádáme, aby se za těchto okolností do této země na volby, které současná vláda organizuje v březnu, neposílala delegace, protože tyto volby obcházejí dohodu z Maputa. Trvám na tom, že v tomto rámci, podle tohoto konsensu a na základě dohody z Maputa bychom neměli na této volební pozorovatelské misi trvat.

Ta musí být doprovázena také plným dodržováním lidských práv v této zemi a demokratických zásad právního státu. Pokud budou tyto podmínky splněny, potom můžeme o této misi hovořit. ale v současné situaci si myslím, že by to byla chyba.

Renate Weber, autorka. – (FR) Pane předsedající, problémy nestability na Madagaskaru navzdory iniciativám Africké unie a OSN přetrvávají. Pan Rajoelina se odmítá dělit o moc a odstraňuje každého, kdo mu odporuje. Nedávno potvrdil záměr zorganizovat všeobecné volby, aniž by bral v úvahu časový plán stanovený v dohodách z Maputa a Addis Abeby.

⁽²⁾ Viz zápis.

Bez přehánění je možné konstatovat, že protiústavní režim Andry Rajoelina ovládl všechny pilíře moci a snaží se také převzít kontrolu nad médií.

Naneštěstí pro Madagaskar, porušování lidských práv předchozím prezidentským režimem pokračuje i poté, co se Andry Rajoelina prohlásil prezidentem přechodné vlády (High Transitional Authority). Bezpečnostní síly, které řídí, často zasahují násilným způsobem, aby rozehnaly opoziční demonstrace, a došlo zde ke ztrátám na životech a zraněním.

Organizace Amnesty International ve své zprávě ze 4. února 2010 uvádí, že poslanci parlamentu, senátoři, právníci, vůdci opozice a novináři jsou vězněni, souzeni a nelegálně zadržováni a někteří byli během věznění týráni, aniž úřady cokoliv vyšetřovaly.

Fakta bohužel znovu ukazují, že kdo převezme moc silou, silou také vládne.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, o tomto návrhu usnesení existuje shoda. Nelegální přechodný režim vedený Andry Rajoelinem zavléká Madagaskar do chaosu. Režim si chce uvolnit ruce následujícími volbami, které vyhlásil na březen 2010, a tím se završí proces, který v sobě nemá nic demokratického a který se odehrává mimo rámce dohod z Maputa a Addis Abeby.

Nezákonné jmenování pochybných politických osobností, všeobecné porušování lidských práv a pronásledování a svévolné zadržování parlamentních poslanců, náboženských vůdců a civilistů vyburcovalo mezinárodní společenství a vedlo k uvalení sankcí. Bylo pozastaveno členství Madagaskaru v Rozvojovém společenství jižní Afriky a v Africké unii. Spojené státy odmítají Madagaskaru přiznat výhody zákona o africkém růstu a příležitostech. Dárci z Mezinárodního měnového fondu snížili rozpočet pomoci o 50 %, OSN bude zkoumat situaci v této zemi 15. února a Evropská unie, jak očekávám, pozastaví rozvojovou pomoc a zachová humanitární pomoc.

Situace je tedy pro obyvatele, kteří žijí za méně než dolar na den, tragická, katastrofální. Tuto situaci sledujeme s velkými obavami a tento společný návrh mimořádného usnesení je důkazem našeho zájmu. Podporujeme zprostředkovatelské úsilí Joaquima Chissana, bývalého prezidenta Mosambické republiky, a vyzýváme čtyři politické skupiny, aby se vrátily k jednacímu stolu. Jiné řešení neexistuje. Vyzýváme také Africkou unii a Rozvojové společenství jižní Afriky, aby znovu navázaly styky a dovedly přechodný proces ke zdárnému konci, a vyzýváme Komisi, aby nás informovala o probíhajících konzultacích s Madagaskarem podle článku 96 dohody z Cotonou.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Pane předsedající, v některých hlavních městech světa panují obavy, že by náš návrh usnesení mohl vést k eskalaci situace na Madagaskaru. Naším cílem je ovšem přinést do tohoto regionu mír. Odkazují zejména na články 14 a 15, které jsou zcela jasně zaměřeny na dialog.

Africká unie, Evropská unie, OSN, sousední státy, kontaktní skupina a v neposlední řadě Francie, všichni byly vyzváni, aby se podíleli na zajištění, že (minimálně) čtyři různá politická hnutí na Madagaskaru najdou společnou platformu, aby se Madagaskar nestal nespolehlivým státem směřujícím dále ke katastrofě a aby místo toho našel mírové a dojednané řešení. To ovšem bude možné, pokud se nikdo na Madagaskaru nebude snažit nastolit diktaturu, nikdo se nestáhne z mírového procesu a všechny strany se vrátí k jednacímu stolu, neboť jinak tato nádherná, ale zpustošená země nebude mít žádnou budoucnost.

Marie-Christine Vergiat, autorka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, na Madagaskaru se děje totéž jako v řadě dalších zemí po celém světě, vůči nimž Evropská unie projevila nedostatek politické síly. To platí zejména v Africe.

Rok poté, co se Andry Rajoelina nezákonně chopil moci, se zdá, že Madagaskar stále hlouběji upadá do sociální, hospodářské a finanční krize, kterou jeho obyvatelé nemuseli zažít.

Tato země se prakticky stala jednou z nejchudších zemí na světě, kde velká většina populace žije za méně než dolar na den. Stále častěji dochází k porušování lidských práv. Čelní představitelé církve, poslanci parlamentu, novináři a vedoucí osobnosti občanské společnosti jsou zastrašováni a týráni, jsou zadržováni a posíláni do vězení.

Mezinárodní společenství ovšem nevyvíjí moc velké úsilí a odmítá uznat, že se v podstatě jedná o státní převrat a že vláda dosazená na Madagaskaru Andry Rajoelinou je ve skutečnosti vojenskou vládou.

Madagaskaru bylo pozastaveno členství v Africké unii a v Rozvojovém společenství jižní Afriky. Od 2. února byla učiněna řada pokusů o řešení situace, včetně úsilí OSN a EU, jejichž výsledkem jsou dohody z Maputa

a Addis Abeby. Zdá se ovšem, že od prosince 2009 se tyto dostaly do nesnází kvůli rozporům mezi různými protagonisty a odmítnutí některých z nich podílet se na plnění těchto dohod.

My v konfederaci Evropské sjednocené levice – Severské zelené levice si myslíme, že nastal čas, aby dostal malgašský lid slovo, a že je nejvyšší čas, aby byla dodržována demokratická pravidla.

Andry Rajoelina, samovládce, dává přednost tomu, zorganizovat své volby jednostranně, aniž by se obrátil o radu k malgašským občanům, v rozporu s výše uvedenými dohodami. Jednostranně stanovil datum takzvaných demokratických voleb nejdříve na březen 2010, ale nyní se zdá, že mluví o datu někdy mezi koncem března a koncem roku 2010.

Proto chceme posílit humanitární pomoc, aby mohly být zahájena soudní řízení a Evropská unie se celou svojí váhou zasadila o zapojení občanské společnosti.

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, pokud Africká unie aspiruje na jakousi autoritu a respekt EU v mezinárodních záležitostech, potom Madagaskar je jistě tím případem, ve kterém by měla AU jednat rozhodně. Místo toho po pádu Marca Ravalomanana vidíme obvyklé váhání a vlažnou diplomacii, která bohužel připomíná situaci v Zimbabwe. Je čas, aby Africká unie přijala odpovědnost za Madagaskar, kde se už nějakou dobu epidemicky šíří politické napětí a chaos. Pokud se AU sama nemůže vložit do této šlamastiky, potom je na místě se zeptat, proč by to měla dělat EU.

Ve věci Madagaskaru bychom se měli ovšem nadále angažovat, abychom usnadnili návrat demokratické vlády a podpořili smír. Je velmi důležité, aby politici a vojenští představitelé, kteří byli zmiňováni a kteří potlačují lidská práva, byli pohnáni před soud. Cílené sankce proti nelegitimnímu režimu Andry Rajoelina také nabízejí účinný způsob jak potrestat ty, kteří se podílejí na trvalé nestabilitě, aniž by to poškodilo převážnou většinu madagaskarských obyvatel, kteří jsou upřímně znechucení napětím a sporadickým násilím v této nádherné zemi.

Cristian Dan Preda, jménem skupiny PPE. – (RO) Jak jsem již zdůraznil, stav nejistoty a politické nestability na Madagaskaru trvá již více než rok. I když v procesu vyjednávání problikávají jiskřičky naděje, akce Andry Rajoelina tento proces pouze brzdí a komplikují obnovení ústavního pořádku.

Mám na mysli odstranění ministerského předsedy jmenovaného po dohodě z Moputa, stažení se z jednání s politickými seskupeními a nedávné rozhodnutí rychle zorganizovat volby, aniž by byly respektovány dřívější dohody.

Domnívám se, že je to pokus dodat pozlátko legality a legitimizovat režim, který se dostal k moci po státním převratu, což Rajoelina nemůže popřít. Je zřejmé, že jedinou cestou jak zajistit ústavní pořádek je plně prosazovat dohody z Maputa a Addis Abeby.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych obrátit vaši pozornost ke skutečnosti, že všechny skupiny podpořily návrh usnesení. Je to, jak by mělo být, protože toto téma je velmi důležité. Na rozdíl od předchozích řečníků bych chtěl říci, že se musíme postarat o to, abychom svobodu vyjadřování a svobodu tisku v této zemi pouze nepropagovali, ale abychom ji také aktivně požadovali, nyní když zkoumáme způsoby, jak bychom mohli posunout věci kupředu, s nadějí že budou uspořádány svobodné volby. Musíme zaručit, že my, jako Evropané, nastolíme svobodu tisku ve všech oblastech, s veškerou potřebnou finanční pomocí. Musíme také poskytnout plnou podporu a vyvinout veškeré úsilí postupovat společně a poskytnout finanční pomoc v rámci dohod, které s touto zemí máme.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, je nesnesitelné sledovat situaci na Madagaskaru, kde moc je v rukou osoby, která převzala zemi násilnými prostředky a která vládne stejně brutálním způsobem, a jejíž pozici mezinárodní společenství neuznalo. Proto používám slovo „osoba“ a nikoliv „prezident“.

Většina obyvatel Madagaskaru žije pod hranicí chudoby: 7 000 dětí trpí vážnou podvýživou a situace se kvůli politické krizi pouze zhoršuje. Z tohoto důvodu je důležité, abychom spolu se zbytkem mezinárodního společenství zvýšili humanitární pomoc Madagaskaru.

Dále je životně důležité vyšetřit a objasnit politické vraždy, ke kterým došlo, a to třeba toto vyšetřování svěřit nezávislé, nestranné agentuře. Pokud se tak nestane, bude obtížné vybudovat důvěru a učinit kroky k zavedení demokracie.

Prioritou musí být, aby čtyři madagaskarské frakce mohly zasednout k jednacímu stolu a dohodnout se, co je třeba udělat, aby se v tomto roce mohly konat demokratické volby. Rozhodující význam má také to, aby

Madagaskar neuzavíral smlouvy o přírodních zdrojích, dříve než bude mít vládu s mandátem od svých obyvatel.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, ve věci Madagaskaru je dobré, že můžeme podat zprávu, že nejen Evropská unie má zájem, aby tato země postupovala v souladu s článkem 96 dohody z Cotonou, ale že také Africká unie a Rozvojové společenství jižní Afriky, jako regionální organizace, také zaujaly stanovisko, že další státní převrat v Africe je nepřijatelný. Pro Africkou unii a pro regionální organizace je to poměrně nová věc, nejen dělat rozhodnutí tohoto druhu, ale také je provádět a přijímat opatření.

Doufám, že když se tento týden 18. února v Addis Abebě sejde mezinárodní kontaktní skupina, všechny zúčastněné strany budou plnit své úkoly a kompetence a zajistí, že se také naplní všechny dohody uzavřené v Maputu. To je moje výzva všem účastníkům.

Viviane Reding, místopředsdkyně Komise. – (FR) Pane předsedající, ráda bych začala tím, že zdůrazním, že jsme velmi znepokojeni překážkami, které brání provedení dohod z Maputa.

Od počátku krize a od zahájení konzultací s Madagaskarem podle článku 96 dohody z Cotonou Komise aktivně podporovala zprostředkovatelské úsilí mezinárodního společenství, které dosáhlo značného pokroku, ale které bohužel dosud nevyústilo do účinného přechodného procesu. Jsme znepokojeni, protože spíše než aby docházelo k dalšímu pokroku, sklouzáváme zpět a existuje zřetelné riziko, že se vrátíme do stavu, ze kterého jsme vycházeli v březnu 2009.

Budete asi souhlasit, že to pochopitelně může vést ke zhoršení situace v oblasti politických a lidských práv a ke střetům mezi madagaskarskými obyvateli. Při různých příležitostech jsme ukázali, že odmítáme jakýkoliv jednostranný postup, který vede k narychlo organizovaným volbám, které nepřinesou trvalé řešení krize.

Proto, abych odpověděla na otázku vznesenou váženým poslancem, chtěla bych připomenout, že nejsme připraveni takový postup podpořit, politicky ani finančně.

Naši poslední nadějí je současná iniciativa předsedy Komise Africké unie. Jsme společně s mezinárodním společenstvím v rámci mezinárodní kontaktní skupiny připraveni vyhodnotit odpověď malgašských hnutí a podle situace předložit návrhy rozhodnutí Radě podle článku 96 dohody z Cotonou.

V případě negativního rozhodnutí to neovlivní projekty, které jsou k přímému prospěchu obyvatel a budeme pokračovat v humanitární pomoci bezbranným obyvatelům a podle potřeby tuto pomoc navýšíme.

Pane předsedající na závěr vás mohou ujistit, že se Komise bude aktivně, trpělivě a vytrvale snažit najít smírné východisko z krize.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat po ukončení rozpravy.

10.3. Barma

Předsedající. – Dalším bodem programu je rozprava o šesti návrzích usnesení o Barmě ⁽³⁾.

Véronique De Keyser, autorka. – (FR) Pane předsedající, situace v Barmě se nadále zhoršuje. Je třeba připomínat týraní vlastních lidí barskou vládou, nekonečné věznění držitelky Sacharovovy ceny Aun Schan Su Ťij a její násilné vystěhování na základě falešného obvinění před nadcházejícími volbami?

Barská vláda přislíbila přechod k demokracii v sedmi etapách, vedoucí nakonec k volbám. Pokud by se ovšem tyto volby konaly podle ústavy vytvořené vojenskou juntou, jak se zdá, že tomu bude, jediným výsledkem bude legitimizace pěti desetiletí vojenského režimu a zajištění 25 % parlamentních křesel pro armádu. Vyzýváme mezinárodní společenství, včetně Číny, Indie a Ruska, aby pokračovalo ve společném úsilí a vyvíjelo tlak na barskou vládu, aby zastavila vážné porušování lidských práv páchaných v této zemi, aby se oznámený přechod k demokracii nestal politickou fraškou.

Filip Kaczmarek, autor. – (PL) Pane předsedající, vyhlášení prvních voleb za 20 let, v kterékoliv zemi, nás obvykle naplňuje optimismem. Vzbuzuje naději, že budou zavedeny změny a dojde k demokratizaci země. Bohužel, málokdo z nás a z obyvatel Barmy věří, že volby, které se zde mají konat koncem roku, budou demokratické a čestné, nebo že přinesou skutečnou změnu. Barský režim představuje problém, se kterým

(3) Viz zápis.

bojujeme dlouhé roky. V našem usnesení odsuzujeme četná porušování lidských práv a občanských svobod, ke kterým v Barmě každodenně dochází. Dosud nevíme, co máme občanům Barmy říci o tom, jak brutálním činům režimu zamezit. Podle mého názoru mohou výsledky přinést pouze společná opatření. Společná – koho mám na mysli? Kdo by měl přijmout opatření? Sousední země? Země, které mají s režimem rozsáhlé obchodní vztahy a výměnu zboží a nepřímo ho financují, jinými slovy Rusko a Čína? Samozřejmě že Evropská unie, Spojené státy a OSN – s touto skupinou partnerů můžeme dosáhnout změny.

Marie-Christine Vergiat, autorka. – (FR) Pane předsedající, Barma žije od roku 1962 pod jhem vojenské junty, která je jedním z nejrepresivnějších režimů na světě. Poslední demokraticky zvolení poslanci parlamentu byli zvoleni roce 1990. Všichni byli uvězněni nebo donuceni rezignovat. V zemi je registrováno 2 000 politických vězňů, mezi nimi více než 230 buddhistických mnichů, kteří se v září 2008 zúčastnili mírových pokojných demonstrací a od té doby jsou ve vězení.

Několik desítek tisíc – já bych řekla stovek tisíc – barmských imigrantů žije v Thajsku, Indii, Bangladéši a Malajsií v podmínkách, které jsou často více než svízelné, a jsou vystaveni nelegálnímu obchodování. Desítky tisíc lidí byli proti své vůli vysídleni. V takové situaci jsou obzvláště ohroženi novináři. V současné době je ve vězení nejméně 14 novinářů a chtěla bych vyzdvihnout případ Hla Hla Win, pětadvacetileté novinářky, která byla odsouzena k 27 letům vězení za nelegální dovoz motocyklu, protože se odvážila navštívit buddhistický klášter.

Junta skutečně vyhlásila nové volby. Podobně jako paní De Keyserová se domnívám, že jejich jediným účelem je legitimizovat stávající vládu. K výsledkům můžeme být jediné skeptičtí.

Dnes hodláme znovu důrazně odsoudit systematické porušování lidských práv v Barmě a vyzvat barmskou vládu k dialogu a okamžitému ukončení praktik, kdy jsou do armády verbováni děti. Hodláme znovu vyzvat čínskou, indickou a ruskou vládu, aby uplatnily svůj vliv. Vybižím vás však, paní komisařko, abyste byl naším mluvčím v Komisi a Radě a abyste požadoval, aby Evropská unie pokračovala v restriktivních opatřeních vůči barmské vládě, protože kromě slov, nemáme nejmenší hmatatelný důkaz demokratické diskuse. Vyzýváme vás, abyste vyhodnotil účinnost přijatých opatření a učinil vše pro zajištění, že civilní obyvatelé ...

(Předsedající přerušil řečníka)

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, za ta léta jsem ztratil v tomto Parlamentu spoustu času diskusemi o závažnosti a zhoršování situace v oblasti lidských práv v Barmě, ale pokud se stále pokoušíme změkčovat naši rétoriku vůči brutální vojenské juntě, musíme se jen porozhlédnout po našem vlastním Parlamentu a připomenout si, proč potřebujeme udržovat a zvyšovat tlak na generály. Samozřejmě mám na mysli Aun Schan Su Ťij, přední představitelku opozice a nositelku Nobelovy ceny, jejíž obraz je vystaven na prominentním místě v prostorách Parlamentu v Bruselu i ve Štrasburku. Je jí nepřetržitě odpírán hlas, stejně jako jejím zastáncům. To nejmenší, co můžeme udělat, je hlasitěji se jich zastat a slíbit jim neochvějnou podporu v jejich poslání dosáhnout v Barmě trvalé demokratické změny.

Upozorňujeme také na osud menšiny Rohingů, kteří, jsou znovu a znovu vystavováni kruté diskriminaci a perzekuci ze strany armády a z nichž mnozí byli nuceni uprchnout do sousedního Bangladéše. Generálové mohou jednoduše ignorovat naše žádosti, ale to je nečiní méně cennými, protože jako demokraté máme svatou povinnost odsoudit takovou krutost, kdekoli na světě se s ní setkáme.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Pane předsedající, před několika měsíci jsem měl příležitost navštívit některé z tisíců uprchlíků na hranici mezi Thajskem a Barmou, kteří nyní doufají, že se budou moci vrátit do svých domovů. V některých případech jen doufají, že přežijí do druhého dne.

Také jsme se setkali s některými opozičními skupinami, mezi nimi s Národní ligou pro demokracii, jejíž čelní představitelkou, jak již bylo řečeno, je držitelka Sacharovovy ceny Aun Schan Su Ťij.

Při několika příležitostech jsem byl žádán, abych byl velmi opatrný a nepodporoval volby vycházející z ústavní reformy, kterou provedla sama vojenská junta, za podmínek podobných těm současným, kdy nepochybně dochází k porušování základních práv svobody vyjadřování a shromažďování, které také jasně ohrožují změny, transformaci a demokratickou reformu v této zemi.

Je pravda, že došlo k určité změně. Je pravda, že v roce 2009 byly propuštěny stovky vězňů; ovšem jen málo z nich bylo ve skutečnosti politickými vězni.

Vážným problémem je, že v Barmě je stále ještě více než 2 100 politických vězňů. V tomto kontextu je nemožné uvažovat o svobodných, spravedlivých volbách.

Proto je nezbytné nejprve uvažovat o tom, že pro konání voleb musí být vhodné prostředí. Jakýkoliv dialog, který nám umožní zlepšit situaci, bude vítáný, ale pouze na základě toho, že tyto osoby budou bezpodmínečně propuštěny a bude zaručeno, že uprchlíci se budou moci vrátit domů. V tomto ohledu musím přímo apelovat na Komisi. Pokles finančních prostředků, které jsou určeny pro tuto oblast a pro tyto uprchlíky, vzbuzuje velké obavy. Jde o naléhavé potřeby. Mluvíme o tisících lidí, kteří potřebují pomoc. Z tohoto důvodu se domnívám, že by bylo dobře se vyhnout krácení těchto rozpočtů.

Thomas Mann, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, situace v oblasti lidských práv v Barmě se dramaticky zhoršila: politická represe doprovázená vojenským a sexuální násilím, systematické verbování dětí do armády, 2 000 politických vězňů. První, domněle svobodné volby, které se mají konat na podzim tohoto roku, jsou totální fraškou. Opoziční strany je po právu hodlají bojkotovat. Zvláště znepokojující je situace Rohingů, z nichž více než 200 000 žije v uprchlických táborech. Mnoho jich uprchlo do sousedního Bangladéše a na cestě byli brutálně pronásledováni.

Velmi vítám ochotu Bangladéše přijmout Delegaci EP pro vztahy se zeměmi jižní Asie, aby mohla zjistit fakta. Zítřka letíme do Dháky, abychom přímo na místě získali informace o situaci v Cox's Bazaru v regionu Bandarban. Již je ovšem jasné, že aby pronásledovaní Rohingové přežili, potřebují komplexní mezinárodní ochranu. Evropská unie musí trvat na odsouzení chování barmské vlády, dokud se nezačnou objevovat známky pokroku směřujícího k demokracii.

Justas Vincas Paleckis, jménem skupiny S&D. – (LT) Podobně jako můj kolega pan Charles Tannock bych chtěl říci, že v tomto Parlamentu, který je bohužel v tuto hodinu vždy poloprázdný, to není poprvé, kdy diskutujeme o otřesné situaci v oblasti lidských práv v Barmě. Nedávno jsem o tom sám mluvil.

Rád bych věřil, že po dnešní rozpravě bude mít hlas Evropského parlamentu a Evropské unie větší účinek. Proč? Protože zde poprvé hovoříme o lidských právech ve světě nyní, když máme Lisabonskou smlouvu a s tím spojené funkce – mezi jinými, vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku paní Catherine Ashtonovou, schválenou Parlamentem. Nyní má Evropská unie větší možnost mít přímý vliv na situaci v Barmě i na situaci v jiných zemích, kde jsou porušována lidská práva.

V předvečer voleb v Barmě věřím, že budeme schopni něčeho dosáhnout, jedině když budeme naše kroky koordinovat s velkými státy: Čínou, Indií, USA a Ruskem.

Tomasz Piotr Poręba, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, až dosud neměly výzvy mezinárodního společenství k dodržování lidských práv v Barmě prakticky vůbec žádný výsledek. V barmských věznicích jsou stále tisíce politických vězňů a armáda pokračuje v páchání vražd, mučení a zatýkání. Přední představitelka opozice, nositelka Nobelovy ceny Aun Schan Su Ťij, byla po mnoha letech v domácím vězení a byla také odsouzena k tříletému trestu vězení. Junta tak chce zabránit tomu, že by se mohla zúčastnit nadcházejících voleb.

Barma také figuruje na předním místě ostudného seznamu zemí, ve kterých dochází k perzekuci zástupců náboženských menšin, včetně křesťanů. Podle záměrů junty by Karenové, kteří jsou křesťany, měli úplně zmizet z barmského území. Minulý rok karenští uprchlíci prchající před represí našli útočiště v Thajsku. V současné době thajská vláda přes mezinárodní protesty připravuje nucenou repatriaci a masovou deportaci více než 4 000 Karenů, kteří potom budou vystaveni dalšímu špatnému zacházení. Je naší povinností, nás v Evropském parlamentu, dožadovat se práv náboženských menšin, včetně křesťanů, na celém světě.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pane předsedající, co se týká lidských práv, Barma je jednou z nejvíce nestabilních zemí na světě. Seznam porušování lidských práv je nekonečný a nezdá se, že by se situace zlepšovala.

V našem usnesení jsme vyzvedli jen některé otázky. Mám pocit, že jeho hlavním účelem je dát jasně najevo, že víme a stále sledujeme, co se v Barmě děje.

Je také třeba, abychom vyjádřili naše poděkování Thajsku, které stáhlo své znepokojivé rozhodnutí vrátit uprchlíky do Barmy. Minulý týden jsem několikrát navázala kontakt s Thajskem, poté co oznámilo plány na vrácení těchto lidí. Karenským uprchlíkům hrozily nucené práce, mučení, možný nucený odvod do armády a zaminování země v oblasti, ze které uprchli. S pocitem úlevy jsem vyslechla, že se Thajsko po víkendových rozhovorech s organizacemi na ochranu lidských práv a mezinárodním společenstvím rozhodlo svých plánů na vrácení uprchlíků vzdát. Doufám, že EU společně se zbytkem mezinárodního společenství

bude schopná co nejdříve nabídnout Thajsku pomoc a hledat alternativní řešení problému karenských uprchlíků.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, Barma je znovu ústředním bodem návrhů usnesení Evropského parlamentu o porušování lidských práv. Opět se vyslovujeme pro odsouzení situace v zemi, v níž, jak se zdá, nedochází k žádnému zlepšení způsobu zacházení s občany a která velice potřebuje demokratizaci.

Zatímco v jiných zemích došlo v průběhu let k pokroku, Barma nadále volně porušuje základní práva svých občanů. Aun Schan Su Ťij, přední představitelka a symbol opozice, je stále v domácím vězení, celé populace byly vysídleny, děti jsou násilně verbovány do armády a lidé, kteří oponují režimu, jsou posíláni do vězení. Existuje příliš mnoho příkladů, než aby je zde bylo možné vyjmenovat.

Doufáme, že nadcházející volby proběhnou svobodně a že opoziční strany a kdokoli se bude chtít voleb zúčastnit, bude moci toto základní právo uplatnit. Doufáme také, že pozorovatelé budou moci ověřit svobodný průběh těchto voleb a že volby nebudou poznamenány žádným protiprávním jednáním a vojenská junta nevyužije volební urny k vlastní legitimizaci.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pane předsedající, vojenská junta vládne zemi prostřednictvím represí a hrubě a systematicky porušuje lidská práva. Jako zvolená zástupkyně občanů požadují svobodné a spravedlivé parlamentní volby v roce 2010, aby Barma měla legitimní vládu. Současný požadavek mít v parlamentu nejméně 25 % zástupců armády vybraných velitelem branné moci je mimo jakoukoliv rozumnou představu, jak má vypadat legitimní vláda.

Zadruhé, připomínám, že vláda vojenské junty v roce 2005 podepsala Úmluvu Organizace spojených národů proti korupci, ale neratifikovala ji. Ratifikace by ovšem měla být považována pouze za první krok: v boji proti korupci je rozhodující její plnění. Korupce přináší chudobu a beztrestnost.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pane předsedající, když se Barma rozhodla poprvé za 20 let uspořádat parlamentní volby, může to znamenat určitý krok kupředu v procesu demokratizace, pokud volby plánované na tento podzim budou poctivé. Jinými slovy, volby musí být především všeobecné, kdy bude moci volit každý dospělý občan, včetně nositelky Nobelovy ceny Aun Schan Su Ťij a 2 000 dalších opozičních aktivistů, kteří jsou v současné době vězněni z politických důvodů. Za druhé, voleb se musí zúčastnit také několik milionů Barmánců, kteří v obavách z mučení a smrti uprchli do Thajska, Bangladéše nebo Indie. Mělo by jim být umožněno volit v jejich původním bydlišti. Za třetí, příslušníci barmské armády by neměli mít zaručeno 25 % křesel v parlamentu, protože je to v rozporu se základním demokratickým mechanismem a od samého počátku to zkresluje výsledky voleb. Konečně barmská vláda musí respektovat pravidlo tajné volby a musí umožnit monitorování voleb mezinárodními pozorovateli a barmskými sdělovacími prostředky.

Pokud vláda v Barmě bude tyto požadavky ignorovat, myslím, že bude naprosto nezbytné pokračovat v restriktivních opatřeních proti režimu v souladu s článkem 16 usnesení.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Vojenská junta slíbila uspořádat v roce 2010 svobodné, demokratické volby. To je pro mezinárodní společenství důležité a EU by měla samozřejmě nadále na juntou vyvíjet tlak, aby se opravdu uskutečnil přechod k demokracii. Musíme se také ujistit, že ve volbách budou náležitě zastoupeny početné etnické minority žijící v Barmě. Tím by se mohlo skoncovat s opakujícími se etnickými konflikty. Čína má pravděpodobně nejlepší pozici, aby se mohla postavit za čínské menšiny, ale především by si měla vážít vlastních menšin: Tibetánů a Ujgurů. EU může být věrohodná a může vyvíjet účinný tlak, jediné když zajistí, že práva menšin budou respektována ve všech jejích členských státech. Pokud na území Evropské unie existují jazykové zákony, a to nemluvím pouze o Slovensku, pokud se na území Evropské unie znovu oživuje pravidlo kolektivní viny způsobem, který je v rozporu s výsledky druhé světové války, a pokud je na území Evropské unie popírána pouhá existence menšin, jejich mateřský jazyk a jejich práva, Evropská unie nemůže být věrohodná, když se snaží vyvíjet tlak, a také nemůže být úspěšná.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dramatické zhoršování situace v oblasti lidských práv v Barmě způsobené vojenskou juntou přináší další brutální krveprolití. Perzekuce náboženských skupin, etnické čistky a vyhánění ze země, zatýkání, únosy a věznění tisíců politických odpůrců režimu je na denním pořádku. Nová ústava a nyní předstírané plánované volby samozřejmě situaci žádným způsobem nezlepší.

Evropské delegace a pokrytecká usnesení Parlamentu ve skutečnosti také ničeho nedosáhnou. Co bychom z hlediska praktické politiky měli dělat, je soustředit veškeré síly Unie k přesvědčování Číny, Indie a Ruska, aby svojí politickou vahou přispěly k tlaku na barmskou vládu, aby zlepšila situaci v oblasti dodržování lidských práv v této zemi. EU by také měla apelovat na země sousedící s Barmou, aby uplatnily svůj vliv a tlačily na zlepšení situace v oblasti lidských práv.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Někdo dříve zmiňoval, že jsme v tomto již Parlamentu o Barmě jednali. Myslím, že je třeba, abychom v debatě o Barmě pokračovali, protože Barma zůstává jednou z nejrepresivnějších a nejuzavřenějších společností na světě. Jak prokázaly různé agentury a organizace OSN zabývající se ochranou lidských práv, systematické porušování práv jednotlivců je nadále pro život v této zemi charakteristické.

Současným trendem je zavírat lidi za vyjadřování politických názorů. Byly zaznamenány také násilné, represivní činy proti opozici, ať už proti studentskému hnutí nebo proti společenství buddhistických mnichů.

Myslím, že v tomto okamžiku není možné uvažovat o organizaci voleb, protože, v první řadě je třeba zahájit proces konzultací, do kterého budou zapojeny všechny politické strany. Jinak, bez svobodného, transparentního a všem přístupného procesu, zůstane demokracie v Barmě fraškou inscenovanou vojenským režimem.

Viviane Reding, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, jak poslanci velmi jasně zdůraznili, v Barmě nadále dochází k závažnému porušování lidských práv. Vojenská vláda nereaguje na mezinárodní výzvy k zastavení tohoto porušování lidských práv a nepropustila politické vězně, v to počítaje Aun Schan Su Ťij. Zvýšil se tlak na menšinu Rohingů, kteří jsou nuceni opouštět zemi, a dále se zhoršují sociálně ekonomické podmínky. Odhaduje se, že 80 % obyvatel žije ve venkovských oblastech, kde se objevují vážné problémy v zemědělství a produkci potravin.

EU několikrát vydala usnesení odsuzující porušování lidských práv. EU také zpřísnila sankce a současně vyvíjíme tlak na sousedy Barmy/Myanmaru – ASEAN, Čínu a Indii – aby také vyvíjely diplomatický nátlak, a některé ze sousedních zemí tak činí. Kromě toho EU silně podporuje úsilí Organizace spojených národů. Tato opatření přinesla vojenské vládě potíže, ale nepodařilo se změnit její chování.

Nyní vojenská vláda slíbila, že v roce 2010 uspořádá volby, jako krok k postupnému předání moci. Tyto volby můžeme hodnotit, až bude vydán volební zákon a budeme vidět, zda jsou připraveny jasné a spravedlivé podmínky pro hlasování. Mezitím EU chce jednat se současnou vládou a přesvědčit ji, aby využila příležitosti voleb ke změně situace a zahájila novou, pozitivní etapu v historii Barmy.

Tím chci jasně říci, že EU nechce izolovat Barmu. Jsme prakticky největšími poskytovateli humanitární a související pomoci této zemi. Podstatná část naší pomoci jde na venkov – zejména do delty – která se stále ještě zotavuje z cyklónu Nargis. Pomoc jde také do uprchlických táborů u thajské hranice. Měli bychom si také uvědomit, že zpráva zvláštního zpravodaje Organizace spojených národů hovoří velmi jasným jazykem. Podporujeme zvláštního zpravodaje Organizace spojených národů a jsme připraveni mu pomoci.

Ale uvědomujeme si také, že přímé aktivity ve věci lidských práv v Barmě jsou sotva možné. EU například nebude pozvána jako pozorovatel voleb, takže musíme využívat nepřímých opatření. Proto je obrana lidských práv součástí všech našich programů pomoci. Abychom mohli prosazovat naše hodnoty – rozvoj lidských práv, dialog – potřebujeme vyslat velmi jasné poselství. Dnes spojený Parlament toto velmi jasné poselství má k dispozici, a jsem si jista, že bude vyslyšeno. Jsem si také jista, že bychom neměli náš úkol připomínat Barmě její povinnosti neměli delegovat na sousední země. Musíme sami zůstat angažovaní. Musíme o lidských právech jednat s příslušnými představiteli a budeme v tom pokračovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena. Hlasování se bude konat po ukončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Barma nadále zažívá velmi obtížnou situaci, co se týče lidských práv, protože barmští činitelé dávají přednost udržení moci před tím, aby obyvatelstvo přežilo. Chtěla bych vyjádřit svoji solidaritu s utrpením barmských obyvatel utlačovaných vojenskou juntou, která neustále porušuje lidská práva, když používá nucené práce, nelegální obchodování s lidmi, dětskou práci a sexuální násilí. Je nezbytné, aby političtí vězni, včetně vedoucí představitelky opozice a Národní ligy pro demokracii Aun Schan Su Ťij, která byla v roce 1990 vyznamenána Sacharovovou cenou Evropského parlamentu a roce 1991 Nobelovou cenou, byli okamžitě propuštěni, aby mohli přispět k podpoře svobodných, spravedlivých a transparentních voleb v roce 2010. Z tohoto důvodu apeluji na Evropskou

unii, aby přijala promyšlenou strategii a rozvíjela vztahy se sousedními zeměmi, zejména s Čínou a Indií, s cílem prosadit v Barmě transparentní volby.

11. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobné údaje o hlasování: viz zápis)

11.1. Venezuela (B7-0093/2010)

11.2. Madagaskar (B7-0099/2010)

11.3. Barma (B7-0105/2010)

Předsedající. – Hlasování je ukončeno.

12. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

13. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

14. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

15. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

16. Termíny příštích zasedání: viz zápis

17. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:25)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Za tyto odpovědi nese výhradní odpovědnost úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 6, kterou pokládá Gay Mitchell(H-0016/10)

Předmět: Klimatická strategie po Kodani

Vzhledem k tomu, že jednání o klimatu v Kodani skončila bezmála debaklem, a vzhledem k tomu, že z těchto jednání nevzešly žádné jasné či závazné povinnosti, jakou má Rada konkrétní strategii, aby se konference v Mexiku v roce 2010 nestala stejně promarněnou příležitostí, jakou byla kodaňská konference v roce 2009? Jak může Evropská unie využít svého vlivu, aby prokázala svou vedoucí úlohu, kterou postrádá jak Čína, tak Spojené státy?

Otázka č. 7, kterou pokládá Kathleen Van Brempt(H-0035/10)

Předmět: Snížení emisí skleníkových plynů o 30 %

Komise navrhuje, aby Evropská unie schválila cíle týkající se snížení emisí CO₂. Požaduje, aby do roku 2020 byly emise skleníkových plynů v průmyslových zemích sníženy o 30 % ve srovnání s úrovní v roce 1990. Předseda Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku Evropského parlamentu prohlašuje, že Evropa věří, že tento cíl může být uskutečněn, a doufá, že v této věci bude dosaženo celosvětové dohody. Nyní však v Radě údajně vládne nejednotnost ohledně toho, zda má být tento cíl stanoven nebo nikoli. Je cíl 30 % předmětem diskuse? Jaká opatření Rada přijme, aby tento podstatný a ambiciózní cíl mohl být přesto uskutečněn?

Otázka č. 8, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher(H-0039/10)

Předmět: Změna klimatu – situace po kodaňském summitu

Jaké kroky hodlá Rada společně s našimi mezinárodními partnery, včetně USA, Indie, Číny, Brazílie a Ruska, podniknout v návaznosti na summit o změně klimatu COP 15, který se konal v Kodani, aby zajistila, že úsilí o dosažení ambiciózní globální dohody o změně klimatu nebude oslabeno?

Společná odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010

Evropská unie a její členské státy se zavázaly snížit do roku 2020 množství emisí, vyčíslené podle údajů z nezávislých zdrojů, v celém hospodářství o 20 % ve srovnání s úrovní v roce 1990. Evropská rada na svém zasedání v prosinci 2009 potvrdila odhodlání EU pokračovat v jednáních směřujících k uzavření právně závazné mezinárodní dohody pro období po roce 2012; zdůraznila, že by bylo možné tento cíl ještě zvýšit a dosáhnout snížení emisí o 30 %, pokud se ostatní rozvinuté země zavážou ke srovnatelnému snížení emisí a rozvojové země rovněž přiměřeně přispějí podle své odpovědnosti a schopností.

Podmínky stanovené Evropskou unií pro to, aby bylo možné přistoupit k 30% snížení emisí, k dnešnímu dni zatím splněny nebyly. S ohledem na výsledek konference Organizace spojených národů o změně klimatu, která se konala v prosinci 2009 v Kodani, známý jako „kodaňská dohoda“.

Za této situace EU a její členské státy, jak bylo vysvětleno v dopise výkonnému tajemníkovi UNFCCC ze dne 28. ledna 2010, ve němž vyjádřily ochotu připojit se ke kodaňské dohodě, potvrdily svůj závazek snížit do roku 2020 emise skleníkových plynů o 20 % ve srovnání s úrovní v roce 1990 a také svou podmíněnou nabídku přistoupit do roku 2020 k 30% snížení oproti stavu v roce 1990, pokud se ostatní rozvinuté země zavážou ke srovnatelnému snížení emisí a rozvojové země rovněž přiměřeně přispějí podle své odpovědnosti a příslušných schopností.

EU je i nadále připravena se rozhodujícím způsobem podílet na mezinárodních klimatických jednáních o systému po roce 2012.

Rada nyní výsledky z Kodaně dále vyhodnocuje. Je třeba, abychom všichni přezkoumali a zhodnotili jednání z poslední doby a našli způsob, jak překonat vzniklé překážky mezi hlavními zúčastněnými stranami. V souvislosti s tím bude velkým přínosem pro naše úvahy analýza Komise.

Pro udržení mezinárodních klimatických jednání v pohybu bude velmi důležité pokračovat v dialogu s našimi mezinárodními partnery na všech úrovních.

Evropský parlament bude ve všech fázích tohoto procesu informován.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis(H-0018/10)

Předmět: Právní základ vztahů mezi Evropskou unií a Běloruskem

V průběhu listopadového zasedání Rady nebylo přijato žádné rozhodnutí ohledně eventuálního obnovení – a případně časového harmonogramu – procesu ratifikace dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a Běloruskem, o níž se jednalo již od roku 1995, přičemž tento proces byl v roce 1997 pozastaven. Některé státy se domnívají, že by nebylo rozumné opět jej zahajovat na základě dohody, která již zastarala. Jiné jsou však přesvědčeny, že ratifikace této dohody by spolupráci mezi Evropskou unií a Běloruskem poskytla právní základ a dala nový impuls posilování vztahů mezi EU a touto zemí.

Domnívá se španělská vláda, která v současnosti předsedá Radě, že by měl být proces ratifikace dohody obnoven? Pokud ano, kdy? A pokud nikoli, jaká opatření hodlá předsednictví Rady přijmout s cílem vytvořit nezbytný právní základ pro posílení vztahů mezi Evropskou unií a Běloruskem?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

V listopadu 2009 se Rada znovu zabývala situací v Bělorusku. Vzhledem k tomu, že v oblastech uvedených v závěrech Rady z října 2008 nedošlo k žádnému hmatatelnému pokroku, nemohla Rada zrušit stávající omezující opatření vůči některým představitelům Běloruska. Proto rozhodla prodloužit do října 2010 platnost omezujících opatření stanovených ve společném postoji 2006/276/SZBP a prodloužených společným postojem 2009/314/SZBP.

Nicméně s cílem povzbudit pokrok v oblastech vymezených EU však Rada současně rozhodla prodloužit pozastavení platnosti cestovních omezení uvalených na některé vedoucí představitele Běloruska.

Evropská unie opětovně potvrdila svou připravenost posilovat vztahy s Běloruskem s ohledem na další vývoj v Bělorusku směrem k demokracii, lidským právům a právnímu státu a aby pomohla této zemi při plnění těchto cílů. V případě, že bude v Bělorusku dosažen v těchto oblastech pokrok, je Rada připravena přijmout opatření ke zvýšení úrovně smluvních vztahů s Běloruskem. Mezitím Rada vyzvala Komisi, aby v intencích akčních plánů přijímaných v rámci evropské politiky sousedství připravila návrh společného prozatímního plánu, který stanoví priority v oblasti reforem a bude uplatňován vůči Bělorusku.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Mairead McGuinness(H-0021/10)

Předmět: Vlastnictví v zahraničí

Přestože jednotlivé členské státy mají pravomoc přijímat vlastní pravidla, čelí mnoho občanů EU řadě problémů v souvislosti s vlastnictvím v jiném členském státě než jejich vlastním; je si těchto problémů Rada vědoma?

Především jaká opatření Rada přijala, pokud jde o usnesení Evropského parlamentu P6_TA(2009) 192 „o dopadu rozsáhlé urbanizace ve Španělsku na práva občanů Unie, životní prostředí a uplatňování právních předpisů EU“?

Má Rada v úmyslu vyzvat členské státy, aby provedly důkladný přezkum a upravily veškeré právní předpisy týkající se vlastnických práv fyzických osob, aby zamezila zneužívání práv a povinností stanovených

Smlouvou o ES, Listinou základních práv, Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a příslušnými směrnicemi EU i dalšími úmluvami, k nimž se EU připojila?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Vážené paní poslankyni se připomíná, že oblast vlastnických práv, rozvoje měst nebo využití půdy není v obecné působnosti Rady. Podle článku 345 Smlouvy o fungování Evropské unie se smlouvy nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech.

Je proto nyní na příslušných španělských orgánech, aby přijaly příslušná opatření s cílem řešit situaci, o níž se vážená paní poslankyně zmiňuje.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Vilija Blinkevičiūtė(H-0023/10)

Předmět: Přístup osob se zdravotním postižením k pracovním příležitostem a jejich udržení v zaměstnání

V Evropě je v současné době přes 65 milionů osob se zdravotním postižením, z nichž 78 % je vyloučeno z trhu práce a nemá žádnou možnost získat zaměstnání. Většina z nich je závislá na sociálních dávkách a jejich příjmy jsou výrazně nižší než příjmy lidí zdravých. V nynějším období hospodářské a finanční krize jsou zdravotně postižení třikrát více ohroženi ztrátou zaměstnání než ti, kteří zdravotně postižení nejsou. Španělské předsednictví ve svém programu přislíbilo, že bude hájit práva zdravotně postižených, ale neuvedlo žádné konkrétní opatření ani iniciativu týkající se přístupu zdravotně postižených na trh práce a zachování jejich pracovních míst.

Jakým způsobem má Rada v úmyslu zajistit pro zdravotně postižené možnosti nalézt a udržet si zaměstnání, zejména se zřetelem ke skutečnosti, že rok 2010 byl vyhlášen Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení? Pokud by získali pomoc, otevřela by se milionům evropských zdravotně postižených cesta na trh práce a stali by se občany nezávislémi na státu, kteří již nebudou obětí diskriminace.

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Politika zaměstnanosti je oblastí, kde jsou nezbytná dlouhodobá opatření. Přijetím opatření v souladu s pravomocemi vymezenými ve Smlouvách se Rada snaží aktivně přispívat k tomu, aby bylo zajištěno, aby se osoby se zdravotním postižením se mohly zapojit v rámci trhu práce za stejných podmínek jako ostatní.

V souladu s lisabonskou strategií, včetně nyní platných hlavních směrů politiky zaměstnanosti Rada zejména důsledně zdůrazňovala, že je důležité podporovat přístup osob se zdravotním postižením k zaměstnání.

V usnesení z března 2008 Rada vyzvala členské státy a Komisi, aby zajistily přístupnost pro osoby se zdravotním postižením k zaměstnání včetně zvyšování účasti na trhu práce.

Nedávno ve svých závěrech z 30. listopadu 2009 o podpoře začlenění na trh práce Rada opětovně potvrdila, že usiluje o začleňování znevýhodněných skupin na trh práce v období hospodářské krize a v rámci připravované strategie Evropa 2020.

V létě 2008 Rada a Evropský parlament společným rozhodnutím vyhlásily rok 2010 Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Priority pro tento evropský rok zahrnují vymýcení nerovností v oblasti vzdělávání a odborné přípravy včetně přípravy v oblasti počítačové gramotnosti a podpora rovného přístupu pro všechny k informačním a komunikačním technologiím se zvláštním důrazem na specifické potřeby osob s postižením a řešení potřeb osob s postižením a jejich rodin, jakož i dalších skupin či osob ve zranitelném postavení.

Při zahájení konference, která se uskutečnila v lednu v Madridu, se španělské předsednictví zavázalo, že se zaměří na skupiny nejvíce ohrožené vyloučením včetně osob se zdravotním postižením.

Nediskriminace byla zakotvena jako jeden z cílů Unie v Lisabonské smlouvě, nicméně Rada již před deseti lety aktivně usilovala o to umožnit osobám se zdravotním postižením účast na trhu práce za stejných podmínek jako ostatním, a přijala směrnici 2000/78/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání. Tato směrnice zakázala diskriminaci na různých základech, včetně zdravotního postižení, v oblasti zaměstnání a povolání.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Georgios Papanikolaou(H-0026/10)

Předmět: Bezpečnost na internetu

Nejnovější sdělení vydaná francouzským Střediskem pro obranu proti počítačovým útokům (CERTA) a německým Federálním úřadem pro bezpečnost informací (BSI), která nedoporučují používání prohlížeče firmy Microsoft „Internet Explorer“ z důvodu nedostatečného zabezpečení údajů na internetu, vzbudila vážné obavy, a to nejen u řeckých uživatelů, ale u evropských uživatelů obecně. Souběžně vyšly také články označující Čínu za hlavního strůjce vymáhání osobních údajů s cílem poškodit její občany, kteří bojují za lidská práva. Rovněž velké internetové firmy cenzurují informace, které kolují na internetu, a to podle pravidel stanovených čínskou vládou.

Mohla by tedy Rada odpovědět na následující otázky? Hodlá Rada přijmout iniciativy, jejichž cílem by bylo neprodleně upozornit evropské občany na problémy spojené se zabezpečením informací na internetu?

Jakým způsobem zajistí Rada nejen důvěrnost a zabezpečení osobních údajů na internetu, ale také účinnější kontrolu bezpečnosti softwarových aplikací, jako je „Internet Explorer“?

Jaké je její stanovisko k cenzuře, jíž čínské orgány z politických důvodů podrobují internetový obsah, přičemž nutí firmy působící v této zemi uplatňovat takovéto metody?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Strasburku v únoru roku 2010.

Ochrana spotřebitelů před narušením bezpečnosti osobních údajů a před nevyžádanými obchodními sděleními (spam) patří mezi hlavní priority nových pravidel pro oblast telekomunikací, na kterých se Evropský parlament a Rada dohodly koncem minulého roku. S cílem přimět operátory k zodpovědnému přístupu při zpracování a ukládání osobních informací o jejich zákaznících, zavádějí tato nová pravidla požadavek na povinné oznamování případů narušení bezpečnosti osobních údajů, t.j. poskytovatelé komunikačních služeb jsou povinni informovat orgány a své zákazníky o případném narušení bezpečnosti jejich osobních údajů.

Základní právo na ochranu osobních údajů je zakotveno v článku 8 Listiny základních práv Evropské unie. Evropský právní rámec pro ochranu osobních údajů tvoří zejména směrnice o ochraně údajů 95/46/ES ze dne 24. října 1995, která obsahuje důležitá obecná ustanovení pro zpracování osobních údajů, stanoví povinnosti správců osobních údajů a uznává práva subjektů údajů. Směrnice o elektronickém soukromí 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 ve znění směrnice 2009/136/ES stanoví pravidla a ochranná opatření, jež musí být dodržována při zpracování osobních údajů a jiných citlivých informací v souvislosti s poskytováním služeb elektronických komunikací. Kromě toho tato směrnice obsahuje ustanovení o provádění a prosazování, jež mají zaručit dodržování těchto pravidel. Ukládá také sankce a nápravná opatření pro případ porušení a zavádí mechanismy účinného prosazování.

Za bezpečnost softwarových programů, jako je Internet Explorer, odpovídají především komerční poskytovatelé takových programů. V souvislosti s novými pravidly pro oblast telekomunikací se členské státy vyzývají, aby podporovaly informování konečných uživatelů o dostupných preventivních opatřeních, a měly by je podporovat v podnikání kroků nezbytných pro ochranu jejich koncových zařízení proti virům a spywaru.

Rada ve svých závěrech ze dne 7. prosince 2009 označila za svou prioritu posilování evropského postupu v otázce vzájemných vztahů mezi svobodou projevu a novými technologiemi. V rámci pokynů stanovených

obhájci lidských práv Rada věnovala zvýšenou pozornost podpoře činností v oblasti lidských práv v zemích uplatňujících nepatřičná omezení na internetu a u jiných nových technologií.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Seán Kelly(H-0027/10)

Předmět: Návrh týkající se práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči

Může Rada sdělit Evropskému parlamentu, jakého pokroku bylo dosaženo v probíhajících jednáních v rámci Rady o návrhu týkajícím se uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Nehledě na významný pokrok nebyla na zasedání Rady v prosinci 2009 dosažena politická dohoda o této otázce. Diskuse v Radě se zaměřily hlavně na otázku náhrady nákladů vzniklých poskytovatelům mimosmluvní zdravotní péče a poživatelů důchodů žijících v zahraničí. Při hledání kompromisů šlo o to plně respektovat judikaturu Evropského soudního dvora, a zároveň zachovat právo členských států organizovat své vlastní systémy zdravotní péče.

V 18měsíčním programu španělského, belgického a maďarského předsednictví se uvádí, že práce v Radě týkající se přeshraniční zdravotní péče budou pokračovat. Kromě toho španělské předsednictví již dne 26. ledna 2010 potvrdilo Evropskému parlamentu, že i nadále hodlá vyvíjet veškeré úsilí, aby dosáhlo v Radě dohody.

Cílem předsednictví je, aby směrnice o přeshraniční zdravotní péči vycházela ze společných hodnot a zásad, jež Rada deklarovala v červnu 2006 jako základ zdravotních systémů EU. Na základě toho by pacienti cestující za zdravotní péči do zahraničí měli mít plně zaručenu kvalitu a bezpečnost zdravotní péče, které se jim dostane nezávisle na členském státě, kde léčení probíhá, a nezávisle na druhu poskytovatele zdravotní péče.

Cílem španělského předsednictví, stejně jako předchozích předsednictví, je najít řešení zajišťující správnou rovnováhu mezi právy pacientů v přeshraniční zdravotní péči a odpovědností členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. Navíc by tato směrnice měla rozšířit práva, která pacienti mají již zaručena na úrovni EU na základě předpisů týkajících se koordinace systémů sociálního zabezpečení.

Aby dosáhla úspěchu, spoléhá Rada na podporu nové Komise s cílem dospět k dohodě na zasedání Rady dne 8. června 2010. To by mělo umožnit druhé čtení v Evropském parlamentu, aby byla tato směrnice přijata co nejdříve.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Catherine Bearder(H-0033/10)

Předmět: Obchodování s dětmi z Haiti a jejich adopce v Evropě

Nedávné zemětřesení na Haiti již zničilo stovky tisíc životů, avšak bezpočet dětí, které osiřely nebo zmizely, mohou ty nejhorší hrůzy ještě čekat. Organizace UNICEF vydala několik zpráv o dětech, které jsou odváženy z Haiti, aniž by byl dodržen řádný postup a bez patřičné dokumentace.

Jaké kroky podnikne Rada, aby zajistila, že žádné z těchto dětí nebude propašováno do Evropy nebo přes evropské hranice a že děti, které jsou v Evropě adoptovány, budou podléhat obvyklým postupům poskytujícím náležité záruky? Jaké kroky přijmou evropské složky činné na Haiti, aby podpořily haitskou vládu při posilování dohledu nad místy, jimiž lze zemi opustit, s cílem zabránit protiprávnímu odvážení dětí z Haiti? Několik zemí EU již urychlilo postup pro zákonný vstup vhodných sirotek pocházejících z Haiti do svých států. Jaké úsilí doposud Rada vynaložila, aby stanovila společný postoj EU s ohledem na urychlené adopce dětí z Haiti a zabránila tomu, aby byly děti, jejichž případ dosud nebyl řádně posouzen, přiváženy do Evropy?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Situaci na Haiti a zejména mimořádnou zranitelnost dětí po zemětřesení, ke kterému došlo 12. ledna 2010, považuje Rada za vážný problém.

Je to obrovská výzva. Ještě před zemětřesením se odhadovalo, že na Haiti žije přibližně 380 000 dětí bez doprovodu nebo dětí, které ztratily rodiče. Po ničivém zemětřesení počet dětí, které zůstaly bez doprovodu, s jedním žijícím rodičem nebo ztratily oba rodiče, vzrostl a dosahuje přibližně jeden milion.

Situaci sirotek a jiných zranitelných dětí na Haiti se zabývala Rada pro zahraniční věci na svém posledním zasedání dne 25. ledna 2010. Zvláštní pozornost byla věnována potřebě zajistit, že bude poskytnuta náležitá pomoc dětem, zejména těm, jež v důsledku zemětřesení ztratily rodiče.

Nutno poznamenat, že všechny členské státy kromě jednoho jsou smluvními stranami Haagské úmluvy ze dne 29. května 1993 o ochraně dětí a spolupráci při mezinárodním osvojení. Cílem této úmluvy je stanovení minimálních norem v této oblasti. Zásadní význam přikládá právům a zájmům dítěte, ale zároveň respektuje práva rodin původu a adoptivních rodin. Je na členských státech, aby zajistily řádné provádění této úmluvy ve vztahu k haitským dětem.

Otázka adopce dětí je především záležitostí jednotlivých členských států. V poslední době se však zintenzívnilo spojené úsilí EU v oblasti boje proti obchodování s lidmi.

Rada se dne 30. listopadu 2009 dohodla na „Dokumentu zaměřeném na konkrétní kroky při posilování vnější dimenze činností EU proti obchodu s lidmi; směrem ke komplexnímu postupu EU proti obchodu s lidmi“⁽⁴⁾.

Zaměřuje se na vnější dimenzi boje proti obchodování s lidmi prostřednictvím posilování partnerství se třetími zeměmi, regiony a mezinárodními organizacemi. Tento dokument zaměřený na konkrétní kroky poskytuje EU a jejím členským státům ucelený systém opatření, jak čelit obchodu s lidmi, obsahuje mimo jiné přehled vnějších činností a opatření spolupráce v závažných případech obchodování s lidmi v zemi jejich původu. Je tedy jistě použitelný pro situaci na Haiti.

Rada bude situaci na Haiti i nadále pozorně sledovat v koordinaci s OSN, členskými státy a útvary Komise, jež působí na místě.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Georgios Toussas(H-0036/10)

Předmět: Státní převrat v Hondurasu

Ve středu 27. ledna 2010 má oficiálně převzít úřad prezidenta Porfirio Lobo Sosa, kandidát junty prohlášený za vítěze zfalšovaných voleb konaných v Hondurasu dne 29. listopadu 2009, jež byly provázeny represí, násilím, podvody, a především masovým bojkotem, k němuž vyzvala honduraská Národní fronta odporu (FNRP) (s účastí oficiálně více než 50 %, FNRP však uvádí 65–70 %), což reálně činí výsledky voleb neplatnými. Od minulého čtvrtka se na výzvu FNRP konají demonstrace na protest proti této frašce, jež byla zinscenována organizátory převratu. Cílem demonstrací je odmítnout trvání této diktatury založené na oligarchii v čele s Porfiriem Lobem. Obyvatelé dávají najevo, že budou v odporu pokračovat navzdory krvavým represím, jež během dvou posledních měsíců eskalují.

Uznává Rada výsledek zfalšovaných voleb, které v Hondurasu uspořádala junta dychtící po puči? Uznává Rada pučistu Porfiria Loba a jakoukoli vládu složenou z členů junty? Odsuzuje krvavé represe, kterých se na obyvatelích junta dopouští? Jaký je postoj Rady k boji honduraského lidu proti diktatuře za obnovení jeho svobody?

⁽⁴⁾ 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Rada lituje, že před volbami, které se konaly dne 29. listopadu 2009 nebyla plně provedena dohoda z Tegucigalpy / San José. Tento postoj byl zcela jasně vyjádřen v prohlášení předsednictví učiněném jménem EU dne 3. prosince 2009. Na druhé straně je Rada toho názoru, že tyto volby představují významný pokrok při řešení krize a že Honduras by měl být podporován v tom, aby touto cestou pokračoval.

Od listopadových voleb EU vyzývá všechny zúčastněné strany včetně zvoleného prezidenta Loba, aby usilovaly o dialog s cílem dosáhnout národního usmíření a obnovení ústavního a demokratického pořádku v zemi, a očekává, že převezmou v tomto ohledu plnou odpovědnost.

Dohoda o národním usmíření a posilování demokracie podepsaná panem Lobem a všemi ostatními prezidentskými kandidáty dne 20. ledna 2010, která přejímá základní prvky dohody z Tegucigalpy / San José a předpokládá odpovídající a důstojné řešení statusu prezidenta Zelayi, jež EU požadovala (samotný pan Zelaya ho přijal), je důležitým prvním krokem kupředu. Proto vysoká představitelka dne 27. ledna, po uvedení prezidenta Loba do funkce, učinila jménem EU prohlášení, ve kterém ho vyzvala, aby urychleně realizoval iniciativy obsažené v této dohodě, a zejména ustavení komise pravdy. EU doufá, že tyto podmínky budou rychle splněny, což umožní rychlou normalizaci vztahů s Hondurasem.

V průběhu tohoto procesu EU vyjádřila hluboké znepokojení nad hlášeným porušováním lidských práv v zemi (včetně vyhrožování obhájcem lidských práv, nezákonných zadržení a represí vůči poklidným demonstrantům) a připomněla de facto vládě její povinnosti podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Charty OAS a Americké úmluvy o lidských právech. EU i nadále požaduje, aby všechny zúčastněné strany podporovaly a respektovaly zásady právního státu a řádné správy věcí veřejných a dodržovaly lidská práva.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Charalampos Angourakis(H-0038/10)

Předmět: Ne imperialistickým zásahům na Haiti

Po zemětřesení na Haiti zažívá obyvatelstvo tohoto státu tragédii, která nemá obdoby. Většina ze 75 000 mrtvých byla pochována v hromadných hrobech, 1,5 milionů lidí je bez domova, 3 miliony osob byly zraněny a odhady hovoří až o 200 000 mrtvých. Nefunguje elektrina ani dodávky vody. Základní potraviny se prodávají na černém trhu za nedostupné ceny. Vedoucí představitelé států, úředníci OSN a humanitární organizace obviňují vládu USA z využívání této tragédie k zavedení vojenské okupace v této zemi. Pod záminkou humanitární pomoci je na Haiti již na 16 000 amerických vojáků, kteří způsobují vážné problémy při distribuci zdravotnického materiálu, potravin atd. EU vysílá policejní síly a „nehumanitární“ pomoc v ceně stovek milionů eur.

Táží se Rada, zda má EU v úmyslu provádět na Haiti stejnou politiku jako USA? Odsuzuje Rada využívání „humanitární pomoci“ jako záminky pro prosazování politické a vojenské moci v třetích zemích a vůči jejich lidu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Rada sdílí názor vyjádřený váženým panem poslancem, že Haiti je vystaveno tragédii bezprecedentních rozměrů. Zemětřesení ze dne 12. ledna způsobilo velké ztráty na životech a rozsáhlou zkázu, nehledě na již tak křehkou situaci v zemi.

EU a její členské státy po této katastrofě přijaly opatření a od prvních dnů po zemětřesení reagovaly rychle a efektivně. Dne 18. ledna se sešla na mimořádném zasedání svolaném vysokou představitelkou Ashtonovou

Rada ministrů zahraničních věcí a schválila zcela zásadní první reakci EU včetně rozsáhlé finanční pomoci.

(5)

Dne 25. ledna se Rada ministrů zahraničních věcí dohodla pozitivně reagovat na zvláštní žádost OSN o další pomoc při dopravě a dodávkách humanitární pomoci a při opatřeních MINUSTAH k zajištění náležité bezpečnosti na souši. To zahrnuje poskytnutí technické pomoci a zařízení pro otevření tras usnadňujících pomoc, námořní logistické kapacity schopné operovat bez přístavních zařízení a kolektivní příspěvek EU pro posílení policejní kapacity MINUSTAH včetně příspěvků těch členských států, které jsou součástí evropských policejních sil.

Rada si však není vědoma žádných pokusů o zneužití humanitární pomoci takovým způsobem, jak to popisuje vážený pan poslanec. EU od počátku uvítala globální reakci na tuto krizi a důrazně podpořila ústřední úlohu Organizace spojených národů při koordinaci mezinárodních snah o pomoc. EU také zdůraznila, že pomoc a další snahy o obnovu by měly vycházet z reálných potřeb a měly by být řízeny haitskou vládou.

Účastníci schůzky „Přátelé Haiti“, která se uskutečnila za účasti EU, USA a dalších dne 25. ledna v Montrealu, uznali trvající vedení a svrchovanost vlády Haiti a potvrdili svůj závazek koordinovaně, soudržně a komplexně přistupovat k uspokojování bezprostředních a dlouhodobějších potřeb Haiti. Pokud jde o Radu, bude se vlastní politika EU nepochybně řídit těmito zásadami i do budoucna.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Brian Crowley(H-0041/10)

Předmět: Vztahy mezi EU a USA

Může Rada nastínit, jaká konkrétní opatření hodlá učinit v následujících šesti měsících, aby navázala bližší hospodářské vztahy mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými, a to s ohledem na celosvětové hospodářské problémy, s nimiž se všichni potýkáme?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

EU a USA jsou si hlavními hospodářskými partnery a spojují je největší bilaterální obchodní vztahy na světě. Tyto vztahy zajišťují přibližně 14 milionů pracovních míst. Protože EU i USA usilují o návrat k udržitelnému růstu, je důležité, aby společně vystupovaly proti růstu protekcionismu a vystupovaly proti budování překážek bránících obchodu a investicím, což je za současné hospodářské situace zvláště důležité. V rámci tohoto přístupu je Rada rozhodnuta splnit dohody dosažené na posledním summitu USA-EU, který se uskutečnil dne 3. listopadu 2009.

Aby napomohla hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst na transatlantickém trhu, Rada pomůže stanovit strategický směr pro Transatlantickou hospodářskou radu EU-USA, mimo jiné pomocí rozvíjení vzájemně slučitelných přístupů k regulaci v hlavních odvětvích včetně označování, energetické účinnosti a nanotechnologií; vyhodnocování regulačních kooperativních přístupů včetně dohod o vzájemném uznávání; zkoumání použití dobrovolných norem na podporu regulace; spolupráce v otázce bezpečného obchodu a mezinárodních práv vlastnictví; a zahájení nového dialogu USA-EU o inovacích.

Rada také bude i nadále podporovat transatlantickou spolupráci v oblasti finanční regulace, zejména v rámci dialogu o regulaci finančních trhů, který se zabývá reformami v regulaci, které jsou navzájem v mnohém slučitelné. Bude také usilovat o zachování integrity finančního systému, podporu volné a spravedlivé hospodářské soutěže, zajištění silné ochrany spotřebitelů a investorů a o snížení nebo odstranění možností regulační arbitráže. Rada bude jednat v rámci bilaterálních diskusí s USA i multilaterálních fór, zejména procesu G20.

(5) Ke dni 1. února celková humanitární pomoc EU v reakci na zemětřesení na Haiti (18 členských států a Komise) včetně plánovaných příslibů činí celkem 212 milionů EUR. Před plenárním zasedáním s dobou vyhrazenou pro otázky budou poskytnuty aktualizované údaje.

Kromě toho bude Rada i nadále usilovat o dokončení druhé fáze letecké dohody EU-USA v roce 2010. Jen díky této dohodě může vzniknout asi osmdesát tisíc nových pracovních míst.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Liam Aylward(H-0043/10)

Předmět: Evropský fond solidarity – snížení dolní hranice a možnost poskytování zálohových plateb

Vzhledem k tomu, že se v posledních měsících celá Evropa potýká se stále větším počtem nepříznivých povětrnostních vlivů, které ničí domy, podniky a zemědělství, stal se Evropský fond solidarity předmětem mnoha diskuzí.

Komise společně s Parlamentem předložila Radě návrh nového nařízení o Fondu solidarity, v němž byl jedním z hlavních prvků návrh na snížení dolní hranice pro tzv. závažné katastrofy na 0,5 % HND nebo 1 miliardu EUR v cenách z roku 2007, podle toho, která hranice je nižší (v současné době je dolní hranice fondu 0,6 % HND nebo 3 miliardy EUR v cenách z roku 2002).

Důležitá je také skutečnost, že návrh umožňuje poskytování zálohových plateb na pomoc zemím zasaženým katastrofami v případě, že o to požádají, což je možnost, kterou přivítají zasažené oblasti zejména v době bezprostředně po katastrofě.

Může se Rada vyjádřit, zda se hodlá tímto návrhem zabývat, zejména s ohledem na rostoucí význam tohoto fondu? Může Rada sdělit, zda zváží možnost poskytování zálohových plateb?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Rada nemůže sdělit, kdy se hodlá tímto návrhem zabývat, ze dvou důvodů:

A) Zmíněný návrh, na který se vážený pan poslanec odvolává, vyvolal u členských států některé obavy. Od samého počátku diskusí velký počet delegací fakticky vystupoval proti jakémukoli významnému prvku tohoto návrhu – proti rozšíření působnosti, proti snížení prahů a proti politickým kritériím. Je obtížné říci, jak lze na základě návrhu Komise dosáhnout nějakého pokroku.

B) Dne 22. července 2008 přijala Rada závěry založené na zvláštní zprávě Účetního dvora č. 3/2008, která zkoumala, jak rychlý, efektivní a flexibilní byl Fond solidarity Evropské unie v období let 2002 až 2006. V těchto závěrech Rada zdůraznila, že v této fázi nepovažuje za potřebné toto nařízení revidovat.

Nicméně španělské předsednictví hodlá zajistit brzké přijetí rozhodnutí, které vytvoří podmínky pro naplňování klauzule o solidaritě, o níž se hovoří v článku 222 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakmile Rada obdrží společný návrh Komise a vysoké představitelky v souladu s článkem 222 SFEU.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė(H-0045/10)

Předmět: Perspektiva uzavření dohody o přidružení se zeměmi Střední Ameriky

Převrat, k němuž došlo v roce 2009 v Hondurasu, a následná ústavní krize byly hlavními překážkami dokončení dohody o přidružení mezi EU a šesti zeměmi Střední Ameriky (Kostarikou, Salvadorem, Guatemalou, Hondurasem, Nikaraguou a Panamou).

Jaký je postoj předsednictví k politické a ústavní situaci, která v Hondurasu panuje po prezidentských volbách konaných v listopadu 2009?

Vytvořily tyto volby podmínky pro plné uznání legitimity honduraské vlády a lze na jejich základě přistoupit k uzavření dohody o přidružení, včetně dohody o volném obchodu, se zeměmi Střední Ameriky?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Jak bylo uvedeno v prohlášení učiněném předsednictvím jménem EU dne 3. prosince 2009, EU lituje, že před volbami, které se konaly dne 29. listopadu 2009, nebyla zcela provedena dohoda z Tegucigalpy / San José, EU nicméně považuje tyto volby za významný krok při řešení krize.

Dohoda o národním usmíření a posilování demokracie ze dne 20. ledna 2010 podepsaná panem Lobem a všemi ostatními prezidentskými kandidáty je důležitým prvním krokem. Tato dohoda přejímá základní prvky dohody z Tegucigalpy / San José a předpokládá odpovídající a důstojné řešení statusu prezidenta Zelayi, jež EU požadovala (a kterou sám pan Zelaya přijal). Dne 27. ledna, po inauguraci prezidenta Loba, vydala vysoká představitelka prohlášení jménem EU, ve kterém požadovala, aby urychleně uvedl v platnost iniciativy obsažené v této dohodě, a zejména ustavení komise pravdy. EU doufá, že tyto podmínky budou bezodkladně splněny, což umožní rychlou normalizaci vztahů s Hondurasem a umožní obnovit jednání o dohodě o přidružení mezi EU a Střední Amerikou.

EU je i nadále odhodlána podporovat znovuzavedení ústavního a demokratického pořádku a proces národního usmíření v Hondurasu.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Ryszard Czarnecki(H-0047/10)

Předmět: Sjednocení finanční a daňové politiky v zemích EU

Jsou návrhy premiéra Zapatera týkající se sjednocení finanční a daňové politiky stanoviskem celé Rady nebo jen individuálním návrhem premiéra Španělska? Kladu tuto otázku s ohledem na znepokojení, které tento návrh vyvolal v Polsku a v dalších „nových“ zemích Unie.

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Pokud jde o politiku v oblasti finančních služeb, Evropská rada na svém zasedání v prosinci 2009 došla k závěru, že jsou zapotřebí široce založené strategie pro překonání krize na základě koordinovaného přístupu. Uvítala také záměr Komise pozorně sledovat dodržování zásad řádného odměňování a vyzvala finanční odvětví, aby neprodleně realizovalo řádný postup odměňování.

Nyní probíhají jednání o některých důležitých legislativních návrzích s cílem zlepšit regulaci a veřejnou správu v odvětví finančních služeb. Tyto legislativní návrhy zahrnují novou strukturu finančního dohledu v Evropě, změnu směrnice o kapitálových požadavcích a návrh směrnice o správcích alternativních investičních fondů, která by se měla zabývat také otázkou politik přiměřeného odměňování. Vítáme záměr Komise předložit v roce 2010 legislativní návrhy ke zlepšení stability a transparentnosti trhů s deriváty.

Pokud jde o daňovou politiku, nutno poznamenat, že úrovně sjednocení jsou různé, od velmi intenzivního sjednocování nepřímých daní prostřednictvím směrnice o dani z přidané hodnoty, o spotřebních daních (na alkohol, tabák a minerální oleje) a o energetických daních, až po méně intenzivní sjednocování přímých daní zaměřené zejména na zamezení dvojího zdanění dividend v rámci skupiny (směrnice o mateřských a dceřiných společnostech), úroků a autorských honorářů (směrnice o úrocích a autorských poplatcích) a na usnadnění přeshraničních fúzí (směrnice o fúzích).

Kromě toho legislativa EU usiluje o zlepšení vzájemné pomoci a spolupráce daňových orgánů prostřednictvím směrnic o zdanění příjmů z úspor a o vyměřování a vymáhání daňových pohledávek v oblasti přímých daní, DPH a spotřebních daní. Zvláštní pozornost je věnována spolupráci členských států v boji proti daňovým podvodům.

V oblasti přímých daní pokračuje příprava předpisů o řádné správě věcí veřejných v daňových záležitostech, a zejména:

pokud jde o situace uvnitř Unie, snaha o dosažení dohody o změnách směrnice o zdanění příjmů z úspor a o směrnici o administrativní spolupráci v oblasti vyměřování daní;

pokud jde o vnější styky, jednání o dohodě o boji proti podvodům s Lichtenštejnem a poskytnutí mandátu Komisi ke sjednání dohod o boji proti podvodům se třetími zeměmi (Andorrou, Monakem, San Marinem a Švýcarskem).

V oblasti nepřímých daní a pokud jde o boj proti podvodům s DPH a EUROFISC, poroste význam navrhované decentralizované sítě pro výměnu informací o podvodech s DPH mezi členskými státy. V oblasti DPH Rada již připravuje návrh směrnice o pravidlech elektronické fakturace DPH, což je důležitý prvek administrativního zjednodušení a snižování nákladů pro podniky.

A konečně je důležité, že bylo dosaženo pokroku při úpravě rámce pro zdanění energetických produktů na základě kritérií životního prostředí, a Rada je připravena zabývat se budoucími návrhy Komise v této oblasti.

Je samozřejmě na Komisi, aby předložila Radě a Evropskému parlamentu jakékoli návrhy pokud jde o finanční nebo daňovou politiku na úrovni Evropské unie, které budou projednány v souladu s postupy stanovenými Smlouvou.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Marian Harkin(H-0048/10)

Předmět: Potravinové doplňky

Španělské předsednictví v tomto týdnu naplánovalo setkání s vysokými úředníky a odborníky poradního fóra Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EÚBP) a úřady pro potraviny (11.–12. února) – může předsednictví rozvést, k jakému výsledku doufá, že toto setkání dospěje, a může předsednictví při stanovování nejvyšší povolené dávky živin, jež jsou uvedeny v příloze I směrnice 2002/46/ES⁽⁶⁾, zohlednit kromě vědeckých studií, jež provedl EÚBP, rovněž další vědecká stanoviska k hodnocení rizika?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Schůzka, o které se zmiňuje vážená paní poslankyně, se týká poradního fóra Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EÚBP). Jedná se o platforma, která spojuje EÚBP s vnitrostátními orgány pro bezpečnost potravin všech 27 členských států, přičemž každý členský stát je zastoupen vnitrostátním orgánem, který odpovídá za posouzení rizik. Poradní fórum EÚBP se schází pravidelně (4–5krát ročně), pokaždé v jiném členském státě EU. Příští, 35. zasedání se uskuteční ve dnech 11.–12. února v Seville.

Mělo by být poznamenáno, že pořad jednání poradního fóra připravuje EÚBP, a nikoli předsednictví. Nakolik je nám známo, schůzka v Seville ve dnech 11.–12. února 2010 nemá doplňky stravy na pořadu jednání. Vzhledem k povaze této schůzky se předsednictví v této fázi nemůže vyslovovat k jejím výsledkům.

Pokud jde o vědecké studie vypracovávané EÚBP pro účely stanovení maximálních limitů příjmu vitamínů a minerálních látek uvedených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy, v článku 5 směrnice 2002/46/ES Parlament a Rada rozhodly, že takové úrovně mají být stanoveny na základě vědeckého posouzení rizik prostřednictvím postupu projednávání ve výborech s kontrolou.

Komise prováděla v roce 2006 rozsáhlé veřejné konzultace s cílem připravit legislativní návrh. S názory členských států a zainteresovaných stran, které Komise získala v reakci na svůj diskusní dokument, se lze seznámit na veřejné webové stránce Komise⁽⁷⁾.

Rada má za to, že Komise nyní pracuje na posouzení dopadů s cílem dokončit legislativní návrh, který bude předložen ke kontrole Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a poté Evropskému parlamentu

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 183 E, 12.7.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements/>

a Radě, jak je stanoveno v článku 5a v rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Hans-Peter Martin(H-0049/10)

Předmět: Omezení rizika na finančních trzích

Americký prezident požaduje mimořádné daně pro zachráněné banky, přísnější pravidla pro vyplácení bonusů, nová pravidla, která by omezila obchodování na vlastní účet, a především rozdělení bank jednak na obvyklou část určenou pro klienty a jednak na část, jež by se věnovala obzvláště riskantní činnosti v oblasti investičního bankovníctví. Cílem těchto opatření je zabránit, aby se z finančních institucí stávaly „příliš velké společnosti, než aby mohly zkrachovat“.

Jak hodnotí Rada tento nový přístup americké vlády k regulaci bankovního sektoru? Jaký návrh chystá předložit španělské předsednictví na zvláštním setkání na nejvyšší úrovni, které je naplánováno na 11. února 2010?

Nakolik je podle Rady z hlediska vývoje a prosazení regulace bankovního sektoru v celé EU nezbytné vytvořit „hospodářskou vládu EU“?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu ani členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v únoru roku 2010.

Vážený pan poslanec položil obzvláště důležitou a aktuální otázku.

Prezident Obama vyzval k zavedení dávky finanční odpovědnosti v USA, jejímž cílem je kompenzovat pomoc, kterou poskytla vláda USA formou záchranných operací během krize a ke konsolidaci veřejných financí. Kromě toho prezident Obama dne 21. ledna 2010 oznámil iniciativy, jejichž cílem je omezit rozsah činností, které mohou provádět finanční instituce, a zakázat bankám takové činnosti, jež jsou považovány především za spekulativní rizika.

To představuje významný politický krok v souvislosti s nynějšími debatami v G20 a v Radě pro finanční stabilitu, které se zaměřují na opravu systému regulace a dohledu.

V Radě diskuse k plánům USA ještě nezačaly, v neposlední řadě proto, že musí být ještě administrativou USA, zejména ministerstvem financí USA a Kongresem, doladěny.

Předjímat názory Rady na tuto otázku nebo spekulovat o možném výsledku mimořádného zasedání Evropské rady, které se uskuteční 11. února, by za této situace nebylo vhodné. Nicméně Rada iniciativy USA z poslední doby, ačkoli jsou teprve v raném stadiu rozpracovanosti, bere na vědomí jako znamení zvýšené snahy administrativy USA řešit nahromadění rizik ve finančním systému a zabývat se morálním hazardem. Nutno však poznamenat, že tyto iniciativy tvoří vrchol širšího souboru regulačních nástrojů, který nyní posuzují mezinárodní orgány jako Basilejský výbor pro bankovní dohled, Rada pro finanční stabilitu nebo MMF. EU do této mezinárodní diskuse zaměřené na společné a koordinované řešení celosvětových problémů aktivně přispívá. V této souvislosti prosazujeme řešení, které především zajistí, aby se preventivně upustilo od politik spojených s nadměrným rizikem, což umožní mimo jiné řešit problém společností, jež jsou příliš velké, než aby se mohly nechat padnout, nebo nahromadění systémových rizik na určitých finančních trzích nebo u určitých finančních subjektů. Mezi řešení, která EU plně podporuje, patří stanovení přísnějších kapitálových požadavků nebo regulace likvidity. Na druhé straně je EU také odhodlána podpořit taková řešení, jež zajistí, aby finanční odvětví převzalo část nákladů finanční nápravy v případě krize, např. v podobě fondů krizového řízení soukromého sektoru nebo v podobě pojistných mechanismů.

Kromě toho, jak je váženému panu poslanci známo, Rada se ve svém úsilí o snížení rizik na finančních trzích zaměřuje také na posilování systému finančního dohledu. Evropská rada se na svém zasedání dne 20. března 2009, které navázalo na zveřejnění zprávy vysoké skupiny pro finanční dohled v EU ze dne 25. února 2009 (de Larosièreova zpráva), shodla na tom, že je nutné zlepšit regulaci a dohled nad finančními institucemi v EU, a došla k závěru, že základem pro další postup je zpráva skupiny na vysoké úrovni pro finanční dohled pod vedením Jacquese de Larosière.

Později Komise předložila pět návrhů týkajících se vytvoření nového mechanismu finančního dohledu v EU, zejména prostřednictvím makro a mikrofinančního dohledu, jež jsou nyní dopracovávány v Radě a v Evropském parlamentu. Rada se těší, že co nejdříve letos bude přijat balíček pro reformu finančního dohledu, o kterém se v současnosti vedou jednání mezi oběma našimi institucemi s cílem dosáhnout dohody již v prvním čtení.

Tento nový právní předpis má nově vytvořenému Evropskému úřadu pro systémová rizika a evropským orgánům dohledu umožnit intenzivnější sledování rizik a jejich včasné zmírnění pomocí koordinovaných kontrolních činností opírajících se o lepší informace.

Kromě toho jsou řešeny další aspekty cestovní mapy stanovené v de Larosièreově zprávě. Zahrnují mimo jiné otázku odměňování, kterou řeší návrh Komise na změnu směrnice o kapitálových požadavcích předložený dne 13. července 2009. Cíle této směrnice je mimo jiné zavést rozumný dohled nad dohodami o odměňování v bankách a investičních společnostech s cílem přimět úvěrové instituce a investiční společnosti k povinnému uplatňování politiky odměňování úměrné účinnému řízení rizik. V prosinci Rada dosáhla obecného přístupu ve věci tohoto textu, a nyní Rada hodlá učinit vše pro přípravu dohody s Evropským parlamentem, aby tato směrnice mohla být přijata co nejdříve.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 23, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0010/10)

Předmět: Opatření, kterými se řídí postupy a podmínky předkládání legislativních iniciativ ze strany evropských občanů

Podle Lisabonské smlouvy je možné, aby se jeden milion občanů Unie pocházejících z významného počtu členských států ujal iniciativy a vyzval Evropskou komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely uplatňování Smluv. Evropský parlament a Rada přijímají řádným legislativním postupem formou nařízení ustanovení o postupech a podmínkách požadovaných pro předložení občanské iniciativy, včetně minimálního počtu členských států, z nichž musejí pocházet občané, kteří ji předkládají.

Jaká opatření a v jakém časovém horizontu hodlá předložit Komise, kterými by se řídily postupy a podmínky předkládání těchto legislativních iniciativ?

Odpověď

(EN) Komise vítá zavedení Evropské občanské iniciativy, která dá občanům Evropské unie silnější hlas, přidává evropské demokracii nový rozměr a doplňuje sadu práv spojených s občanstvím Unie.

Vzhledem k právním, administrativním a praktickým otázkám, které vyvolává nová Evropská občanská iniciativa, již zavádí článek 11 Smlouvy o Evropské unii, a jejímu významu pro občany, zúčastněné subjekty a veřejné orgány v členských státech, zveřejnila Komise 11. listopadu 2009 zelenou knihu za účelem shromáždění názoru všech zúčastněných stran na klíčové otázky, které dají podobu budoucímu nařízení. Zúčastněné strany měly do 31. ledna 2010 lhůtu na to, aby reagovaly. Odpovědi na zelenou knihu a usnesení Parlamentu k občanské iniciativě přijaté v květnu 2009 poslouží jako základ pro přípravu návrhu nařízení Komise.

Komise je přesvědčena, že by evropští občané měli mít možnost Evropskou občanskou iniciativu v co nejkratší době. Za tímto účelem předloží zanedlouho na základě článku 24 Smlouvy o fungování Evropské unie návrh nařízení. Cílem Komise by mělo být umožnit přijetí nařízení do konce prvního roku po vstupu smlouvy v platnost a Komise věří tomu, že Evropský parlament a Rada bude tento cíl sdílet.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Francesco De Angelis(H-0013/10)**Předmět: Diskriminace na základě pohlaví v souvislosti se systémy sociálního zabezpečení v členských státech**

S ohledem na článek 153 hlavy X konsolidovaného znění Smlouvy o fungování Evropské unie, na rozhodnutí ze dne 13. listopadu 2008, kterým Soudní dvůr Evropských společenství penalizoval Itálii a na dohody, jež v posledních letech a měsících v členských státech uzavírají sociální partneři se soukromými subjekty a jež se týkají kritérií pro přijímání pracovníků na dobu neurčitou,

jaké kroky má Evropská komise v úmyslu podniknout, aby zabránila nebezpečí, že v některých členských státech by rozdíly v důchodových kritériích pro muže a ženy vedly fakticky k diskriminaci na základě pohlaví, která by se projevovala na pracovištích?

Odpověď

(EN) Rozhodnutí Evropského soudu, na které se vážený pan poslanec odvolává⁽⁸⁾, se kromě článku 153 Smlouvy o fungování Evropské unie týkajícího se jakékoliv diskriminace na základě pohlaví, která může vyplývat z rozdílu mezi nárokem na důchod mezi muži a ženami, vztahuje také na systém důchodového zabezpečení spravovaného institutem Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) a zahrnuje důchody úředníků a dalších zaměstnanců státní správy. Podle napadnutého ustanovení je odchod do důchodu stanoven na 60 let u žen a na 65 let u mužů. Soud ve svém rozhodnutí potvrdil, že důchod vyplácený zaměstnavatelem (kterým může být i stát) bývalému zaměstnanci z důvodu „zaměstnaneckého vztahu“ představuje platbu ve znění článku 153 Smlouvy o fungování Evropské unie. Soud tak potvrdil, že úředníci státní správy musí být považováni v této souvislosti za „pracovníky“. V důsledku toho musí systém důchodového zabezpečení INPDAP a především pravidla týkající se důchodového věku dodržovat zásadu rovných příležitostí a rovného zacházení. Tuto judikaturu soud nedávno potvrdil ve věci týkající se rozdílu v důchodovém věku u řeckých úředníků⁽⁹⁾.

Ve svém rozhodnutí ve věci C-46/07 však soud neřešil otázku nápravy rozdílu v nároku na důchod v důsledku rozdílu v důchodovém věku v minulosti.

Ve věci C-408/92 a C-28/93⁽¹⁰⁾ Soud rozhodl, že jakmile se zjistí, že došlo k diskriminaci v souvislosti s platbami, „pokud nebyla v rámci systému přijata opatření k dosažení rovného zacházení, je jediným správným způsobem vyhovění článku [141 EC] poskytnout osobám ze znevýhodněných skupin stejné výhody jako mají osoby ve zvýhodněných skupinách.“

Upřesnil, že „Uplatnění této zásady [...] znamená, že pro období od 17. května 1990 (datum rozhodnutí Barber) do 1. července 1991 (datum ukončení diskriminace) se musí nárok na důchod u mužů vypočítat na základě stejného důchodového věku jako u žen“. Ustálená judikatura stanovisko Soudu v tomto bodu potvrzuje.

V důsledku toho Komise bedlivě sleduje vývoj italských právních předpisů dle rozhodnutí soudu a podnikne potřebné kroky, pokud Itálie nebo jiný členský stát s podobnými problémy toto rozhodnutí nebude plnit.

Pokud jde o diskriminační dohody, které uzavírají některé organizace a odborové svazy v členských státech, o nichž se pan poslanec zmiňuje, je v zásadě věcí vnitrostátních soudů, aby rozhodly, zda tyto dohody splňují evropské právo. V souladu s článkem 288 Smlouvy o fungování Evropské unie však konečná odpovědnost za správné provedení právních předpisů EU ve vnitrostátním právu zůstává na členském státu.

*
* *

(8) Věc C-46/07 Komise Evropských společenství v. Italská republika [2008] Sb. rozh. I-151.

(9) Rozhodnutí ze dne 26. března 2009 ve věci C-559/07 Komise evropských společenství v. Řecko.

(10) Věc C-408/92 Smith [1994] Sb. rozh. I-4435, bod 17 a násl., a C-28/93 van den Akker [1994] Sb. Rozh I-4527, bod 16 a násl.

Otázka č. 25, kterou pokládá Rolandas Paksas(H-0014/10).**Předmět: Lidská práva**

Poslanci litevského parlamentu uskutečnili parlamentní vyšetřování a dospěli k závěru, že z podnětu zvláštních služeb cizího státu byly v Litvě vybaveny prostory k zadržování vězňů a že na litevských letištích opakovaně vzlétla a přistála letadla napojená na CIA, zpravodajskou službu Spojených států, o nichž se zmínil již Evropský parlament ve svém vyšetřování týkajícím se tajných věznic CIA v Evropě. Na základě vyšetřování komise litevského parlamentu byl navíc počet letadel napojených na CIA, která přistála v Litvě, vyšší než počet, k němuž dospěl Evropský parlament.

Nedomnívá se Evropská komise, že ve světle nových skutečností, které se objevily, již existuje dostačující právní základ pro zahájení zvláštního vyšetřování ohledně možného porušení příslušných článků Ženevské úmluvy, Mezinárodní listiny lidských práv a Listiny základních práv Evropské unie a ohledně vměšování zvláštních služeb cizího státu do záležitostí Litvy jakožto svrchovaného státu a člena Evropské unie?

Odpověď

(EN) Jak Komise mnohokrát uvedla, domnívá se, že praktiky označované jako „vydávání“ a dále tajné zadržování jsou v rozporu se základními právy, které zaručuje Evropská úmluva o lidských právech.

Komise rovněž vždy zdůrazňovala, že je na příslušných členských státech, aby začaly nebo pokračovaly v důkladném, nezávislém a nestranném šetření za účelem zjištění pravdy. Vysvětlit všechna fakta mohou pouze nástroje a prostředky, které mají pro vyšetřování k dispozici členské státy. Komise nemá ani pravomoc, ani prostředky ke zjišťování pravdy namísto členských států.

Komise proto vítá vyšetřování, které provádí litevská vyšetřovací komise a o němž se zmiňuje vážený pan poslanec.

Komisař odpovědný za spravedlnost, svobodu a bezpečnost zaslal v říjnu 2009 dopis litevskému ministrovi obrany, v němž vyjádřil obavy Komise týkající se vznesených obvinění a uvítal, že paní prezidentka Grybauskaitė oznámila při své návštěvě u předsedy Komise, že bylo zahájeno v této věci vyšetřování.

Komise poukazuje především na to, že litevská vyšetřovací komise navrhla řadu doporučení pro zajištění přísnější kontroly činnosti svých tajných služeb a že navrhla zahájení trestního vyšetřování s cílem dalšího objasnění okolností a případného určení trestní odpovědnosti. Komise vítá úsilí vyšetřovací komise zaměřené na vydávání konkrétních doporučení zaměřených na prevenci pravděpodobnosti podobných incidentů v budoucnu.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Frank Vanhecke(H-0017/10).**Předmět: Evropská podpora Výzkumného střediska pro jadernou energii a projektu Myrrha**

Jaký je postoj Komise vůči Výzkumnému středisku pro jadernou energii, které se nachází v belgické obci Mol, a vůči známému projektu Myrrha, na němž toto zařízení pracuje? Má Komise v úmyslu poskytnout tomuto zařízení a/nebo projektu Myrrha finanční podporu? Pokud ne, proč? Pokud ano, kdy a v jaké výši budou prostředky poskytnuty?

Odpověď

(CS) Projekt MYRRHA („Multi-purpose hybrid research reactor for high-tech applications“) předkládá SCK/CEN (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) jako návrh se žádostí o financování belgické vládě.

Nepočítá se proto s podporou tohoto projektu prostřednictvím současného rámcového programu Euratom pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie (Euratom FP7, 2007-2011), i když určitou omezenou podporu poskytuje probíhající projekt, který byl vybrán jako součást soutěžní výzvy k překládání návrhů, již hodnotí nezávislí znalci. Projekt MYRRHA by měl představovat podpůrnou infrastrukturu v rámci evropské iniciativy pro udržitelný jaderný průmysl strategického plánu energetických technologií EU (SET-Plan). Projekt MYRRHA momentálně přezkoumává Evropské strategické fórum pro výzkumné infrastruktury (ESFRI), a mohl by být začleněn do nejnovějšího plánu činnosti ESRGI pro rok 2010.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Vilija Blinkevičiūtė(H-0019/10).

Předmět: Zajištění minimálních sociálních norem v EU v rámci boje proti sociálnímu vyloučení

V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1098/2008/ES⁽¹¹⁾ ze dne 22. října 2008 bylo ustanoveno vyhlásit rok 2010 „Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení“ s cílem podpořit boj Evropské unie proti sociálnímu vyloučení. Na základě tohoto rozhodnutí vypracovala Evropská komise dne 1. prosince 2008 strategický dokument, v němž se zavázala naplnit hlavní priority Evropské unie v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

V současné době žije pod hranicí chudoby téměř 80 milionů Evropanů, kteří se snaží přežít hospodářskou a sociální krizi. Jaká opatření se tedy Komise chystá přijmout, aby zajistila minimální sociální normy v celé Evropské unii, jakožto základní opatření evropské sociální politiky, která by každému občanovi EU měla zaručit minimální sociální služby? Minimální sociální normy by měly být v celé Evropské unii jednotné, protože by to přispělo ke zvýšení úrovně sociální ochrany.

Odpověď

(CS) Článek 153 Smlouvy o fungování Evropské unie poskytuje právní základ pro nabízení minimálních sociálních norem v řadě oblastí, ale ne základ pro právní předpisy k dosažení konkrétního cíle v boji proti sociálnímu vyloučení.

V tomto ohledu upozorňujeme váženou paní poslankyni na doporučení Komise 2008/867/ES ze dne 3. října 2008 o aktivním začlenění osob vyloučených z trhu práce⁽¹²⁾, které podpořila Rada dne 17. prosince 2008 a Parlament ve svém usnesení ze dne 6. května 2009. Doporučení stanovuje obecné principy a praktické pokyny, jak kombinovat podporu, inkluzivní trhy práce a přístup ke kvalitním službám. Cílem je dosáhnout v boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení účinný holistický přístup.

Komise v současnosti věnuje značné úsilí rozvoji rámce pro monitorování pro strategii aktivního začleňování. Vyžaduje to spolupráci se zástupci členských států ve Výboru pro sociální ochranu, na stanovení vhodného souboru ukazatelů pro monitorování provádění strategie. Shromažďují se rovněž informace týkající se způsobu funkce sociálních záchranných sítí v členských státech. Společná zpráva o sociální ochraně a sociálním začleňování 2010⁽¹³⁾ a její doprovodný podpůrný dokument⁽¹⁴⁾ zahrnují část věnovanou systému minimálních mezd pro chudé lidi v produktivním věku, stanovující kritické body při vytváření vnitrostátních sociálních záchranných sítí, zejména pokud jde o zaměření na chudé obyvatele a jednotlivce, kteří mají právo na sociální pomoc, ale nedokážou ji využít. Probíhá vzájemné učení a výměna osvědčených postupů týkajících se projektů a vzájemná hodnocení aktivního začleňování, což bude pokračovat i v rámci otevřené metody koordinace v sociální ochraně a sociálním začleňování.

Komise očekává, že Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení 2010 zvýší povědomí a dá impuls posilování opatření proti chudobě v celé Evropské unii.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Cristian Dan Preda(H-0020/10)

Předmět: Spojitost mezi zákonem "IceSave" a povinnostmi Islandu jako člena Evropského hospodářského prostoru

V tiskovém prohlášení Evropské komise vydaném v reakci na rozhodnutí islandského prezidenta se uvádí, že „aféra Icesave“ bude vyhodnocena v rámci stanoviska, které musí Komise formulovat s ohledem na hospodářská kritéria stanovená Evropskou radou v Kodani (1993). Jakým způsobem může rozhodnutí konat

(11) Úř. věst. L 298, 7.11.2008, s. 20.

(12) Úř. věst. L 307, 18. 11. 2008, s. 11.

(13) KOM(2010) 25, 5. 2. 2010.

(14) SEK(2010) 98, 5. 2. 2010.

referendum o zákoně „Icesave“ ovlivnit hodnocení toho, zda je Island schopen splnit hospodářská kritéria vyhlášená Radou v Kodani?

Odpověď

(EN) Oznámení islandského prezidenta o referendu o zákoně „IceSafe“ svědčí o tom, jak je tato otázka pro Island citlivá. O této otázce musí rozhodnout obyvatelé Islandu. Komise situaci bedlivě sleduje. Nepřeje si zasahovat do takovéto vnitrostátní diskuse.

Komise považuje dohodu „IceSave“, tj. dohodu o půjčce mezi Velkou Británií, Nizozemskem a Islandem, a podmínky splácení těchto půjček za bilaterální záležitost těchto zemí. Tyto dohody jako takové nejsou spojené s mandátem Komise k přípravě stanoviska k žádosti Islandu o přistoupení, a neměly by ani být přímo spojovány s procesem přistoupení Islandu.

Komise v současnosti na žádost Rady připravuje stanovisko k žádosti Islandu o přistoupení a snaží se zajistit, aby bylo vyvážené, objektivní a podrobné.

Stanovisko hodnotí úroveň plnění kodaňských přístupových kritérií. V tomto kontextu se o záležitostech jako je „IceSave“ a kapitálové regulace bude hovořit v souvislosti se schopností Islandu uplatnit *acquis*. Přiměřeně se bude zmiňovat to, jak Island splňuje podmínky Evropského hospodářského prostoru, což hodnotí Kontrolní úřad ESVO. V případě, že podmínky nesplní, bude nutné zaplnit zjištěné mezery, aby Irsko při přistoupení zcela splňovalo *acquis*.

Komise v této souvislosti zdůrazňuje, že její stanovisko se bude týkat jen výchozí úrovně provádění *acquis* ze strany Islandu. Jakmile Rada rozhodne o zahájení přístupových jednání, poskytne Komise podrobnější hodnocení pozdější etapy procesu přistoupení, např. prostřednictvím tzv. „screeningu“ *acquis* EU.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Mairead McGuinnessová (H-0022/10)

Předmět: Bezpečnost letišť v EU

Vzhledem k nedávnému nezdařenému bombovému útoku, který se odehrál na palubě letu společnosti Northwest Airlines směřujícího z amsterdamského letiště Schipol do Detroitu, a vzhledem k šokujícímu zjištění, že jeden z cestujících nevědomky převezl na palubě letedla do Dublinu výbušninu poté, co se nezdařil bezpečnostní test na slovenském letišti, může Komise ujistit Parlament, že téma bezpečnosti letišť patří mezi její priority?

Může dále potvrdit, že spolupracuje s členskými státy na přezkumu současných bezpečnostních opatření?

Jaké celoevropské pokyny existují pro tzv. „testy pro vyhledávání bomb“, a považuje je Komise za dostatečné? Považuje předpisy EU za nezbytné pro všechna hlediska bezpečnosti letišť?

Jaký má Komise názor na potřebu přísnějších bezpečnostních opatření pro cestující?

Jaký má Komise názor na použití zobrazovací technologie, známé také jako detektor pro fyzickou kontrolu, jako jednoho ze způsobů detekční kontroly cestujících?

Odpověď

(EN) Komise udržuje trvalý dialog s členskými státy, mezinárodními partnery a mezinárodními organizacemi za účelem výměny a rozvíjení opatření k zajištění ochrany letectví. Předseda stálému regulativnímu výboru, který byl zřízen v souladu s právními předpisy EU o zajištění ochrany letectví a který se schází pravidelně několikrát ročně⁽¹⁵⁾ nebo v případě potřeby ad hoc, je-li nutné reagovat na nějakou nenadálou záležitost. Komise si kromě toho pravidelně vyměňuje stanoviska se zúčastněnými subjekty. Běžně dochází k aktualizaci stávajících právních předpisů dle nového vývoje, jako se tomu stalo v posledních letech několikrát.

Letiště v EU mohou používat pouze detekční vybavení, které je vyjmenované a dále popsané v právních předpisech EU o letecké bezpečnosti. Zařízení pro detekční kontrolu, jako jsou například zařízení pro

⁽¹⁵⁾ Regulační výbor pro zajištění bezpečnosti letectví na základě článku 19 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002.

stopovou detekci výbušnin („bomb sniffing“), musí obecně dodržovat podrobné výkonnostní a provozní principy, pokud jsou k dispozici. Letiště musí uplatňovat společné základní normy ochrany letectví, aby zajistily jednorázovou bezpečnostní kontrolu.

Nezdařený teroristický útok na let NW 253 do Detroitu, ke kterému došlo 25. prosince, opět potvrdil, že civilní letectví je opravdu ohroženo. Komise se na různých úrovních podílí na hodnocení a možném přehodnocení incidentu.

Některé členské státy uplatňují přísnější opatření, které jednostranně umožňuje právo EU. Komise se však domnívá, že je nutný udržitelnější postup včetně společných norem na úrovni EU. Jedním způsobem může být přidání nových detekčních technologií, jako jsou pokročilé zobrazovací technologie, na seznam povolených zařízení, za podmínky uspokojivého vyřešení otázek spojených se zdravím, soukromím a ochranou dat. Nutná jsou však i další opatření jako důkladnější spolupráce donucovacích orgánů a efektivnější výměna dostupných dat.

Pro podrobnější informace týkající se možnosti zařazení detektorů pro fyzickou kontrolu na seznam povolených detekčních technologií odkazuje Komise na svou odpověď na otázku k ústnímu zodpovězení H-0001/10⁽¹⁶⁾.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Anneli Jäätteenmäkiová(H-0024/10)

Předmět: Opětovná jednání ohledně zrušení sídla EP ve Štrasburku s ohledem na Lisabonskou smlouvu

Podle čl. 8 písm. b) Lisabonské smlouvy je možno Komisi předložit tzv. občanskou iniciativu. Pokud tato iniciativa obsahuje podpis alespoň jednoho milionu občanů EU „pocházejících z podstatného počtu členských států“, je povinností Komise v této záležitosti jednat.

Španělské předsednictví se zabývalo otázkou občanské iniciativy společně s dalšími členskými státy EU dne 13. ledna 2010 v La Granja. Členské státy se shodly na tom, že „podstatný počet členských států“ znamená jednu třetinu všech členských států EU (v současné době tedy 9 členských států).

Tzv. iniciativa „One seat“, která usiluje o to, aby Evropský parlament měl sídlo pouze v Bruselu, splňuje naprosto zřetelně výše uvedená kritéria (tedy přinejmenším milion podpisů z alespoň 9 členských států). Tuto iniciativu již podepsalo více než 1,2 milionů evropských občanů. Je nesmyslné, aby evropští daňoví poplatníci platili 200 milionů EUR ročně za cestování mezi Bruselem a Štrasburkem.

Iniciativa „One seat“ je stále v projednávání před Petičním výborem Evropského parlamentu. Orgánům EU již byla předložena petice na toto téma. Tehdy však ještě nebyla Lisabonská smlouva v platnosti a orgány EU této petici proto nevěnovaly pozornost. Je tragikomické, že ten samý týden, kdy byla tato iniciativa přijata, koupil Evropský parlament své budovy od města Štrasburk.

Plánuje Komise zabývat se iniciativou „One seat“ nyní, kdy Lisabonská smlouva již vstoupila v platnost?

Co plánuje Komise v souvislosti s touto iniciativou podniknout?

Odpověď

(EN) Komise vítá zavedení Evropské občanské iniciativy, která dá občanům Evropské unie silnější hlas, přidává evropské demokracii nový rozměr a doplňuje sadu práv spojených s občanstvím Unie.

Komise je přesvědčená, že by evropští občané měli využívat Evropskou občanskou iniciativu co nejdříve to bude možné. Za tímto účelem předloží zanedlouho na základě článku 24 Smlouvy o fungování Evropské unie návrh nařízení. Návrh zohlední výsledek veřejné konzultace, kterou Komise zahájila v listopadu 2009, aby zjistila názory občanů, zúčastněných subjektů a orgánů státní správy v členských státech. Cílem Komise by mělo být umožnit přijetí nařízení do konce prvního roku po vstupu smlouvy v platnost a Komise věří tomu, že Evropský parlament a Rada budou tento cíl sdílet.

⁽¹⁶⁾ K dispozici na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Evropská občanská iniciativa může ve smyslu čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii vyzvat Komisi, aby předložila návrh pouze v rámci svých pravomocí a k otázce, k níž je nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Smluv.

Sídlo institucí Unie se v souladu s článkem 341 Smlouvy o fungování Evropské unie určuje společnou dohodou vlád členských států. Sídlo Evropského parlamentu je určeno v protokolu č. 6 připojenému k nové smlouvě.

Komise proto není příslušná k provádění článku 341 Smlouvy o fungování Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Zigmantas Balčytis(H-0025/10)

Předmět: Provádění prací v rámci projektu "Rail Baltica"

„Rail Baltica“ je prioritním projektem Evropské unie, který obyvatelům baltských zemí poskytne širší možnosti cestovat a podílet se na společném trhu železniční dopravy v EU. Tento projekt rovněž sníží izolaci baltského regionu, který je oddělen od zbytku Evropy. Realizace projektu „Rail Baltica“ se však může zpomalit nebo dokonce zastavit kvůli nedostatku finančních prostředků v důsledku finanční a hospodářské krize, která baltské země zasáhla velice tvrdě. Litva již své prostředky na tyto práce se souhlasem Komise snížila. Neplánuje Komise vzhledem k obtížné finanční situaci těchto zemí a vzhledem k tomu, že se podařilo určitě prostředky uspořít, zvýšit podíl prostředků poskytovaných na financování tohoto projektu z rozpočtu EU?

Odpověď

(EN) Vážený pan poslanec má pravdu, když říká, že současná finanční a hospodářská krize má vliv na projekt „Rail Baltica“, protože má vliv na mnoho velkých projektů v oblasti infrastruktury v členských zemích EU. Pobaltské státy jsou povinny splnit odpovídající finanční požadavky na projekty financované v rámci transevropské dopravní sítě (TEN-T), což v době národních rozpočtových omezení není snadné. Komise Litvě doporučila alternativní plán provedení projektu, který by byl levnější a snadněji a rychleji proveditelný a současně by neoslabil užitek, který by dokončený projekt „Rail Baltica“ měl pro partnerské země. Tento navrhovaný dodatek k projektu schválily litevské orgány v prosinci 2009.

Pokud jde o zvýšení financí, které již byly pro projekt poskytnuty v rámci finančního výhledu na roky 2007–2013, Komise v roce 2010 připraví komplexní přezkoumání všech prioritních projektů v rámci TEN-T, za účelem vyhodnocení postupů a přezkoumání problémů. V této době se posoudí, zda bude vhodné upravit současné výdajové parametry včetně parametrů pro projekt „Rail Baltica“.

*
* *

Otázka č. 32, kterou pokládá Seán Kelly(H-0028/10)

Předmět: Cestovní ruch – trh v oblasti půjčování vozidel v EU

Trh v oblasti půjčování vozidel v EU je v současné době roztržštěný, neboť je předmětem rozdílných právních úprav a cenových systémů 27 členských států. To může omezovat pohyb turistů, a tudíž poškozovat lukrativní přeshraniční cestovní ruch a následně i snižovat výnosy průmyslu cestovního ruchu obecně.

Se současným roztržštěním trhu je spojena řada obtíží:

Nepřiměřené poplatky za vrácení vozidla v jiném členském státě, než v kterém bylo vozidlo zapůjčeno.

Obrovské rozdíly v sazbách za vozidlo stejné kategorie v sousedních členských státech, a to i přihlédneme-li k rozdílným životním nákladům.

Restriktivní pojistné podmínky a rozdílné podmínky jednotlivých smluv o pronájmu vozidla.

Může Komise uvést, zda hodlá podpořit integraci trhu v tomto odvětví a vyřešit některé nebo všechny výše uvedené otázky?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma nejrůznějších spotřebitelských problémů, které vážený pan poslanec zmiňuje v souvislosti s půjčováním vozidel.

Komise se v současnosti zabývá problémem zeměpisného roztržštění trhu v oblasti maloobchodu a služeb, aby v praxi zjistila její rozsah. Poslední zpráva Komise o přeshraničním elektronickém obchodování v EU⁽¹⁷⁾, stejně jako sdělení ke stejnému tématu, které přijala Komise v říjnu 2009⁽¹⁸⁾ přináší první analýzu těchto problémů a kroků, které Komise hodlá podniknout za účelem jejich vyřešení. Komise se domnívá, že harmonizovaná pravidla ochrany spotřebitele v EU umožní obchodníkům (včetně půjčoven vozů) uzavřít dohodu se zákazníky v různých členských státech podle jedné standardní podmínky. Spotřebitelé budou pak moci využívat konkurenceschopnějších přeshraničních nabídek. V případě trhu v oblasti pronájmu vozidel může dále harmonizace spotřebitelských práv vyústit v prudký pokles nákladů.

Komise z těchto důvodů předložila návrh směrnice o právech spotřebitelů, o které se v současnosti diskutuje v Radě a Parlamentu. Tento návrh upravuje hlavní součásti právních předpisů EU o ochraně spotřebitelů. Vychází ze zásady plné harmonizace, která zjednoduší současný splepenec různých spotřebitelských zákonů do jediné jednoduché sady pravidel.

Současné již existují právní předpisy EU, které řeší některé ze spotřebitelských problémů, o nichž se vážený pan poslanec zmiňuje. Vážený pan poslanec se zmiňuje o různých postupech, které mohou vést k různému zacházení se zákazníky ze strany téhož majitele půjčovny aut v závislosti na místě bydliště zákazníka.

Tyto rozdíly řeší čl. 20 odst. 2 směrnice o službách⁽¹⁹⁾. Podle tohoto ustanovení „členské státy zajistí, aby obecné podmínky přístupu ke službám, které poskytovatel široké veřejnosti poskytuje, neobsahovaly žádná diskriminační ustanovení vztahující se ke státní příslušnosti nebo místu bydliště příjemce“. Toto ustanovení také stanovuje, že ne všechny rozdíly v zacházení jsou zakázány, vzhledem k tomu, že rozdíly v podmínkách přístupu budou možné, „pokud jsou tyto rozdíly přímo opodstatněné objektivními kritérii“. Jak vysvětluje bod odůvodnění 95 směrnice o službách, mohly by být objektivními důvody dodatečné náklady vzniklé v důsledku vzdálenosti nebo v důsledku technické povahy poskytování služby, nebo vyšší rizika vyplývající z pravidel, které se v různých zemích liší.

Směrnici o službách musely členské státy provést nejpozději do 28. prosince 2009. Po provedení směrnice o službách by se mělo podle vnitrostátních předpisů provádějících článek 20 odstavec 2 směrnice o službách analyzovat chování provozovatelů půjčoven vozidel vedoucí k odlišnému přístupu podle národnosti nebo místa bydliště zákazníků. Rozdíly v přístupu budou legální, pouze pokud provozovatelé prokážou, že jsou tyto rozdíly „založeny na objektivních kritériích“.

Pro některé ze situací, které uvádí vážený pan poslanec, může navíc platit směrnice o nepřiměřených podmínkách ve smlouvách⁽²⁰⁾. Tato směrnice platí pro standardní podmínky, které se obvykle připojují ke smlouvě mezi provozovatelem půjčovny vozidel a spotřebitelem. Podle této směrnice se podmínky smlouvy považují za nepřiměřené, pokud způsobují významnou nerovnováhu v právech a povinnostech spotřebitelů na jedné straně a prodejců a dodavatelů na druhé straně. Lze tvrdit, že restriktivní podmínky pojistných smluv jsou nepřiměřené. Nepřiměřené podmínky ve smlouvě nejsou pro zákazníka závazné.

Tato směrnice navíc obchodníkovi ukládá, aby své standardní podmínky (např. podmínky pojistné smlouvy) vypracoval a předložil v jednoduchém a srozumitelném jazyce. Podmínky smlouvy, které tyto požadavky nesplňují, by mohly být považovány za nepřiměřené, a tedy pro zákazníka nezávazné.

*
* *

(17) KOM (2009) 283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0

(18) Sdělení Komise Parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o přeshraničním elektronickém obchodu mezi podniky a spotřebiteli v EU, KOM (2009) 557 (v konečném znění) ze dne 22. 10. 2009.

(19) Směrnice 123/2006/ES o službách na vnitřním trhu, Úř. věst. L 376/36, 27. 12. 2006.

(20) Směrnice Rady 93/13/ES ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve smlouvách, Úř. věst. L 95, 21. 4. 1993.

Otázka č. 33, kterou pokládá Charalampos Angourakis(H-0029/10)**Předmět: Rizika související s komercializací zdravotní péče**

V boji proti viru nové chřipky se projevila rizika související s politikou, jejímž cílem je komercializace ochrany zdraví a dobrých životních podmínek. Informace a problémy byly v epidemiologických studiích zpracovány selektivním způsobem, čímž vznikly nejasnosti ohledně používání nového očkování a pochybnosti ohledně nezbytnosti vyhlásit pandemii. Jasněji se ukázal nedostatek personálu a infrastruktur ve veřejných zdravotnických službách, a zejména nedostatek ve veřejné primární zdravotní péči.

Jaké jsou názory Komise na akce nadnárodních farmaceutických podniků, které ve jménu zisku ohrožují veřejné zdraví?

Odpověď

(EN) Komise děkuje váženému panu poslanci za tuto otázku, která poukazuje na záležitosti související s tlakem na systémy zdravotní péče a s vlivem farmaceutických společností na politiky veřejného zdraví, především v souvislosti s pandemickou chřipkou H1N1.

Zajištění kontinuity ve všech oblastech zdravotní péče, ale také zajištění zdravotních protiopatření jako jsou očkovací látky a antivirové přípravky jsou nedílnou součástí plánování připravenosti na pandemii chřipky. Nutnost být připraven na jakoukoliv pandemii, ale pak se přizpůsobit konkrétní pandemii, byla obtížným úkolem jak pro členské státy, tak pro EU. Je nutné být flexibilní a být připraven na rozumný nejhorší případ. Komise a Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí zdůraznily ve svých pokynech k připravenosti na pandemii, že je nutné připravit primární i sekundární péči (ať už veřejnou či soukromou) na prudký nárůst počtu pacientů.

Údaje z dozoru, které země hlásily prostřednictvím Evropské sítě pro pozor nad chřipkou, ukazují, že důsledky chřipky jako je onemocnění a akutní respirační záněty, které se během pandemie projeví na úrovni primární péče, nebyly nijak extrémní v porovnání například s poslední vlnou sezónní chřipky, i když se v sezóně objevily dříve, než členské státy očekávaly z varování, které obdržely. Částečně to bylo díky dobré připravenosti členských států. Nicméně, jak bylo zdůrazněno v posouzení rizik, které vypracovalo Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí, nečekalo se, že se projeví tak selektivní tlak na intenzivní péči (především kvůli respiračním obtížím).

V posledních dnech zazněla kritika ohledně finančních prostředků vynaložených na očkovací látky proti pandemické chřipce a údajného vlivu farmaceutického odvětví na politiku veřejného zdraví. Rozhodnutí členských států, zda koupit očkovací látky proti pandemické chřipce, nebo kolik očkovací látky koupit, je pouze na samotných členských státech. Komise se do tohoto rozhodování nezapojovala, ani není informovaná o smluvních ujednáních mezi členskými státy a výrobci očkovacích látek proti pandemické chřipce. Vyhlášení Světové zdravotnické organizace (WHO) o pandemii spustilo plnění existujících smluv, které mělo farmaceutické odvětví uzavřeno s členskými státy na obstarání očkovacích látek proti pandemické chřipce. WHO opakovaně potvrdila, že vyhlášení pandemie nebylo ovlivněno žádným ziskovým tlakem. Komise rovněž nemá žádné důvody domnívat se, že by takové tlaky ovlivnily rozhodnutí členských států. Několik členských států naopak požádalo Komisi, aby vytvořila mechanismus na pomoc se společným získáváním očkovacích látek, aby bylo možné snížit náklady na jejich pořízení. Komise a dvě nezávislé evropské agentury Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí a Evropská agentura pro léčivé přípravky pomáhaly členským státům regulační a vědeckou expertízou.

Členské státy stály před obtížným úkolem, když musely rozhodnout, kolik dávek očkovacích látek koupit, aniž by věděly, jakou konečnou podobu bude pandemie mít. V době, kdy se členské státy takto rozhodovaly, bylo základním kritériem ochránit občany co nejlépe proti potenciálně nebezpečné pandemii. Komise se proto domnívá, že s odstupem času není nyní fér zpětně kritizovat rozumnost těchto rozhodnutí. A konečně bychom neměli zapomínat, že v důsledku chřipky N1H1 zemřelo přibližně 2500 evropských občanů a mnoho dalších vážně onemocnělo.

*

* *

Otázka č. 34, kterou pokládá Saïd El Khadraoui(H-0030/10)**Předmět: Žádost belgického státu o vrácení finančních prostředků vyplacených společností Belgocontrol**

Dne 3. listopadu 2009 jsem položil Komisi otázku k písemnému zodpovězení (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2009-5405&language=CS>), která se týkala toho, zda je žádost belgického státu o vrácení 31,8 milionu EUR vyplacených samostatnému veřejnému podniku Belgocontrol slučitelná s *acquis communautaire*. Komise ve své odpovědi ze dne 9. prosince 2009 sdělila, že Belgii koncem října 2009 písemně požádala o doplňující informace, které by jí umožnily legitimnost tohoto kroku posoudit. Obdržela již Komise od Belgie uspokojivou odpověď? Pokud ano, může si Komise na základě této odpovědi vytvořit názor na legitimnost této žádosti? Pokud ne, jaké další kroky hodlá Komise učinit, aby odpověď rychle získala?

Odpověď

(FR) Komise doposud neobdržela na svůj dopis ze dne 27. října od belgických úřadů odpověď. V této fázi se proto nemůže ke kontextu a legitimnosti žádosti belgického státu o vrácení 31,8 milionu EUR společností Belgocontrol vyjádřit.

Komise tento případ velmi bedlivě sleduje. V případě, že Komise neobdrží rychlou odpověď, provede z vlastního podnětu vyšetřování podle článku 16.2 nařízení (ES) č. 550/2004 o poskytování služeb. Nařízení poskytuje možnost před rozhodnutím, které bude pro daný členský stát platit, vyslechnout belgické orgány a věc konzultovat s výborem pro jednotné nebe⁽²¹⁾.

*
* *

Otázka č. 35, kterou pokládá Kathleen Van Bremptová(H-0031/10)**Předmět: Restrukturalizace firmy Opel a uzavření závodu v Antverpách**

Management firmy Opel dne 21. ledna 2010 oznámil, že hodlá zcela uzavřít závod této společnosti v Antverpách. Toto rozhodnutí je v souladu s plánem restrukturalizace firmy Opel v Evropě. Také v ostatních zemích se předpokládá propouštění, ale v žádné jiné zemi se neplánuje uzavření závodu. Komise naštěstí na podzim roku 2009 opakovaně dávala najevo, že pomoc, již poskytují členské státy, musí vždy odpovídat předpisům o státních podporách, a že poskytnutí takových podpor musí spočívat na jasně vymezených ekonomických kritériích. To mimo jiné znamená, že poskytování takovýchto podpor nesmí být vázáno na podmínku, že určité závody nebudou uzavřeny, ale že restrukturalizace musí být včleněna do podnikatelského plánu, který předloží General Motors. Předložila firma General Motors Komisi takový podnikatelský plán? Jaké prostředky má Komise k dispozici, aby firmu General Motors přiměla k předložení takového plánu? Kdy Komise požádá o možnost tento plán přezkoumat? Jak bude Komise tento plán prověřovat, aby posoudila legitimitu možných podpor pro restrukturalizaci ze strany členských států?

Odpověď

(EN) Firma General Motors předložila Komisi na konci listopadu 2009 nástin plánu restrukturalizace firmy Opel/Vauxhall. Na základě doposud známých informací se neobjevují náznaky, že by plán GM spočíval na neekonomických kritériích.

Komise nedostala žádnou informaci od členských států, která by se týkala jejich plánů na poskytnutí státní podpory pro plán restrukturalizace firmy Opel/Vauxhall. Komise bude celou věc nadále bedlivě sledovat, aby zajistila, že pokud bude poskytnuta státní podpora, bude plán restrukturalizace firmy Opel/Vauxhall spočívat na ekonomických kritériích a nebude ovlivněn neobchodními okolnostmi souvisejícími se státní podporou, a především že zeměpisné rozdělení restrukturalizace neovlivní politické požadavky.

*
* *

(21) Úř. věst. L 96, 31. 3. 2004.

Otázka č. 36, kterou pokládá Olle Schmidt(H-0032/10)**Předmět: Situace v Eritreji s ohledem na nedostatek svobody projevu a na uvěznění novináře**

Ačkoliv je Eritrea v porovnání s Čínou mnohem menší zemí – žije v ní pouhých 5,6 milionů obyvatel – nachází se v ní více novinářů ve vězení než v Číně. Jedním z těchto vězňů je švédský novinář – a tedy i občan EU – Dawit Isaak, jenž je ve vazbě od roku 2001, a to aniž by s ním proběhlo jakékoli soudní řízení a pouze proto, že využil svého práva na svobodu projevu.

Na situaci v Eritreji a na možnost využít evropské finanční pomoci jako prostředku k jejímu ovlivnění bylo upozorněno v rámci slyšení baronky Catherine Ashtonové začátkem ledna v Evropském parlamentu. V odpovědi bylo zdůrazněno, že evropská finanční pomoc by měla být použita za účelem zajištění ochrany lidských práv.

Jakým způsobem Komise konkrétně využije evropskou finanční pomoc, aby byla zajištěna ochrana lidských práv v Eritreji?

Dawit Isaak je uvězněn pouze z toho důvodu, že využil svého práva na svobodu projevu, které je základním právem všech občanů EU.

Co plánuje Komise v tomto konkrétním případě učinit pro to, aby byl občan EU Dawit Isaak propuštěn?

Odpověď

(EN) Komise sdílí vaši obavu týkající se osudu Dawita Isaaka a ostatních vězňů svědomí v Eritreji, a proto pravidelně různými cestami tuto záležitost vznáší před eritrejskými orgány. Předsednictvo také loni v září vydalo jménem Unie veřejné prohlášení o politických vězních včetně novinářů.

Místopředseda odpovědný za vnější vztahy poukázal ve své odpovědi na otázku ohledně Eritreji, která zazněla při slyšení v Evropském parlamentu, tedy na to, že je důležité spojit nástroje na podporu cílů a zájmů EU. Komise proto vedle dialogu a pojistek začleněných do rozvojových programů posuzuje a využívá každé příležitosti, aby se otázky lidských práv řešily v rozvojových programech, které v Eritreji provádí. Základní odpovědnost za ochranu lidských práv leží na eritrejském státu a Komise konkrétně spolupracuje s eritrejskými orgány ve sférách, kde lze v současnosti dosáhnout pokroku, jako jsou práva pracujících a zlepšení soudnictví, ale také obecněji na podpoře a šíření informací o základních lidských právech a svobodách mezi obyvateli Eritreji. V Eritreji mohou podobné aktivity přinést výsledky, pouze pokud probíhají v etapách a postupně.

Komise slibuje, že bude dál zkoumat veškeré možnosti řešení otázek správy věcí veřejných a lidských práv v Eritreji. Za tímto účelem je důležité, aby mohla o těchto záležitostech, na nichž jí záleží, zachovat dialog.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Catherine Bearderová(H-0034/10).**Předmět: Obchodování s dětmi z Haiti a jejich adopce v Evropě**

Nedávné zemětřesení na Haiti již zničilo stovky tisíc životů, avšak bezpočet dětí, které osiřely nebo zmizely, mohou ty nejhorší hrůzy ještě čekat. Organizace UNICEF vydala několik zpráv o dětech, které jsou odváženy z Haiti, aniž by byl dodržen řádný postup a bez patřičné dokumentace.

Jaké kroky Komise podnikne, aby zajistila, že žádné z těchto dětí nebude propašováno do Evropy nebo přes evropské hranice a že děti, které jsou v Evropě adoptovány, budou podléhat obvyklým postupům poskytujícím náležité záruky?

Jaké kroky přijmou evropské složky činné na Haiti, aby podpořily haitskou vládu při posilování dohledu nad místy, jimiž lze zemi opustit, s cílem zabránit protiprávnímu odvážení dětí z Haiti?

Několik zemí EU již urychlilo postup pro zákonný vstup vhodných sirotek pocházejících z Haiti do svých států. Jaké úsilí doposud Komise vynaložila, aby stanovila společný postoj EU s ohledem na urychlené adopce dětí z Haiti a zabránila tomu, aby byly děti, jejichž případ dosud nebyl řádně posouzen, přiváženy do Evropy?

Odpověď

(EN) Komise je znepokojena situací dětí, které byly před zemětřesením odděleny od svých rodičů nebo byly v náhradní péči (sirotčince). Hlavní priorita v úsilí vyvíjeném po zemětřesení musí být věnována přecházení obchodování s dětmi.

Je rozhodně pravda, jak již připomenulo UNICEF, že otázka mezinárodního osvojování je v případě dětí oddělených od svých rodin a společenství nesmírně citlivá. V případě katastrofy musí mít přednost snaha opětovně spojit děti, které byly odděleny od rodičů a rodin, s jejich rodiči. Je nutné se vyhnout unáhleným a neregulovaným pokusům o osvojení takovýchto dětí do ciziny.

Přemístění dětí bez řádné procedury by navíc mohlo vést k nejhorším formám obchodování za účelem sexuálního zneužívání nebo pracovního vykořisťování, a proto musí být striktně zakázáno.

Komise nemá pravomoc individuálně rozhodovat o interních adopcích. Podle informací, které má k dispozici, se však zdá, že všechny děti, kterým byl umožněn vstup do Evropy prostřednictvím mezinárodní adopce ve dnech po zemětřesení, již na základě rozhodnutí haitského soudu adoptovaly evropské rodiny.

Postup se zdá být v souladu ve stanoviskem UNICEF, neboť výkonný ředitel UNICEF pan Veneman prohlásil, že pokud bylo u některých haitských dětí dokončeno prošetřování za účelem mezinárodního osvojení již před zemětřesením, značně to přispělo k urychlení jejich cesty do nových domovů.

Dvacet šest členských států EU z 27 podepsalo Haagskou úmluvu ze dne 29. května 1993 o ochraně dětí a spolupráci při mezinárodním osvojování (všechny kromě Irska). Pro děti to znamená pojistku a vytvoření systému spolupráce mezi smluvními stranami pro zamezení nezákonných osvojení a obchodování s dětmi.

Haiti Haagskou úmluvu z roku 1993 nepodepsalo. V roce 2000 však přijalo doporučení, podle něhož by státy měly, je-li to možné, uplatnit vůči státům, které se ještě k Úmluvě nepřipojily, při mezinárodním osvojování normy a pojistky Úmluvy. Úmluvu podepsalo více než 80 států včetně téměř všech přijímacích států. Proto i když Haiti Haagskou úmluvu z roku 1993 nepodepsalo, měly by všechny přijímací státy uplatňovat tyto normy a pojistky (včetně všech členských států EU s výjimkou Irska).

Generální ředitelství Komise pro humanitární pomoc určilo v rámci humanitárních reakcí na mimořádné události, že ústředním bodem jeho strategie financování jsou otázky ochrany, a snaží se finančně podporovat nevládní organizace, mezinárodní agentury a organizace, organizace Červeného kříže/Červeného půlměsíce, které se podílejí na ochraně dětí na Haiti. I když není možné podporovat přímo vládu, všechny financované akce budou plně koordinovány pomocí skupinového mechanismu, který za účelem podpory vlády koordinuje Úřad OSN pro koordinaci humanitárních záležitostí (OCHA).

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Georgios Toussas(H-0037/10).

Předmět: Vyzdvižení ztroskotané výletní lodi Sea Diamond

Vrak výletní lodi Sea Diamond dosud – bezmála tři roky od jejího potopení dne 13. dubna 2007 – leží na mořském dně v sopečném kráteru u ostrova Santorini, zamořuje mořské prostředí a má nepříznivý vliv na ekologickou rovnováhu a zdraví obyvatel ostrova a okolní oblasti. Vrak je „toxickou bombou“. Podle vědeckých studií způsobuje v oblasti rozsáhlé znečištění působením mikroskopických umělých vláken a vysokých koncentrací toxických látek, u nichž je vysoká pravděpodobnost bioakumulace. Obyvatelé Santorini požadují, aby byla tato „toxická bomba“ z vod u jejich ostrova okamžitě odstraněna, narážejí však na neochotu vlády, a to současné vlády hnutí PASOK stejně jako předchozí vlády Nové demokracie. Vládní sliby, že plavidlo bude vyzdviženo, se ukazují jako falešné, protože ještě ani nebyla přičtena odpovědnost za vrak společnosti Hellenic Louis Cruises, která přitom již obdržela 55 milionů dolarů jako kompenzaci!

Je Komise informována o vývoji této záležitosti a o pokroku v souvislosti s vyzdvižením lodě Sea Diamond? Jaký je její postoj k požadavkům a oprávněným nárokům obyvatel Santorini?

Odpověď

(FR) Komise odkazuje na své předchozí odpovědi na otázky H-748/08, E-1944/08 a E-6685/08⁽²²⁾ a potvrzuje, že bedlivě sledovala situaci kolem vraku výletní lodi Sea Diamond u ostrova Santorini aby zajistila správné uplatnění práva Společenství. Po přezkoumání příslušných ustanovení daných právních předpisů (tj. směrnice 2004/35/EC⁽²³⁾ o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, směrnice 2000/60/EC⁽²⁴⁾ kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky a směrnice 2006/12/EC⁽²⁵⁾ o odpadech) došla Komise k závěru, že kvůli zvláštním okolnostem není možné prokázat, zda došlo k porušení příslušných ustanovení.

Pokud jde o směrnici 2004/35/ES, ta se na tento případ nevztahuje, protože se tato nehoda stala před tím, než začala směrnice platit.

Pokud jde o možné porušení článku 4 směrnice 2006/12/ES, je nutné připomenout, že toto ustanovení zavazuje členské státy, aby zajistily, že se budou odpady likvidovat bez ohrožení lidského zdraví nebo životního prostředí; členské státy rovněž učiní nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání a nekontrolovaného odstraňování odpadů.

Článek 4 ponechává členským státům posuzovací pravomoc, pokud jde o opatření, která je nutné přijmout. Podle judikatury soudu⁽²⁶⁾ se může v případě, že přetrvává skutková situace, a především pokud způsobuje dlouhodobé poškození životního prostředí, a příslušné orgány nezasáhnou, ukázat, že členské státy překročily meze posuzovací pravomoci, kterou jim toto ustanovení poskytuje.

Nebylo možné prokázat, zda došlo za dlouhé období bez zásahu příslušných orgánů k výraznému poškození životního prostředí. Řecké orgány na jedné straně přijaly nezbytná opatření, aby nedošlo ke znečištění životního prostředí (studie dopadu na životní prostředí, neustálá kontrola postižené oblasti), na druhé straně studie Řeckého centra pro námořní výzkum ukázala, že dopad vraku je prozatím zanedbatelný.

Proto není možné říci, že by došlo k porušení předpisů Společenství v oblasti životního prostředí. Pokud by měl vážený pan poslanec nové informace, které by prokázaly, že došlo k porušení předpisů (například novou spolehlivou studií prokazující existenci znečištění životního prostředí), vyzýváme ho, aby je předložil Komisi.

Směrnice 2009/20/EC⁽²⁷⁾ o pojištění majitelů plavidel pro námořní nároky, která vstoupila v platnost 29. května 2009 a členské státy ji musí provést ve vnitrostátním právu do 1. ledna 2012, nařizuje majitelům plavidel plujících pod vlajkou členských států nebo vplouvajících do přístavu některého členského státu, aby měli uzavřenou pojistku pokrývající námořní nároky podléhající omezení podle úmluvy z roku 1976 o omezení odpovědnosti pro námořní nároky, přijaté Mezinárodní námořní organizací (IMO) ve znění protokolu z roku 1996; přičemž tyto nároky zahrnují rovněž nároky týkající se odstraňování vraků lodí.

Komise bude stav vraku výletní lodi Sea Diamond nadále sledovat.

*
* *

(22) K dispozici na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

(23) Směrnice 2004/35/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, Úřed. věst. L 143, 30. 4. 2004.

(24) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, Úřed. věst., L 327, 22. 12. 2000.

(25) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 5. 4. 2006 o spalování odpadů, Úřed. věst. L 114, 27. 4. 2006.

(26) V tomto ohledu viz rozhodnutí ze dne 9. listopadu 1999, Komise v. Itálie, C-365/97, Sb. rozh. s. 773, body 66-68 a ze dne 4. července 2000, Komise v. Řecko, C-387/97, Sb. rozh. s. 5047, body 55-57.

(27) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/20/ES ze dne 23. dubna 2009 o pojištění majitelů lodí pro námořní nároky, Úřed. věst. L 131, 28. 5. 2009.

Otázka č. 39, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher(H-0040/10)**Předmět: Potravinová pomoc – zpracované konzervované rybí výrobky**

Zpracované konzervované rybí výrobky mají vysoký obsah bílkovin a dlouhou trvanlivost. Takové výrobky mohou být dodány v krátké lhůtě a již dříve byly použity k efektivnímu zmírnění nedostatku potravin během obdobných nouzových situací jako zemětřesení na Haiti.

Má Komise v úmyslu začlenit zpracované konzervované rybí výrobky do potravinové pomoci v nouzových situacích? Pokud tomu tak není, zváží Komise začlenění takových výrobků do potravinové pomoci do programu EU pro řešení nouzové situace na Haiti?

Odpověď

(EN) Ve všech humanitárních krizích, které vyžadují potravinovou pomoc, poskytuje EU peníze specializovaným partnerům provádějícím humanitární akce, včetně Světového potravinového programu OSN. Znamená to, že rozhodnutí o vhodnosti konkrétních potravin necháváme na odbornících.

Toto rozhodnutí musí být také schváleno v rámci meziagenturního rámce pro koordinaci potravinových operací.

EU však očekává, že takové rozhodnutí bude odůvodněno mimo jiné: nutriční hodnotou; shodou s místními stravovacími preferencemi; jednoduchou přepravou, skladováním, manipulací a přípravou; náklady; dostupností vhodných zásob; blízkostí zásob a krizové oblasti.

Je pravda, že zpracované konzervované rybí výrobky mohou být hodnotnou a vysoce výživnou komoditou v balících potravinové pomoci.

V některých operacích, které EU financuje, začlenili partneři provádějící humanitární akce ryby po provedení výše uvedeného zhodnocení do potravinových přidělů, které distribuují.

Je však nutné poznamenat, že v situaci, kdy v místě neexistují místní nebo regionální výroby konzervovaných rybích výrobků, by byly náklady a přeprava natolik komplikované, že tyto výrobky nejsou výhodné v porovnání s jinými výživnými potravinami (např. fazolemi a luštěninami).

V případě reakce na zemětřesení na Haiti financuje EU okamžité reakce Světového potravinového programu OSN a akce, s nimiž program počítá v příštích pěti měsících.

Tato pomoc využívá distribuce potravinových přidělů k okamžité spotřebě, které v naturáliích poskytují různí dárci, přičemž může jít i o konzervované rybí výrobky.

V další fázi operace, kdy jsou příjemci více schopní si připravovat vlastní jídlo a kdy lze organizovat distribuci surovin určených k vaření, se očekává, že přiděly budou sestávat z levných místních komodit (fazole, rýže a obohacené smíšené potraviny), které plně splňují energetické a výživové požadavky obyvatel.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Brian Crowley (H-0042/10).**Předmět: Strategie EU do roku 2020**

Jaká očekávání má Komise vzhledem ke strategii EU do roku 2020, která je politickým nástrojem cíleným na snížení rostoucí nezaměstnanosti v celé Evropě, a to zejména v případě mladých lidí?

Odpověď

(EN) Chystaná strategie EU do roku 2020 předloží vizi konkurenceschopného, inovativního, udržitelného a inkluzivního hospodářství a současně návrhy na to, jak této vize úspěšně dosáhnout a jak zvýšit zaměstnanost.

Strategie zareaguje na otázky vysoké a stále narůstající nezaměstnanosti, především u mladých lidí, položí základy pro využívání nových zdrojů růstu a Evropské unii umožní vyrovnat se s dlouhodobými výzvami jako je demografická změna, tlak na přírodní zdroje a energie a hrozba změny klimatu. Komise souhlasí s váženým panem poslancem v tom, že nová strategie se musí zaměřit především na snížení rostoucí nezaměstnanosti v celé Evropě, a to zejména v případě mladých lidí.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Liam Aylward(H-0044/10).

Předmět: Omezení týkající se převážení kapalin na palubě letadel

Cestující mohou na palubě letadel převážet nádoby obsahující maximálně 100 ml kapalin, gelů, past, lotionů a kosmetických přípravků. Cestování se díky těmto omezením stává velmi obtížným a jak cestující, tak i provozovatelé letišť se kvůli nim potýkají s řadou problémů.

Tato omezení často způsobují dlouhé fronty, ztráty na majetku a v některých případech i ztráty výnosů. Cestující jsou často nuceni platit vysoké ceny za vodu a jiné nápoje poté, co projdou bezpečnostní kontrolou.

Není pochyb o tom, že je třeba uplatňovat účinná bezpečnostní opatření a že bezpečnost cestujících a letadel je i nadále prioritou. Stávající omezení týkající se kapalin však platí již řadu let a nyní je čas je přezkoumat.

Má Komise v plánu toto nařízení přezkoumat a počítá se s časovým rámcem pro uvolnění těchto omezení? Může Komise poskytnout další informace o technologickém vývoji zejména v souvislosti s detekční kontrolou kapalin?

Odpověď

(EN) Evropská unie uplatňuje od srpna 2006 zákaz kapalin, aerosolů a gelů⁽²⁸⁾, aby zabránila vnášení kapalných výbušnin na paluby letadel. Tento zákaz potvrdila na celosvětové úrovni doporučení Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) a uplatňuje ho většina velkých partnerů EU v oblasti letecké dopravy.

Nedávný incident při letu NW 253 z Amsterdamu do Detroitu potvrdil, že úroveň ohrožení civilního letectví je stále vysoká. Neexistuje proto možnost, která by připustila ukončení zákazu kapalin bez náhrady. Komise proto předložila návrh, podle něhož by bylo možné přinášet na paluby letadel kapaliny, pokud projdou detekční kontrolou. Cílem tohoto návrhu, který v současnosti posuzuje Parlament, je přinést řešení otázky převážení kapalin na palubě letadel, jakmile bude k dispozici vhodná technologie pro provádění detekční kontroly kapalin.

Návrh doporučuje, aby bylo od 29. dubna 2011 cestujícím přijíždějícím z území mimo EU a přestupujícím na letištích EU povoleno, aby převáželi kapaliny, za podmínky, že tyto projdou detekční kontrolou. Dále by mělo být nejpozději od 29. dubna 2013 povoleno cestujícím odlétajícím z letišť EU převážet kapaliny, rovněž za podmínky, že tyto projdou detekční kontrolou. Bude nutné prodloužit normy týkající se provozních požadavků na zařízení určená k detekci výbušnin, aby zůstaly v souladu s právními předpisy EU.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė(H-0046/10).

Předmět: Dopad „dohody o banánech“ na domácí producenty banánů v EU

EU nedávno uzavřela v rámci Světové obchodní organizace historickou dohodu s latinskoamerickými zeměmi o snížení celních sazeb pro dovoz banánů z tohoto regionu. Tato historická dohoda však bude mít negativní dopad na producenty banánů na území EU, neboť se zvětší konkurence ze strany latinskoamerických producentů banánů. Hodlá Komise připravit mechanismy, které by chránily producenty banánů v EU pocházející z oblastí, jako jsou Kanárské ostrovy nebo Madeira?

Odpověď

(EN) Komise si je velmi dobře vědoma významné hospodářské a sociální role, kterou hraje produkce banánů na Kanárských ostrovech, Guadeloupu, Martiniku a Madeiře, které Smlouva řadí mezi nejvzdálenější regiony a uznává jejich znevýhodnění. Komise proto tuto produkci nadále podporuje a napomáhá producentům v otázce konkurenceschopnosti.

EU v roce 2006 provedla reformu společné organizace trhu s banány. Producentům v nejvzdálenějších regionech, které od 1. ledna 2009 přesunula do programu POSEI, se poskytuje velkorysý rozpočet.

⁽²⁸⁾ Nařízení (ES) č. 820/2008 ze dne 8. srpna 2008, Úř. věst. L221, 19. 8. 2008, kterým se zrušuje nařízení (ES) č. 622/2003 ze dne 4. dubna 2003, Úř. věst. L 89, 5. 4. 2003.

Tato reforma zavedla vysoký stupeň flexibility v řízení podpory pro producenty banánů. Členské státy za toto převzaly odpovědnost v rámci programů POSEI. Reforma členskými státy umožňuje stanovit pevnou roční částku na pomoc místo předchozí vyrovnávací podpory. To znamená, že producenti si nyní mohou být jisti částkami, které obdrží.

Evropská unie poskytla od začátku reformy každoročně 280 milionů EUR na podporu producentů banánů na Kanárských ostrovech, francouzských Antilách, Madeíře a v menším rozsahu na Azorech. Představuje to 47 % nárůst oproti předchozímu ročnímu rozpočtu, což se rovná průměru 190 milionů EUR v období 2002–2006.

Banánová reforma zohlednila možný dopad na evropské producenty způsobené:

- dohodami o hospodářském partnerství uzavřenými mezi některými africkými, karibskými a tichomořskými státy (AKT) a EU, které je ještě nutné uplatnit, jelikož vstoupily v platnost teprve v roce 2008, které znamenaly bezcelní a bezkvótový přístup k banánům;

- snížením daně z banánů z třetích zemí (země Latinské Ameriky a andské země), kterého bylo dosaženo Ženevskou dohodou o trhu s banány ze dne 15. prosince 2009. I když se jedná o rychlý výsledek kola jednání z Dohy, je toto snížení tarifu konečné: K žádnému dalšímu nedojde.

Reforma trhu s banány tak zohlednila pravděpodobný dopad těchto mezinárodních dohod na evropské producenty a byla uzavřena zvýšením rozpočtu pro producenty banánů ve výše uvedených nejvzdálenějších regionech.

Komise se proto domnívá, že podpora, kterou v současnosti dostávají producenti banánů v nejvzdálenějších regionech, je dostatečně chrání před vzrůstající konkurencí ze třetích zemí, které vyváží banány do EU a v příštích sedmi až devíti letech budou mít prospěch z postupného snižování dovozních tarifů.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Hans-Peter Martin(H-0050/10)

Předmět: Světové ekonomické fórum v Davosu

Od 26.1. do 31.1.2010 se v Davosu koná každoroční Světové ekonomické fórum. Mnoho členů bankovních rad již oznámilo svůj záměr postavit se proti novým plánům vlády Spojených států pro regulaci bankovního sektoru.

Jaký postoj k tomu zaujmou zástupci Komise na Světovém ekonomickém fóru?

Kolik zástupců a z jakých oblastí vyšle Komise na tento hospodářský summit a jakých akcí se zúčastní?

Jak vysoké jsou náklady, které Komise vydá za účast na této akci?

Odpověď

(EN) (1) Komise sdílí základní cíle plánů prezidenta Obamy, tj. řešení rizik, které vyvolávají systémově důležité finanční instituce. K vyřešení této otázky Komise uvažuje o balíčku opatření k řešení vzájemného propojení institucí a k zavedení lepšího rámce řízení rizik, včetně včasné intervence a nástrojů k řešení krize pro subjekty vykonávající dozor a dále vytvoření odolnějších trhů s deriváty. Spoléhá na opatření, která byla přijata a diskutuje se o nich a jež mají vést ke zlepšení kvality požadavků na kapitál bank, především pokud jde o operace s obchodním portfoliem a rizikovými produkty sekuritizace. Nový systém dozoru, který Komise navrhla a který momentálně projednává Parlament, stanovuje standard pro určení makroekonomických rizik a zajišťuje uplatnění tohoto nástroje a rozvázný každodenní dohled nad bankami působícími v Evropě.

Komise nyní očekává další podrobnosti k návrhu prezidenta Obamy. Očekává se, že na příštím zasedání ECOFINu se bude o otázce systémově důležitých finančních institucí diskutovat. Komise také projedná návrhy prezidenta Obamy s ostatními mezinárodními partnery ve skupině G20, Radě pro finanční stabilitu a Basilejském výboru. Komise je i nadále odhodlána prosazovat reformní proces, který přinese zapojení mezinárodních partnerů a souvislé závěry ohledně globálních finančních trhů.

(2) Na Světovém ekonomickém fóru Komisi zastupovali tři komisaři, jeden nastávající komisař a osm úředníků z jednotlivých zainteresovaných útvarů. Celkové náklady na tuto misi činily 20 590,22 EUR.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Ryszard Czarnecki(H-0051/10)

Předmět: Porušování práv polské menšiny v Bělorusku

Zamýšlí Komise nějakým způsobem reagovat na porušování práv polské menšiny v Bělorusku v souvislosti s pokusem vnutit Svazu Poláků v Bělorusku nové vedení a převzít majetek této organizace?

Odpověď

(EN) Děkuji Vám za Vaši ústní otázku týkající se porušování práv polské menšiny v Bělorusku.

Evropská komise je znepokojena pokračujícími restrikcemi vůči svobodě sdružování v Bělorusku obecně a zvláště ve vztahu k demokratické organizaci Svazu Poláků v Bělorusku.

Kvalita demokracie v zemi se měří mimo jiné i tím, jak její orgány zacházejí s menšinami.

Akce, kdy se běloruské orgány pokoušejí vnutit Svazu Poláků v Bělorusku nové vedení a převzít jeho majetek, jsou v rozporu s Deklarací o summitu východního partnerství, kterou Bělorusko podepsalo 7. května 2009 v Praze.

Vyzýváme Bělorusko, aby upustilo od takovýchto akcí. Připomínáme rovněž naši nabídku Bělorusku ohledně kroků ke zlepšení našich smluvních vztahů pod podmínkou, že dosáhne pokroku v pěti oblastech:

Zajištění toho, že nebude docházet k politicky motivovaným případům odnětí svobody.

Reforma právních předpisů týkajících se voleb v souladu s doporučeními Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě/Úřadu OBSE pro demokratické instituce a lidská práva.

Liberalizace mediálního prostředí, zajištění svobody shromažďování a sdružování.

Zlepšení pracovních podmínek a právního a předpisového rámce pro nevládní organizace a aktivisty v oblasti lidských práv.

Vyhlášení moratoria na trest smrti a jeho zrušení.

*
* *